

வெகுஜன அரசியல் மாத இதழ்

புதிய நீதி

முரசம் 01
முழக்கம் 02
வீலை ரூபா.30
ஒகஸ்ட்-செப் 2012

පුදියා நீதி
PUTIYA NEETHI

ஒரு தீக்களிப்பு
சொல்லும்
சொல்லப்படாத செய்தி
பக். 14

வவுனியாவில்
அழிக்கப்படும் குளங்கள்
பக். 03

மாநில இருப்பை
அச்சுறுத்தும்
இலாப வேட்கை
பக். 15

சீக்கர்களை
ஆசிரியர்கள்
போராட்டம்
பக். 14

கல்வி
பலவீனத்தை
மாற்றலாமா?
பக். 14

6%ஐ கல்விக்கு ஒதுக்கு!
பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் மாணவர் போராட்டம்

தேசிய வருமானத்தில் கல்விக்காக மிகவும் குறைவாக நிதி ஒதுக்கும் நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்று. 1972ல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 2.95%மாக இருந்தது இன்று அது வெறும் 1.86%மாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. தென்னாசிய நாடுகளில் கல்விக்காக மிகவும் குறைவாக நிதி ஒதுக்கும் நாடு என்ற பெருமையை எமது நாடு பெற்றுள்ளது. இந்தியா, பங்களாதேஷ், நேபாளம், மால்தீவு என்பன முறையே மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 4%, 2.4%, 3.4%, 8.5%ஐ இலவசக் கல்விக்கென ஒதுக்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறான பின்னணியில் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் சங்கம்(FUTA) தமது உரிமைப் போராட்டத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தில் கல்விக்கான வருடாந்த ஒதுக்கீட்டை 6 சதவீதமாக உயர்த்த வேண்டும் என்பதை முதன்மை கோரிக்கையாக முன்வைத்துள்ளது. அத்தோடு பல்கலைக்கழகங்களில் நிலவும் அரசியல் தலையீடுகளை நிறுத்தவும் விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களுக்கு 2008ல் ஏற்றுக்கொண்ட சம்பள உயர்வை வழங்கவும் கோரி வருகின்றது. பொதுவாக தமது சம்பள உயர்வைப்பற்றி மட்டும் பேசிவந்த பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் இம்முறை மொத்த தேசிய வருமானத்தில் கல்விக்கு மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 06 வீத ஒதுக்கீட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற கோரிக்கையானது தொழிற்சங்க போராட்டத்தில் ஒரு புதிய பாதையாகும். இது ஏனைய தொழிற்சங்கங்களையும் சிவில் அமைப்புகளையும் போராட்டத்தில் இணைப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் இப் போராட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குபவர்களை அச்சுறுத்துவதன் மூலமாகவும் இராணுவ, பொலிஸ் அடக்குமுறையை கட்டவிழ்ப்பதன் மூலமும் மஹிந்த அரசாங்கம் இப்போராட்டத்தை தடுக்க

பக்.02 >>

புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் ஆண்டு விழா பொதுக் கூட்டம்

புதிய ஜனநாயக மாக்கிச லெனினிசக் கட்சியின் 34வது ஆண்டு விழா பொது கூட்டம் கட்சியின் வடபிராந்திய செயலாளர் கா. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் யாழ்ப்பாணம் புத்தூர் கலைமதி மக்கள் மண்டபத்தில் 2012.08.26 ம் திகதி இடம்பெற்றது. இதில் பு.ஜ.மா.லெ கட்சியின் பொதுச் செயலாளர். சி.கா. செந்திவேல், தேசிய அமைப்பாளர் வெ. மகேந்திரன், அரசியல் குழு உறுப்பினர்கள் க.தணிகாசலம், சோ. தேவராஜா, புதிய ஜனநாயக இளைஞர் முன்னணி உறுப்பினர்கள் த. பிரகாஸ், சு.விஜயகுமார், க.சீலன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினர். பல பிரதேசங்களில் இருந்தும் வந்த கட்சியின் உறுப்பினர்கள் ஆதரவாளர்கள் பங்குபற்றிய இந்த நிகழ்வில் புத்தூர் கலைமதி கிராம மக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்வில் புதிய ஜனநாயக கலைக்குழுவின் புரட்சிகர பாடல்களும் நாடக ஆற்றுகையும் இடம்பெற்றன.

தேர்தல்கள் தீர்வல்ல!

மக்களை ஏமாற்றும் தலைமைகள் நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்

அண்மையில் மூன்று மாகாண சபைகளுக்குத் தேர்தல்கள் இடம்பெற்றன. இவற்றில் கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் கவனத்தை பெற்றிருந்தது. அதேபோன்று சப்பிரகமுவ மாகாணசபைத் தேர்தல் மலையக மக்களால் அவதானிக்கப்பட்டது. நாட்டு மக்களின் பணம் ஆறு கோடிக்கு மேல் செலவிடப்பட்டு மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்தினால் மக்களின் மீது திணிக்கப்பட்டதே மேற்படி தேர்தல்களாகும். இதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்

படும் மாகாண சபைகளால் நன்மைகளும் வரப்பிரசாதங்களும் பெறப்போகின்றவர்கள் சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் அல்லர். ஆனால் ஆளும் வர்க்கத் தரப்பினராக உள்ளோரும் அவர்களை அண்டி நிற்போரும் குறுக்கு வழிகளில் பணம் பொருள் சுருட்டிக்கொள்வோரும் மட்டுமே மாகாண சபைகளால் பலன்கள் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

மேற்படி மூன்று மாகாண சபைத் தேர்தல்களிலும்

பக்.02 >>

கல்வியைத் தனியார் மயமாக்காதே!
இலவசக் கல்வியை நாசப்படுத்தாதே!

சப்ரகமுவாவில் இரண்டு "தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள்" அருத்தது என்ன?

சப்ரகமுவ மாகாண சபைத் தேர்தல் முடிவுற்றுள்ளது. இம்முறை முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு தமிழ் பிரதிநிதித்துவம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்ற பிரசாரம் வெகுவாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இன்றைய அரசாங்கத்தின் இனவாத

செயற்பாடுகளினாலும் குறிப்பாக தங்களின் பிரதேசங்களில் முகம் கொடுக்கும் இன ஒடுக்குதல் காரணமாகவும் அரசாங்கத்தின் மீது சப்ரகமுவ மாகாண தமிழ் மக்கள் கடும் அதிருப்தியைக் கொண்டிருந்தனர். இப் பின்னணியிலேயே

பக்.02 >>

கூடங்குளம் மக்களின் தொடரும் போராட்டம்
இரண்டு மீனவர்களை பல்வெருத்தன மத்திய-மாநில அரசுகள்

தமிழக மத்திய அரசு தமிழகத்தில் மக்களுக்கு எதிரான கூடங்குளம் அணு மின் திட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கும் யுரேனியம் நிரப் புழி பணிகளை உடன் நிறுத்தக் கோரி கடந்த சில நாட்களாக இடிந்த தகரை மக்களுடன் இணைந்து போராடி வரும் தென்தமிழகத்தின் கடற்கரை வாழ் மக்களும் ஏனையோரும் முதல்வர் ஜெயலலிதா வின் ஆணைப்படி பொலிஸ், விசேட

பாதுகாப்பு படையினரால் தொடர்ந்தும் தாக்கப்பட்டு வருகின்றனர். கூடங்குளம் போலிஸா ரின் கொலைவெறித் தாக்குதலில் நிராயுதபாணியான அப்பாவி மீனவர் ஒருவர் சுடப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். போராட்டத்தில் இரண்டாவது நாளாக நடந்த முற்றுக்கை போராட்டத்தில் களம் இறங்கி போராடிய தூத்துக்குடி

பக்.13 >>

ஜோழர் சகேசனன் புனர்வாழ்வுக்கு அனுப்பப்பட்டார்

கூடந்த ஐந்தரை வருடங்களாக வழக்கும் இல்லாது விசாரணையும் செய்யப்படாது விளக்க மறியலில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு வந்த புதிய-ஐனநாயக மாக் சிச-லெனினிசக் கட்சியின் முன்னிலைத் தோழர் எஸ். சகேசனன் ஆகஸ்ட் 27ம் திகதி நீதிமன்றம் மூலம் புனர்வாழ்வு முகாமிற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளார். அதற்கான காலம் ஒரு வருடம் எனவும் நீதிமன்றம் கூறியுள்ளது. அவருடன் சிங்கள கொட்டியா என கைது செய்யப்பட்டு ஐந்தரை வருடங்களாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஐனக மனேந்திர என்ற சிங்கள நண்பரும் புனர்வாழ்வுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளார். இவர்களுடன் மேலும் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் அரசியல் கைதிகளும் புனர்வாழ்வு முகாமிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் இரண்டு பெண்களும் அடங்குவர். 2007ல் சகேசனன் உட்பட வெ. மகேந்திரன், எஸ். கிருஷ்ணப்பிரியன், ஆர். ஜெயசீலன், எஸ். மோகன்ராஜ் ஆகிய ஐந்து தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சந்தேகத்தின் பெயரால் விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். அதன்பின் வவுனியாவில் இருந்து கட்சியின் முன்னிலைத் தோழர் ந. பிரதீபன் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். இவர்களில் தோழர் சகேசனன் தவிர்ந்த ஏனையத் தோழர்கள் மூன்று வருடங்களின் பின் எவ்வித குற்றச்சாட்டுக்களையும் சுமத்த முடியாத நிலையில் நீதிமன்றினால் விடுவிக்கப்பட்டனர். அநீதியான முறையில் வெறும் சந்தேகத்தின் காரணமாக தடுத்து வைக்கப்பட்ட இவர்கள் மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் சிறையில் கழிக்க வேண்டியேற்பட்டது. இப்போது ஐந்து வருடங்களின் பின்பு தோழர் சகேசனன் புனர்வாழ்வு முகாமிற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளார். இவர்கள் செய்த ஒரே குற்றம் மலையகத்திலும் வவுனியாவிலும் மாக் சிச-லெனினிச வாதிக்க இயக்கம் இருந்து மக்கள் மத்தியில் அரசியல் சமூகப் பணிகள் ஆற்றி வந்தமையேயாகும். இருப்பினும் இவர்களது விடுதலைக்காக கட்சி தனித்தும் ஏனைய கட்சி அமைப்புக்களுடன் இணைந்தும் பல்வேறு நிலை மக்கள் போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வந்தது. அண்மைக் காலங்களில் அரசில் கைதிகள் விடுதலைக்கு வெகுஜனப் போராட்டங்களே காரணமாய் அமைந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனைய அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலை செய்யும்வரை மக்கள் போராட வேண்டும். ஏனெனில் போராட்டம் இன்றி விடுதலை இல்லை என்பதே நடைமுறை அனுபவம் எமக்கு கற்றுத் தரும் பாடம்.

1) தேர்தல் தீர்வல்ல...

சராசரியாக 50 வீதத்திற்கும் குறைவானவர்களே வாக்களித்திருக்கின்றார்கள். ஏனையோர் இத் தேர்தலில் அக்கறை எதுவும் கொள்ளவில்லை. யுத்தத்தால் உயிர் உடைமை இழந்து அகதிகளாகி சுனாமி அழிவுகளுக்கு உள்ளாகிய கிழக்கின் மக்கள் இன்றும் அவற்றில் இருந்து மீள முடியாது அன்றாட வாழ்வோடு துன்ப துயரங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். தமது பிரச்சினைகளுக்கு இதுவரை தீர்வுகள் எவற்றையும் கொண்டு வராத தேர்தல்களில் ஐம்பது வீதமான மக்கள் அக்கறைக்கொள்ளாது இருந்தமை முற்றிலும் நியாயமானதாகும். அச்சமற்ற குழலையும் அபிவிருத்தியையும் தாமே கொண்டு வந்ததாக ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச பிரச்சார பரப்புரை செய்து கொண்டார். கிழக்கின் தேர்தலை சர்வதேசம் உற்று அவதானித்து வருவதாகக் கூறி மாகாண சபையைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பிரச்சாரம் செய்தது. முஸ்லிம்கள் ஐக்கியப்படுவதன் மூலம் கிழக்கில் முஸ்லிம் முதலமைச்சரைப் பெற வேண்டும் என்பதை முன்வைத்து தமது பிரச்சாரத்தை ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் செய்துக்கொண்டது. அதேவேளை சப்பிரகமுவ தேர்தலில் தமிழ் பிரதிநிதித்துவத்தை வென்றெடுக்க வாக்களிக்குமாறு மூன்று மலையகத் தலைமைகள் இணைந்து நின்று பிரச்சாரம் செய்தன. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியானது மகிந்த அரசாங்கத்தை வீழ்த்துவதற்கு இத்தேர்தலில் தமக்கு வாக்களித்து அதற்கான பாதையில் பயணிக்க வேண்டும் என பிரச்சாரம் செய்து கொண்டது.

இவ்வாறான பிரச்சாரங்கள் மத்தியில் மூன்று மாகாணங்களிலும் தமிழ் முஸ்லிம் மலையக மக்கள் மட்டுமன்றி சிங்கள மக்களிலும் ஐம்பது வீதத்திற்கு உட்பட்ட மக்களே வாக்களிப்பில் பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்கள் மத்தியில் வாக்களித்திருக்கின்றார்கள். அவ்வாறு வாக்களித்தவர்களில் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக வாக்களித்த மக்கள் கணிசமானவர்கள் ஆகும். கிழக்கில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கு வாக்களித்த மக்கள் அவர்களின் கடந்த காலத்தையும் நிகழ்கால அரசியல் குத்துக்கரணங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு வாக்களிக்கவில்லை. மாறாக பேரினவாத மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்திற்கு தமது எதிர்ப்பை தெரிவிக்கவே வாக்களித்திருக்கின்றார்கள் என்பதே உண்மையாகும். அதே போன்று முஸ்லிம் மக்களும் வாக்களித்து தமது அரசாங்க எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்திக்கொண்டனர். மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் தம்மை பெளத்தத்தினதும் சிங்கள மக்களினதும் காவலர்கள் எனக் கூறி பலவகை ஏமாற்றுக்களை செய்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் பலநிலை பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்ட நிலையில் இருந்துவரும் சிங்கள மக்கள் மூன்று மாகாணங்களிலும் குறைந்த வீதத்தின் மீது தீவிர வேலாக்களித்துள்ளனர். வடமத்திய மாகாணத்தில் நெல் உத்தரவாத விலை, வறட்சி, மானியங்கள் வழங்காமை நிவாரணங்கள் முறையாக வழங்கா நிலை போன்றவற்றால் பொலநறுவை மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் பகிரங்கமாகவே எதிர்ப்பு கூறிநின்று இத்தேர்தலில் வாக்களிக்கவில்லை என்பது காண வேண்டிய உண்மையாகும். இதனை மறைத்து தத்தமக்கு பெரு வெற்றி கிடைத்திருப்பதாக அரசாங்கமும் எதிர்க் கட்சிகளும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் கூறிக்கொள்வதானது மக்களை ஏமாற்றி முட்டாள்களாகக் முயல்வதன் வெளிப்பாடே.

நாட்டின் அதிக கவனத்தைப் பெற்ற கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தலில் ஆளும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்

ணனி 14 ஆசனங்களைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு 11 ஆசனங்களையும் ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் 07 ஆசனங்களையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 04 ஆசனங்களையும் விமல் வீரவன்சவின் தேசிய சுதந்திர முன்னணி ஒரு ஆசனத்தையும் பெற்றுள்ளது. பொதுவாகவே இம்மூன்று மாகாண சபைத் தேர்தல்களையும் குறிப்பாகக் கிழக்கின் தேர்தலையும் எடுத்து நோக்கும்போது இவை கட்சிகளுக்கும் அதன் தலைமைகளுக்கும் உரிய தேர்தல்களே அன்றி மக்களுக்கு உரிய தேர்தல்கள் அல்ல என்பது தெளிவாகும். இதனை புரிந்து விளங்கிக் கொள்ள எல்லாக் கட்சிகளினதும் தேர்தல் பரப்புரையின் போது செய்யப்பட்ட மிகக் குறுகிய நிலைப்பட்ட மக்களை ஏமாற்றும் பிரச்சாரங்களை மீள நினைவுப்படுத்திப் பார்ப்பது பயனுள்ளது. இதில் மாகாண சபை உருவாகிய 25 வருட கால வரலாற்றில் முதல் தடவையாகப் போட்டியிட்ட தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு முன்வைத்த அரசியல் விடயங்களும் பேச்சுக்களும் பேட்டிகளும் தமிழ் மக்களுக்கு தலைமைத் தாங்குவதற்கு எவ்விதத் தகுதியும் அற்றவர்கள் என்பதையே எடுத்துக் காட்டியது. அப்படியானால் மக்கள் ஏன் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கு வாக்களித்தார்கள் என்றால் மகிந்த சிந்தனையின் கீழான ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணி பேரினவாத ஒடுக்குமுறை ஆட்சிக்கு தமது எதிர்ப்பை வாக்குகள் மூலம் காட்டிக்கொள்ளவே ஆகும். இவ்வாறு தனது கோபத்தை மூண்டாத்தையும் எதிர்ப்பையும் காட்டிக் கொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாகவே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்கு மக்கள் வாக்களித்துக் கொண்டனர். அவ்வளவு மட்டுமேயாகும்.

இவற்றுக்கு அப்பால் அதிகாரப் பரவலாக்கலோ அன்றி அதிகாரப் பகிர்வின் அம்சங்களோ எதுவுமற்ற வெறும் ஒட்டப்பாணை போன்ற மாகாண சபையில் யார் ஆட்சிக் கதி ரைக்கு வந்தாலும் மக்களுக்கு எதுவுமே கிடைக்கப் போவ தில்லை. மக்களின் பணத்தினை விழுங்கும் அதேவேளை மக்களுக்கு எவ்விதப் பயனும் அற்ற ஒன்றாக இருந்து வரும் மாகாண சபைகள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒன்றுதான். சகல அதிகாரங்களும் மத்திய ஆட்சியில் குவிக்கப்பட்டு அதன் இறுகிய பிடியை நிறைவேற்று அதி காரத்தில் வைத்திருக்கும் ஒரு பேரினவாத தரகு முதலா ணித்துவ தனிநபர் ஆட்சியின் கீழ் மாகாண சபைகளும் உள் ளுராட்சி சபைகளும் வாக்கு வங்கிகளை வைத்திருக்கும் முகவர் நிலையங்களாகவே உள்ளன.

எனவே, ஒடுக்கப்படும் தமிழ் முஸ்லிம் மலையக தேசிய இனங்களுக்கு மட்டுமன்றி நாட்டின் அனைத்து உழைக்கும் மக்களுக்கும் அவர்கள் எதிர் நோக்கும் எந்தவொரு அடிப்படப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வுகள் எதுவும் இத்தகைய தேர்தல்களால் கிடைக்கப் போவதில்லை என்பதே உண்மை நிலையாகும். மக்கள் தமது சொந்த அரசியல் தலைவி தியைத் தாமே தமது கரங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் வெறுமனே ஒரு புள்ளியை இட்டு ஆளும் வர்க்கக் கட்சிக ளுக்கும் ஆதிக்க அரசியல் தலைமைகளுக்கும் ஆமாம் போட்டுக் கொள்வது தமது தலைக்குத் தாமே மண் போடு வது போன்றதாகும். எனவே அரசியல் விழிப்புணர்வும் சரி யான அரசியல் தெரிவும் அதற்குரிய பாதையும் பயணமும் பற்றி பரந்துப்பட்ட மக்கள் தளங்களில் சிந்திக்கப்படுவதும் செயல்பட முன்வருவதும் அவசியமானதாகும். எனவே வர்க் கப் போராட்ட அரசியல் பாதையில் இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக அணிதிரண்டு துாரநோக்கு அரசியல் விழிப்புணர்வுடன் போராடுவது இன்றைய சூழலில் மக்கள் முன்னுள்ளது தவிர்க்க முடியாத வாழ்வியல் கடமையாகும்.

1) 6% கல்விக்கு...

முற்பட்டது. அது தோல்வியுற்ற நிலையில் இப்போது அரசாங்கத்திற்கு சார்பான பேராசிரியர்களையும் விரிவுரையாளர்களையும் கொண்டு அதனை பலமிழக்கச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறது. மேலும் இப்போராட்டத்தினால் அப்பாவி மாணவர்களை பாதிக்கப்படுவதான ஒரு தோற்றப்பட்டையும் பொதுக்கருத்தினையும் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்க அரசு கடும் முயற்சி செய்து வருகின்றது. இதற்கு சில தனியார் ஊடக நிறுவனங்களும் உடந்தையாக இருந்து வருவதுடன் போராட்டத்திற்கு எதிரான விசமத்தனமான பிரச்சாரத்தையும் மேற்கொள்கின்றன. உண்மையில் அரசு தனியார் கல்வித் துறையை போசித்தும் அரசின் கீழ் உள்ள கல்வி நிறுவனங்களை பலவீனப்படுத்தியும் வருகின்றன. அச்ச மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் அரசுக்கு நிகராக கல்வியை தனியார் மயப்படுத்தும் இச்செயற்பாட்டுக்கு விளம்பரம், அனுசாரணை, செய்தி போன்ற பெயர்களில் உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றன.

இப்போராட்டம் அனைத்து அரசு பல்கலைக்கழகங்களிலும் இடம்பெற்று வருகின்ற நிலையில் தேசியப் பிரச்சினை என்ற நிலையை அது அடைந்துள்ளது. உயர்தரப் பரீட்சைகள் இடம்பெற்று முடிந்துள்ள நிலையில் வினாத்தாள் திருத்தப் பணிகளைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் இன்றி மேற்கொள்ள முடியாது. ஆசிரியர் தொழிற்சங்கங்கள் இப்போராட்டங்களுக்கு தங்களின் ஆதரவைத் தெரிவித்துள்ளன. மேலும் பல தொழிற்சங்கங்களும் இப்போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்துள்ளன. பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகளை இலகுவில் தூக்கியெறிய முடியாத நிலைக்கு அரசாங்கத்தைத் தள்ளியுள்ளது. எனினும் மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கமும் ஜனாதிபதியும் வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்படாதவரை பேச்சுவார்த்தை இல்லை எனக் கூறுகின்றனர். பல்கலைக்கழக மாணவர் அமைப்புகளும் தங்களின் ஆதரவை ஏற்கனவே தெரிவித்து ஆர்ப்பாட்டங்களையும் நடத்திவருகின்றன. அதேவேளை பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களும் தமது கோரிக்கை நிறைவேற்றுவரை தமது போராட்டத்தினை கைவிடப் போவ தில்லை என்ற நிலைப்பாட்டில் உள்ளனர்.

இந்நிலையில் இப்போராட்டம் கொண்டுள்ள கோரிக்கைகளின் மக்கள் சார்புத்தன்மை காரணமாக ஐனநாயக மக்கள் சார்புச் சக்திகள் இப்போராட்டத்திற்குத் தங்கள் ஆதரவை வழங்குவது இன்றைய மக்கள் விரோத அரசாங்கத்துக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சிக்கான ஒரு ஆரம்பமாக இருக்கும்.

1) சப்பிரகமுவாவில்...

இ.தொ.கா தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட தேர்தல் கூட்டணியில் இருந்து இரத்தினபுரி, கேகாலை மாவட்டங்களில் இருந்து தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவம் என்ற பெயரில் தலா ஒருவர் வீதம் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். இந்தத் தெரிவு இந்த மாகாணத்தின் தமிழ் மக்கள் மீதான இன ஒடுக்கலுக்கு மக்களின் எதிர்வினையே அன்றி இ.தொ.கா. தலைமையிலான தேர்தல் கூட்டணியின் கொள்கைகளுக்கு அல்லது வேலைத்திட்டங்களுக்கான அங்கீகாரம் அல்ல. ஏனெனில் வழமைப் போலவே எந்த ஒரு குறிப்பான கொள்கையோ வேலைத்திட்டமோ தேர்தல் கூட்டணியாலோ அல்லது தனித்தனியே கூட்டணிக் கட்சிகளாலோ மக்களுக்கு முன்வைக்கப் படவில்லை.

எதிர்பார்த்தது போலவே பேரினவாத ஆளும் ஐ.ம.சு. முன்னணியுடன் இணைந்து சப்ரகமுவ மாகாண சபையில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை ஆசனங்களை அதற்குப் பெற்றுக் கொடுக்க இ.தொ.கா. முடிவு செய்துள்ளது. தமிழ் பிரதிநிதித்துவம், இன அடையாளம், மக்களின் இருப்பும் என்பன மக்களை ஏய்க்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட சுலோகங்கள் மாத்திரமே. தேர்தல் கூட்டணியில் அங்கம் வகித்த ஐ.ம. முன்னணியின் தலைவர் மனோ கணேசன் சப்ரகமுவையில் தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவம் உறுதிசெய்யப்பட்டமைக்கு தனக்கு பாராட்டுகள் எல்லாத்தரப்பினரிடம் இருந்தும் வந்து குவிந்திருப்பதாகக் கூறியுள்ளார். இப்பாராட்டுகள் மத்தியில் அவரின் தம்பி பிரபாவின் பாராட்டும் உள்ளடக்கம். அவரோ அரசாங்கத்தின் பங்காளி. எனவே, தமிழ் மக்களின் வாக்குகளில் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் தெரிவாகி ஆளுங்கட்சிக்கு ஆதரவு வழங்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி கொடுத்தமைக்கான பாராட்டாகத்தான் தம்பி பிரபாவின் பாராட்டு இருக்க முடியும். தமிழ் உணர்வு அடிப்படையில் பாராட்டு தெரிவித்த ஏனையவர்களின் "தமிழ் உணர்வை" எப்படி மெச்சுவது என்று எமக்கு தெரியவில்லை.

இத் தேர்தலிலே இப்பிரதேசத்தின் அரசியல் சூழலில் ஒரு புதிய அரசியல் கலாசாரத்தின் தொடக்கமாகப் புதிய-ஐனநாயக மாக் சிச-லெனினிசக் கட்சியின் இரத்தினபுரி, கேகாலைக் கிளைகள் சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் வாழும் மலையக தமிழ் மக்களின் அடிப்படப் பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தி துண்டு பிரகரங்களை வெளியிட்டிருந்தது. மலையக மக்களின் அடிப்படப் பிரச்சினைகளில் இருந்து மக்களைத் தொடர்ந்து திசைத்திருப்பி வரும் பிற்போக்கு அரசியலை தோலுரிப்பதும் மக்களின் அடிப்படப் பிரச்சினைகளுக்காக அணித்திரட்டுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டே இத்துண்டு பிரகர பிரச்சாரம் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளப் பிரச்சினையில் தொழிற்சங்கங்களின் காட்டிக் கொடுப்பு, அரசாங்கத்தின் பாராழகம், தோட்டங்கள் அரசு நிர்வாகக் கூட்டமைப்பிற்குள் உள்ளவாங்காத நிலை, காணி, வீட்டு உரிமைகள் தொடர்ந்து மறுப்பு, தோட்டங்களை திட்டமிட்டு அழிக்கும் சதி, இன விரிசல், கல்வி, பண்பாட்டுப் பின்னடைவுகள் ஆகிய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வினை பெற மலையக மக்கள் அரசியல் விழிப்புணர்வுடைவதும் அணி திரள்வதும் அவசியம் என அப்பிரகரம் சுட்டிக்காட்டி இருந்தது. மலையக மக்களின் இந்த அடிப்படப் பிரச்சினைகள் பற்றி மக்களுக்கு விழிப்புணர்வுட்டவோ மக்களை அணித்திரட்டவோ பிற்போக்கு தொழிற்சங்க, அரசியல் தலைமைகள் முன்வரப் போவதில்லை. எனவே வெறும் வாக்குச்சீட்டு அரசியலை நம்பாது மக்களின் அடிப்படப் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கும் உரிமைகளை நிலைநாட்டவும் முற்போக்கான புதிய அரசியல் பயணத்தில் சப்ரகமுவ மலையக மக்கள் அணித்திரண்டு போராட வேண்டும் என்பதை புதிய நீதி வலியுறுத்துகிறது.

அச்சுறுத்தலின் மத்தியில் மன்னார் ஊடகவியலாளர்கள்

மன்னார் நிருபர்

மன்னாரில் கடமையாற்றும் பல பிராந்திய ஊடகவியலாளர்கள் அச்சுறுத்தல் மத்தியில் கடமை செய்ய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அரசினாலும், அமைச்சர்களின் அடியாட்களினாலும் உள்ளூர்காடையர்களினாலும் இவர்கள் தினமும் அச்சுறுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். கையடக்கத் தொலைபேசி எஸ்.எம்.எஸ்., தபால் மூலமாகவும் நேரடியாகவும்

இவர்கள் அச்சுறுத்தப்படுகின்றனர். அரசியல் அரங்கில் நகர சபைகளில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் உட்பட கட்சி அமைப்பாளர்கள், இணைப்பாளர்கள் என்போராலும் இவர்கள் அச்சுறுத்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் அடிப்பேன்! உதைப்பேன்! வீட்டை எரிப்பேன்! குடும்பத்தை ஒழிப்பேன்! என ஊடகவியலாளர்களிடம் வீர வசனம் பேசுகின்றனர். நமது நாட்டின் ஊடக சுதந்திரத்தின் இலட்சணத்தை மன்னாரில் இன்று நன்றாகக் காணலாம்.

கனவில் வாழும் கருணாநிதி

திருமுருகன்

ஒட்டுமொத்தமாக முழுத் தமிழினத்தையுமே ஏய்க்க முயன்றவர்களைப் பட்டியலிட்டால் தமிழகத்தின் மும்முறை முன்னாள் முதல்வர் மு. கருணாநிதிக்கு அதில் முக்கிய இடமுண்டு. மெச்சத்தக்க சில காரியங்களை அவர் செய்துள்ளார். முக்கியமாக 1975-1977 இந்திய அவசரகாலத்தின் கீழ் இந்திரா காந்தியின் அரசு அடாவடித்தனத்தை எதிர்த்து நின்றதைக் கூறலாம். ஆயினும் அதற்கான காரணம் அவருடைய சனநாயகப் பற்றல்ல. தமிழக அரசியலில் சமஸ்கிருத எதிர்ப்பும் இந்தி எதிர்ப்பும் பார்ப்பணிய விரோதமும் ஈ.வே.ரா (பெரியார்) புகுத்தறிவு, சுயமரியாதை இயக்கங்களைக் கட்டியெழுப்பிய காலத்திலிருந்தே வலுப்பெற்று வந்தவை. ஆனால் அவை யாவும் தேர்தல் அரசியல் தேவைகளால் சிதறடிக்கப்பட்டுத் திசை திரும்பப்பட்டுவிட்டன. திராவிட தேசியம் பேசிய தி.மு.க., மலையாளி எதிர்ப்பை முன்னெடுக்கிறது, கன்னடர்களுடனும் தெலுங்கர்களுடனும் முரண்படுகிறது என்றால் கருணாநிதியின் சுயநல அரசியலுக்கு அதிர் பங்கு உண்டு. தமிழகத்தில் ஒரு வகையான தமிழ்த் தேசியம் செயற்படுகிறது. ஆனால், அது, தெளிவான ஒரு அரசியல் இலக்கற்ற வெற்றாரவாரமான மொழி வெறியையும் இன வெறியையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு மேல் எதையும் செய்வதாகக் கூற இயலாது.

இந்தப் பின்னணியிலேயே தான் கருணாநிதி தனது அரசியல் வணிகத்திற்கு பயன்படுத்திய முற்கூறிய வளங்கள் 1970களுக்குப் பின்பு கைநழுவிய போகத் தொடங்கின. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனின் தேர்தலில் முறியடிப்பது இயலாது என்ற நிலையில் கருணாநிதிக்குத் “தமிழீழம்” கைகொடுத்தது. 1983 பேரினவாத வன்முறையை அடுத்துத் தமிழகத்தில் தமிழீழ விடுதலை இயக்கங்கள் தமிழக அரசியலுக்குள் இழுக்கப்பட்டன. அந்தப் பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்டது தான் டெ.சோ. ஆயினும், விடுதலைப் புலிகள் எம்.ஜி. ராமச்சந்திரனின் நிழலை நாடிய சூழலில், கருணாநிதியால் டெ.சோவால் பெரிய அரசியல் லாபம் ஈட்ட முடியவில்லை. அதற்குப் பின்பு எவ்வளவோ விடயங்கள் நடந்துவிட்டன.

கருணாநிதி இலங்கையிலிருந்து இந்தியப் படைகள் திரும்பி அனுப்பப்பட்டபோது அவர்களை வரவேற்க மறுத்து டில்லியின் கசப்பைச் சம்பாதித்தாலும் தமிழக அரசியலில் அதற்கு நல்ல பெறுமதி இருந்தது. எனினும், ராஜீவ் காந்தியின் கொலை கருணாநிதியின் கனவைப் பொய்ப்பித்துவிட்டது. கோபாலசாமி விடுதலைப் புலிகளுடனான தனது உறவைப் பாவித்துத் தி.மு.க. வட்டங்களில் தன்னை வளர்க்க முற்பட்டபோது, கருணாநிதி தனது வாரீசுகளின் கையில் தலைமை போவதற்குக் கோபாலசாமி இடையூறாக இருப்பதை உணர்ந்தார். அதுவே கோபாலசாமியை வெளியேற்றக் காரணமாயிற்று.

எதிர்க் கட்சியில் இருந்த போது எப்போதாவது ஈழத் தமிழ்ப் பற்றி பேசினாலும், ஆட்சியில் இருந்த எக் காலத்திலும் கருணாநிதி இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பாக தலைவி தார்பாரை மீறி எதையுமே செய்யத் துணியவில்லை. அது மட்டுமன்றி, விடுதலைப் புலிகளும் வன்னியின் தமிழ் மக்களும் 2008இன் பிற்பகுதி தொடர்பு மிகவும் ஆபத்தான சூழலை எதிர்போக்கிய போது, இந்தியா ஒரு மனிதப் பேரழிவுக்குத் துணையாகக் செயற்பட்டது. தமிழகத்தின் மக்கள் கொதித்தெழுந்த போது அக் கோப உணர்வு நெறிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு மக்கள் இயக்கமாக வளராமல் திசை திரும்புவதில் கருணாநிதியின் உண்ணாவிரத நாடகங்களும் மனிதச் சாக்கிலி நாடகங்களும் பெரும் பங்காற்றின. போர் நிறுத்தத்தைப் பற்றி இலங்கை அரசாங்கம் கூறிய பொய்களை அறிந்தும் அவற்றைக் காட்டியே தமிழ் மக்களை ஏய்ப்பதற்குக் கருணாநிதியின் ஆட்சிக்கு முடியுமாயிற்று.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன், போர் ஒரு கோர முடிவுக்கு வந்த பின்பு கருணாநிதியின் நம்பகத் தன்மை இலங்கைத் தமிழரிடையில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்திலும் அந்வே இல்லாமற்ற போய்விட்டது. தன்னுடைய தமிழ்த் தேசிய நம்பகத் தன்மையை நிலைநிறுத்தப் பெரும் செலவில் (சொந்தச் செலவில்லை, மக்கள் பணத்தில்) ஒரு செம்மொழி மாநாட்டை நடத்தி மாணங்கெட்ட சில தமிழறிஞர்களைத் திரட்டி ஒரு நாடகமாடினார். அதுவும் பலனளிக்கவில்லை. தேர்தலில் கருணாநிதி கண்ட தேர்தல்விவின் பின்பு அடுத்தடுத்துப் பல சோதனைகள் ஏற்பட்டன. ஸ்பெக்ட்ரம்-2 ஊழல் அவரது குடும்பத்தின் ஊழலை மேலும் அம்பலப்படுத்தியது. ஜெயலலிதாவின் மீதான மக்களின் வெறுப்பு கருணாநிதியின் மீதான வெறுப்பை மீறாத வரை அவரது குடும்பம் மீண்டும் ஆட்சியமைப்பது நிச்சயமற்றது. இந்த நிலையிலேயே தழிபுத்தல் இப்போது நிலவும் மகிந்த ராஜபக்ச விரோத உணர்வலையைப் பாவித்துத் தனது தமிழ்த் தேசிய அரசியல் தளத்தை வலுப்படுத்த அவர் எடுத்த இன்னொரு முயற்சியே அண்மைய டெ.சோ மாநாடு.

இம் மாநாடு தமிழக அரசியல் கோமாளித்தனங்களின் உச்சங்களில் ஒன்று. தமது தமிழீழ மூலதனத்தில் கருணாநிதி கைவைப்பதை விரும்பாத பல்வேறு தமிழக அமைப்புக்கள் அதைப் புறக்கணித்துள்ளன. இலங்கையிலிருந்து தமிழ்த் தலைவர்களை வரவழைக்கும் முயற்சியும் தோற்றது. ஏனெனில் இந்தியாவின் தயவில் அரசியல் நடத்தும் த.தே.கா. தலைமை இல்லாமல் பகைகள் அஞ்சியதுடன் ராஜபக்ச அரசும் பேரினவாதிகளும் தங்களுக்குப் புலி முத்திரை குத்தி ஓரங்கட்டுவதையும் அவர்கள் அஞ்சினர். பிறர், கருணாநிதியின் நறித்தனத்துக்கு தாம் இரையாவதை விரும்பவில்லை. இந்திலையில் தான் யு.என்.பிபுடனும் த.தே. கூட்டமைப்புடனும் தன்னை நெருக்கமாகியுள்ள ட்ரெண்ட்ஸ்க்கிவாதி ஒருவர் கருணாநிதிக்குக் கைகொடுக்கத் தமிழகத்திற்குப் போய் வந்துள்ளார். அதனால் அவருக்குத் தமிழ் ஊடகங்களில் நிறைய விளம்பரம் கிடைத்துள்ளது.

எனினும் கருணாநிதி பெருஞ்செலவில் நடத்திய டெ.சோ மாநாடு என்ற நாடகம் அவருடைய அரசியல் நம்பகத்தன்மைக்கோ செல்வாக்கிற்கோ யாணுள்ளதாக எதையும் தரவில்லை என்றே கூறவேண்டும். ஒட்டு மொத்தத்தில் தமிழீழம், புலிகள் என்று பூச்சாண்டி காட்டுகின்ற பேரினவாதிகள் மட்டுமே நன்மையடைந்துள்ளனர்.

வவுனியாவில் அழிக்கப்படும் குளங்கள்

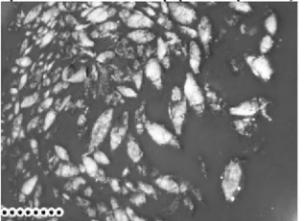
திரைமறைவில் அதிகாரிகளும் தமிழ்த்தேசிய அரசியல்வாதிகளும்

வவுனியா மாவட்டத்தில் சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் தொடக்கம் அறிவுஜீவிகள் வரை தற்போது எதிர் நோக்கியிருக்கும் மிக முக்கியமான நெருக்கடி தண்ணீர் பற்றியதாகும். இப் பிரச்சினையை ஆழமாக ஆராய்ந்து நீரைப் பாதுகாப்பதற்கான பொறிமுறையைக் கையாளது விட்டால் வவுனியா மாவட்ட பொதுமக்களும் விவசாயிகளும் தவிர்க்க முடியாத வகையில் தண்ணீர் பற்றிய பிரச்சினையை எதிர்நோக்கி நிற்கப் போவது உறுதியாகும்.

வன்னித் தேர்தல் தொகுதி முன்று மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிக் காணப்படுகின்றது. முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா ஆகிய இம்முன்று மாவட்டங்களில் வவுனியாவின் தரை அமைப்பு உயரமான மேட்டு நிலமாகும். எனவே நீரை சேமித்து பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை பலநூற்றாண்டுகளாக இருந்து

வவுனியாக்குள் என்பவற்றின் கரையோரப் பகுதிகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு சொகுசான வீடுகளும் கோயில்களும் கட்டப்பட்டுள்ளன. இக் குளக்கரைகளையும் நீரேந்து பிரதேசங்களையும் ஆக்கிரமித்து வீடுகளைக் கட்டியுள்ளோர் மிக வசதியாய்ப்பான அரச அதிகாரிகளும் பொருள் வசதி உடையோருமே ஆவார்.

இக்குளப் பராமரிப்பைச் செய்து வரும் கமநல சேவை திணைக்களமும் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களமும் மிகவும் அசட்டுத்தனமாகவே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. சரியாகக் கடமையைச் செய்யாத அதிகாரிகளை அகற்றிவிட்டுக் குளங்களைப் பாதுகாக்க அக்கறையுள்ள அதிகாரிகளை நியமிக்கும் போதுதான் குளங்களை அழிவிட்டுந்து பாதுகாக்க முடியும். அதனைத் தடுத்து நிறுத்தாத நிலையில், நீர்ப்பாசனத் திணைக்கள பொறியிலாளரும் அதற்கு உடந்தையென மக்கள் கருத வாய்ப்புள்ளது. இம்முறை வவுனியா மாவட்டத்தில் நகரை

வவுனியாக்குளத்தின் தற்போதைய நிலை.....

வந்துள்ளது. வருடத்தின் நடுப்பகுதிக்குப் பின் நீரை சேமிக்க வேண்டிய தேவை அக் காலத்திலேயே உணரப்பட்டு அதற்காகக் குளங்கள் அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றை நாம் காணலாம். அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட குளங்கள் தரைத் தோற்ற அமைப்பை கருத்திற்கொண்டு நீர் தேங்கக் கூடிய இடங்களை மையப்படுத்திய அமைக்கப்பட்டன. அக்குளங்களே இன்று வரை வவுனியா மக்களின் நீர்த் தேவையை பெருமளவு பூர்த்தி செய்து வந்துள்ளது.

அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட குளங்கள் இன்று பெரும் ஆபத்தினை எதிர்கொண்டுள்ளது. பணவசதி படைத்த செல்வந்தர்களும் அரசு உயர் அதிகாரிகளும் தமிழ் அதிகார அரசியல்வாதிகளும் குளங்கள் நீரேந்து பகுதிகள் அமைந்துள்ள நிலங்களை ஆக்கிரமித்து வசதியான வீடுகளைக் கட்டி குளங்களை அழித்து வருகின்றனர். வவுனியா மாவட்டத்தில் வவுனியா நகரை அண்டியுள்ள குளங்களே மிக நுட்பமாக அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஏலவே திருநாவற்குளம் இவ்வாறு அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. பண்டாரிக்குளம், வைரவப் புளியங்குளம்,

அண்டிய மிக முக்கியமான குளங்களில் ஏழாம் மாத நடுப்பகுதியிலே நீர் வற்றி சிறுபோக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு நெல்வயல்கள் கருகிச் சருகாகி உள்ளதையும் கண்டு கொள்ள முடிந்தது. வவுனியாக்குளத்திலிருந்து ஐந்துநூறு மீற்றருக்கு உட்பட்ட கிணறுகளில் நீர் வற்றி மக்கள் வரட்சியை எதிர்கொண்டு நிற்கின்றார். அத்துடன் கால்நடைகளுக்கான நீர் இல்லாமற் போய்விட்டது. ஐந்து இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மீன்கள் செத்துவிட்டன. அவை அழுகி அயலில் உள்ள கிராமங்களை தூர்நாற்றத்துக்கு உள்ளாக்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாய் உள்ளமை குள அழிப்பும் அதனை நாம் பாதுகாக்கத் தவறியதே ஆகும்.

இக்குள அழிப்புச் சம்பந்தமாக வவுனியா வளாக மாணவர் கள் தமது ஆய்வினை மேற்கொண்டிருந்ததுடன் அது சம்பந்தமாக மக்களுக்கு விழிப்புடையும் இருந்தனர். அது மட்டுமன்றி, ஐந்து வருடங்களுக்கு முன், வவுனியா பண்டாரிக்குள, வைரவப் புளியங்குள ஆக்கிரமிப்பு, குள அழிப்பு என்பவற்றை

பக்.12 >

நென்பகுதி உழைக்கும் மக்களை நோக்கித் திரும்பும்

அரசு படைகளின் அடாவடித்தனம்

இரத்தினபுரி காவத்தை பிரதேசத்தில் குறிப்பாக கொடகெத்தன, நிலந்தூர போன்ற கிராமப்புர சிங்கள மக்களும் ஓபாத் தோட்டங்களில் வாழும் தமிழ் மக்களும் அண்மைகாலமாக அங்கு இடம்பெற்று வரும் தொடர்ச்சியான கொலைகள் காரணமாக மிகுந்த பீதியுடனே வாழ்ந்து வருகின்றனர். கடலடியாக கொடகெத்தன கிராமத்தில் இடம்பெற்ற தாய், மகள் கொலையின் சூத்திரதாரிகள் இதுவரையில் பொலிஸாரினால் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இது தொடர்பில் பிரதேச மக்கள் மிகுந்த அதிருப்திக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். இந்த அதிருப்திக்கு ஈடுகட்டும் வகையிலும் இடம்பெற்ற மாகாண சபைத் தேர்தலில் ஆளுங்கட்சியை அது பாதிக்காமல் இருப்பதற்காக இப்பிரதேசத்தில் விசேட அதிரடிப்படையினர் அண்மையில் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

சபரகமுவ மாகாண சபை தேர்தலுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன் பொலிஸுமா அதிபர் காவத்தை பிரதேச சபை மண்டபத்திற்குப் பிரதேச அரசியல் தலைவர்களுடன் வந்து மக்களு

க்கு “ஆறுதல்” கூறிவிட்டு சென்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் தற்போது விசேட அதிரடிப்படையினர் கொலையாளிகளை பிடிப்பது, மக்களை பாதுகாப்பது என்பது சபைக்கு பதிலாக சாதாரண உழைக்கும் மக்களை துன்புறுத்தும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதாக பிரதேச மக்கள் விசனம் தெரிவிக்கின்றனர். இரவு வேளைகளில் தொழிலை முடித்துவிட்டு வீடு திரும்பும் தொழிலாளர்களிடம் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தும் ஆய்ணங்களை கேட்பதும் அவர்கள் மது ஏதும் அருந்தியிருந்தாலோ அல்லது சட்ட ரீதியாக விற்கப்பட்டு மது வகைகளை வைத்திருந்தாலோ அவர்களை தாக்கி துன்புறுத்தி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. வடக்கு, கிழக்கில் இடம்பெற்ற இராணுவ ஒடுக்கு முறையினை இன்று தென்பகுதி மக்களும் அனுபவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாக சிங்கள மக்களே கூறுகின்றனர். தொடர்ச்சியாக அரசு தென்பகுதிகளில் இடம்பெறும் அரசுக் கெதிரான ஜனநாயக ரீதியான ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் இராணுவ பொலிஸ் அடக்குமுறைகளை கட்டவிழ்த்து வருவதும் படுகொலைகளை செய்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இறைச்சியை எடுத்து எலும்புகளைக் கொடுக்கும் இந்தியா!

இலங்கை முழுவதையும் தனது நவகொலனிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருப்பதையே இந்தியா தனது மூலோபாயமாகக் கொண்டிருக்கிறது. இலங்கையின் சகல வளங்களையும் தனது பிடிக்குள் வைத்து சுரண்டிச் சூறையாடி செல்லவே விரும்புகிறது. அதாவது, இவ்விடயத்தில் “எலும்புகள் உங்களுக்கு, இறைச்சி முழுவதும் எங்களுக்கு” என்ற கொள்கையை அது முன்னெடுத்து வருகிறது. இந்தியாவுக்கு மட்டுமன்றி அமெரிக்காவுக்கும் மேற்குலகத்தின் பல்வேறு கம்பனிகளுக்கும் சீனக் கம்பனிகளுக்கும் ஏனையவற்றுக்கும் நிலங்களும் வளங்களும் இடங்களும் இவ்வடிப்படையிலேயே தாரைவார்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விடயத்தில் மேற்கூறிய நாடுகளுக்கிடையில் இலங்கையில் அதிக ஆதிக்கம் செலுத்துவது யார் என்பதில் கடும் போட்டி நிலவுகிறது.

இதில் இந்தியா அயலவன், பெரியண்ணன், பிராந்தியத்தில் வல்லவன் போன்ற அடிப்படைகளில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஆதிக்கம் செலுத்த முன்னிற்கிறதுடன், அமெரிக்காவுடன் உள்ளார்ந்த போட்டிக்கும் நிற்கிறது. இவர்களது மேலாதிக்கப் போட்டிக்குக் கிடைத்த நல்லதோர் கருவியே இலங்கையின் தேசிய இனப் பிரச்சினையாகும். அதனைத் தீர்த்துவைக்கும் வழிகளில் அன்றி தமக்குரிய காயநகர்த்தலாக்கியே உள்ளாட்டில் அரசியல் ஆதிக்கப் பிழைப்பும் வெளிநாடுகளின் ஊடுருவல்களும் இடம்பெற்று வந்தன. இன்றும் நடந்து கொண்டே உள்ளன.

இந்தியா ஏற்கனவே இலங்கை-இந்திய வர்த்தக ஒப்பந்தத்தின் மூலம் அதிகூடிய நன்மைகளைப் பெற்று வருகிறது. அதற்கும் மேலாக ஏற்கனவே அத்தியாவரம் இடப்பட்ட பரந்துபட்ட பொருளாதார பங்குடைமை ஒப்பந்தம் (சீபா) ஒன்றைச் செய்யவும் முயற்சி எடுத்து வந்துள்ளது. ஆனால் சீபா ஒப்பந்தத்திற்கு இலங்கையின் கடும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டதால் அது பிற்போடப்பட்டது. இப்போது மீண்டும் அவ் ஒப்பந்தத்தைக் கொண்டுவர இந்தியா கடும் முயற்சி செய்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையிலேயே அண்மையில் இந்திய மத்திய அமைச்சர்களும் உயர்மட்டச் செயலாளர்களும் அடிக்கடி இலங்கைக்கு வந்து செல்கிறார்கள். அதன் வழியில் அண்மையில் வந்தவரின் மத்திய அமைச்சர் ஆனந்த சர்மா ஆவார். அவரது பேச்சுவார்த்தை சீபா உடன்படிக்கையை எவ்வாறு விரைவாகச் செய்து கொள்ளுவது என்பதைப் பற்றியதேயாகும். இச்சூழலில் தான் அண்மையில் கவர்ச்சியான செய்தி

வெளிவந்தது. அதாவது, புத்தரின் எலும்புகளை அவரது சமாதியில் இருந்து எடுத்து அவற்றை இலங்கைக்கு கையளிக்க இந்தியப் பிரதமர் மனமோகன் சிங் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதே அச்செய்தியாகும். அதனை இலங்கை ஜனாதிபதி இந்தியப் பிரதமரிடம் கேட்டுக் கொண்டதாகவும் செய்திகள் வெளிவந்திருந்தன. சுமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உயிர்துறந்தவரான கௌதம புத்தரின் எலும்புகள் எவ்வாறு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன என்பதோ சொல்லப்படும் எலும்புகள் புத்தருடையவையா என்பதோ அறிவியல் சர்ச்சைக்குரியதாகும். அவற்றுக்கு அப்பால் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்திற்கு புத்தரின் எலும்புகள் எனக்கூறி ஒரு சிலவற்றைக் கொடுப்பதில் எவ்வித சிரமும் இல்லை. ஏனெனில் அவற்றை இலங்கை ஜனாதிபதியிடம் கையளித்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக இலங்கையில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ள இந்திய ஆளும் வர்க்கத்திற்கு நிறையவே உண்டு. இதனையே “எலும்புகளைக் கொடுத்து இறைச்சியைப் பெற்றுக் கொள்ளுவது” எனக் குறிப்பிட்டோம்.

அவ்வாறு இந்தியா பல நிலைப்பட்ட பயன்களைப் பெறும் போது இலங்கையானது சகல வளங்களையும் இழந்துவிடும் என்பதே உண்மையாகும். அதேவேளை, ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச இந்தியாவில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் புத்தரின் எலும்புகளை வைத்துப் பெளத்த சிங்கள மக்களுக்குப் போக்குக் காட்டுவார். புத்தரின் புனித எலும்புகளை மீட்டுப் பாதுகாத்து வரும் பெரும் சேவையினை ஆற்றி வருவதாகக் கூறி அத் திரை மறைவில் தனது ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பலப்படுத்தும் பயன்படுத்துவார். ஏற்கனவே துட்டகைமுனுவின் அஸ்தி எனக் கூறி ஒரு கலசத்தைத் தலைமேல் தூக்கிக் கொண்டு காட்சி காட்டியவர்தான் மஹிந்த. ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச, தன்னவிலிட்டால் வேறெவரும் பெளத்த மதத்தையும் சிங்கள மக்களையும் பாதுகாக்க முடியாதவர்கள் என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றத்தையும் காட்டி நிற்பவர். எனவே அவருக்கு இந்தியப் பிரதமர் வழங்கிய புத்தரின் எலும்புகள் என்பது பவை பெரும் வரப்பிரசாதமாகும். அதன் மூலம் பேரினவாத வாதத்தைப் பாதுகாத்து முன்னெடுக்கவும் தேசிய இனங்களை ஒடுக்கவும் பாசிசப் பாதுகாப்புப் பயனளிக்கவும் மகிந்தனை மென்மேலும் சக்தியை பெற்றுக்கொள்ளும். அதற்கு மேலாக புத்தரின் எலும்புகளினால் இந்திய பெருமணிக முதலைகளுக்கு இலங்கை தரகு முதாளிகளுக்கு மகிந்தவின் சகாக்களுக்கும் மட்டுமே நன்மையன்றி இலங்கையின் மக்களுக்கு எவ்வித நன்மையும் விளையாது.

மக்கள் சக்தி அணிதிரண்டு வெகுஜன எழுச்சிக்குத் தயாராக வேண்டும்

இன்றைய அரசாங்கம் பாசிசத்தனமான இனப்படுகொலை செய்யும் ஆட்சியை நாடாதி வருகின்றது. அண்மையில் வவுனியாச் சிறையிலும் பின் மஹரச் சிறையிலும் தமிழ் அரசியல் கைதிகள் மீது நாடாதி கொடுரத் தாக்குதலிலேயே நிமலரூபன், டில்லுக்ஷன் ஆகிய இரண்டு பேரின் உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. வரலாற்றில், இச் சிறைப் படுகொலைகள் தமிழ் அரசியல் கைதிகள் மீதான மூன்றாவது படுகொலைச் சம்பவமாகும். 1983ல் வெலிக்கடைச் சிறையில் 53 பேரும், 2000ம் ஆண்டில் பண்டாரவளை பிந்துனுவெவ புனர்வாழ்வு தடுப்பு முகாமில் 31 பேரும், இப்போது வவுனியாச் தாக்குதலில் இரண்டு பேரும் இரத்தம் கொட்டக் கொட்டத் தாக்கப்பட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவை இனவெறி கொண்ட பேரினவாத ஆட்சிகளின் கீழான இனப் படுகொலைகளேயாகும். இவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றல் மாபெரும் மக்கள் சக்திக்கே உண்டு. எனவே நீதிக்கேட்க மக்கள் அணிதிரள வேண்டும். அதுவே அடக்குமுறைகளை எதிர்த்து நிற்பதற்கான ஒரே மார்க்கமாகும். இவ்வாறு 15.08.2012 அன்று யாழ் நகரில், இரண்டாவது கைதியாகக் கொல்லப்பட்ட டில்லுக்ஷனின் படுகொலையைக் கண்டித்தும் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும் இடம்பெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்திற்குப் பின் நிகழ்த்திய உரையில் புதிய-ஐனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் சி.கா. செந்திவேல் குறிப்பிட்டார்.

தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் ஏற்பாட்டில், பல்வேறு அரசியற் கட்சிகளும் பொது அமைப்புக்களும் கலந்து கொண்ட மேற்படி கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தில் பெரும் தொகையானோர் கலந்து கொண்டு மகிந்த அரசின் இன ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கோஷங்களை முழங்கினர். ஆர்ப்பாட்ட முடிவில் கட்சிகளின் தலைவர்கள் உரையாற்றினர். அப்போது ப.ஐ.மா.லெ.கட்சியின் சார்பாக உரையாற்றிய தோழர்

சி.கா. செந்திவேல் தனது உரையில் மேலும் தெரிவித்ததாவது: “இலங்கையில் இன ஒடுக்குமுறை உருவாகி வளர்ந்து வந்த கடந்த அறுபது ஆண்டுகளில் அதன் கொடுரக் கொலைவெறிக்கு இன்று வரை சுமார் இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழ் மக்கள் காலத்திற்குக் காலம் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீக்கப்பட வேண்டும். வெறுமனே பாராளுமன்றம், வாக்கு வங்கி என்பனவற்றுக்கான பாதையில் போராட்டங்களைத் திசை திருப்பக் கூடாது. மக்கள் சக்தியை அணித்திரட்டக்கூடிய வெகுசன எழுச்சிகளும் போராட்டங்களுமே இன்றைய தேவை. அத்தகைய போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்குப் புதிய பாதையில் புதிய பயணம் அவசியமாகும். கடந்தகாலப் பட்டறிவுகளில் இருந்து கற்று, ஒரு உறுதியான பொது வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் இன ஒடுக்கு முறையை நேர்மையாக நின்று எதிர்த்துப் போராடக் கூடிய அனைத்துச் சக்திகளும் ஐக்கியப்பட வேண்டும். அத்தகைய பொது வேலைத்திட்டம் ஏனைய தேசிய இனங்களான முஸ்லிம், மலையகத் தமிழ் மக்களையும் இணைத்து முன்செல்வதாக அமைய வேண்டும். அதே வேளை, தென்னிலங்கை மக்களின் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறக்கூடிய போராட்டமாக அது இருக்க வேண்டும். அத்தகைய பரந்த, விரிந்த போராட்டத்தளமே இன ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து நிற்கக்கூடியதும் தூர நோக்கிலானதும் சரியானதுமான ஒன்றாக அமைய முடியும்”.

மேற்படி கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தைத் தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணி ஏற்பாடு செய்திருந்தது. பல்வேறு அரசியற் கட்சிகளும் தலைவர்களும் கலந்து கொண்ட இவ் ஆர்ப்பாட்டத்தில் புதிய-ஐனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் உறுப்பினர்களும் ஆதரவாளர்களும் பெருமளவில் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மீண்டும் தனியார்மயமாக்கப்படும் தோட்டங்கள்... விழித்திருமா மலையகம்?

செங்குத்திர்

கடந்த 2012.06.26ம் திகதி சூரிய காந்தி இதழின் முதல் பக்கம் “அரசாங்க தோட்டங்களை தனியாருக்கு விற்கும் திட்டங்கள் ஆரம்பம்” என்ற செய்தி வெளிவந்திருந்தது. தற்போது நடடத்தில் இயங்கிவரும், அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு கீழுள்ள ஜனவசம் அரசு கூட்டுத்தாபனத்துக்குச் சொந்தமான தோட்டங்களையும் எல்கடுவ பிளான்லேஷனுக்குக் கீழ் இயங்கும் அனைத்துத் தோட்டங்களையும் தனியாருக்கு விற்பதற்கான விலை மனு கோரப்பட்டுள்ளதாக அரசுவன் மற்றும் தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சின் செயலாளரைச் சுட்டிக்காட்டி அச்செய்திக் குறிப்பிட்டுருந்தது.

கடந்த 150 வருடங்களுக்கு மேலாகப் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்து எவ்வித அடிப்படை வசதிகளற்ற நிலையில் வாழ்ந்த வரும் மலையக மக்கள் அரசின் இத்தீர்மானத்தின் மூலமாக தமது தொழில், குடியிருப்பு, பிள்ளைகளின் கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகளில் மேலும் இக்கட்டான நிலைக்கு தள்ளப்படவுள்ளனர். முறைகேடான நிர்வாகத்தினால் தோட்டங்களை இவ்வாறு இக்கட்டான நிலைக்கு கொண்டு வந்து தோட்டங்கள் நடடத்தில் இயங்குவதாக கூறும் உயர் நிர்வாகத்தினர் தமது சொகுசு வாழ்க்கை தொடர்பாக நினைக்கின்றனரே தவிர, சாதாரண தொழிலாளர்களைப் பற்றித் துளியேனும் நினைப்பதில்லை. பிற்போக்குத் தொழிற்சங்கங்கள் இதற்கு எதிராகச் செயற்படுவதும் இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளப் போராட்டத்தின் போது சந்தையில் தேயிலையின் விலை வீழ்ச்சி என்றும் அதிகரித்து செல்லும் செல்வினங்களால் தோட்டங்கள் நடடத்தில் இயங்குவதாக கூறி வருகின்றனர். இவ்வாறு ஏற்படும் நடடம் காரணமாக தொழிலாளர்களின் மாதாந்த சம்பளத்தையும் ஒய்வூதியத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் எனக்கூறி தோட்டங்களிலுள்ள மரங்களை ஒவ்வொரு வருடமும் பல கோடி ரூபாவிற்கு வெட்டி விற்கின்றனர். இதற்கு

பிரதியீடாக மர நடுகையோ தேயிலை மீள் நடுகையோ அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. பயிர் செய்கைகளிற்கு உரமிடுதல், இரசாயனம் ஊக்கிகள் தெளித்தல் முறையான பராமரிப்பு என்பன இல்லாத நிலையில் தோட்டங்கள் நடடத்தில் இயங்குவதாகக் கூறுவதை எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாது.

இது இவ்வாறு இருக்கக், கடந்த 2011ம் ஆண்டின் கோப் அறிக்கையில் தேயிலை தோட்டங்கள் இலாபத்தில் இயங்குவதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை வியப்பைத் தருகின்றது. ஏழைத் தோட்ட தொழிலாளர்களை வைத்து தொழிற்சங்கம் நாடாதி வரும், தங்களை தோட்ட தொழிலாளர்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகளாக கூறிக்கொண்டு அரசிற்கு முட்டுக்கொடுத்து அரசில் அமைச்சு பதவிகளை வகித்து உல்லாசமாக வலம் வரும் தொழிற்சங்க தலைவர்களும், மலையக மக்கள் எமது உயிர் முச்சு என்று கூறி வரும் மின்னல் (ஆ)சாமிகளும் ஊடகங்களும் இவ்விடயம் தொடர்பாக எவ்வித எதிர்ப்பையும் வெளிப்படுத்தாத நிலையில் வாயடைத்து நிற்பது அவர்களின் கையாலாகாதத்தனத்தையும் மக்கள் விரோத மனத்தையுமே வெளிப்படுத்துகின்றது.

கடந்த 150 வருடங்களுக்கு மேலாகத் தமக்கென்று ஒரு அடி நிலம் கூட சொந்தமாக இல்லாது வெறுமனே தோட்டத் தொழிற்துறையை நம்பி வாழ்ந்து வருகின்ற மலையக மக்கள் கல்வி, பொருளாதாரம் மற்றும் தொழில் பாதுகாப்பு என்பவற்றிற்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லாத நிலையில் இவ்வாறு தோட்டங்கள் தனியார் கம்பனிகளுக்கு விற்கப்படுகின்ற நிலையில் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர். இவ்வளவு காலமும் மலையக மக்கள் தமது ஏகப்பிரதிநிதிகளாக நம்பிக்கொண்டிருக்கின்ற (ஆ)சாமிகளை நம்புவதைத் தவிர்த்து இந்நிலைமை தொடர்பாக மலையக மக்கள் அனைவரும் நேர்மையான முற்போக்கு சக்திகளுடன் ஓர்ணியிற் திரண்டு சரியான போராட்ட திசைவழியில் செல்வதை தவிர வேறொதுவும் தீர்வாக அமையாது.

மாத்தளை பிரதேச மக்களை வாட்டும் குடிநீர் பிரச்சினை

உக்குவளை தவலங்கொய பைரேஸ் கிராம மக்கள் நீர்ப் பற்றாக்குறையால் பெரும் அவதிப்படுகின்றனர். 150 குடும்பங்களுக்கு மேல் வாழ்கின்ற அக் கிராமத்தில், மிக வறிய மக்களே வாழ்கின்றனர். அவர்களின் நீர்த் தேவைகளுக்காக ஒரே ஒரு பொது நீர் குழாய் மாத்திரமே உள்ளது. நீர் ஊற்றுகள் உள்ள பிரதேசங்களின் காடுகள் தொடர்ச்சியாக அழிக்கப்படுவதனால் தற்காலங்களில் அக் குழாய் மூலம் நீர் வருவது மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. மிக நீண்ட நேரம் காத்திருந்தே குடங்களில் நீர் எடுத்துச் செல்வவேண்டியிருப்பதாக பிரதேசவாசிகள் விசனம் தெரிவிக்கின்றனர். மக்கள் குறிப்பிடுவது என்னவெனில் எமக்கென இதுவரை பிரதேச சபை, மாகாண சபை போன்ற நிர்வாக அலகுகளிருந்து எந்தத் தேவையும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, எமக்கான பொது நீர் வசதி செய்துகொடுக்கப்பட வேண்டும். தேர்தல் காலத்தில் மாதிரம் மக்கள் பிரச்சினை யைப் பேசும் அரசியல்வாதிகளையும்

எமது வாக்குகளுக்காக மாத்திரமே பிரதேச மாகாண சபைகளின் பெயர்களைக் கேள்விப்படும் நிலையுமே காணப்படுகின்றது. இந் நிலை மாற மக்கள் விழிப்புணர்வு பெற வேண்டும்.

ரத்தவத் கீழ்பிரிவு மக்கள் குடிநீர் பிரச்சினையால் பெரிதும் அவதிப்படுகின்றனர். தோட்டப் பகுதிகளில் காணப்படும் நீர் நிலைகள் ஊற்றுக்கள் வற்றிய நிலையில் காணப்படுகின்றன. நாளாந்தம் குடிநீரைப் பெற்றுக்கொள்ள வாகனங்களில் நீண்ட தூரம் சென்றே நீரைக் கொண்டு வர வேண்டியுள்ளது. குளிப்பதற்கும் ஏனைய தேவைகளுக்கும் சது கங்கை ஆற்றை நாடி 4 கிலோ மீற்றர் தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் தமது அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்யப் பெரும் சிரமத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். நமது வரிப்பணத்திலிருந்து கார் பந்தயங்களையும் நடிக்களுடன் களியாட்டங்களை நடத்துகின்ற அரசியல்வாதிகளுக்கு மக்கள் பிரச்சினைகள் கண்களிற் படும் என எதிர்பார்க்க முடியுமா?

மோட்டார்சைக்கிள் டையரி

01.07.2012

01.07.2012 அன்று சைக்கிள் தோழர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு சென்றிருந்தோம். சுன்னாகம் செல்லும் வழியில் நிலாவரைக் கிணற்றுக்கு அருகே வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த 45 வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு அம்மாவிடம் பேசும் சந்தர்ப்பம் தோழர்களுக்கு கிடைத்தது. அவர் முந்திரிப்பழ வியாபாரம் செய்பவர். அம்மாவிடம் பேச்சு கொடுத்தோம். கீக்காலப்பகுதியில் உங்கள் பிரதேசங்கள் வியாபார நடவடிக்கைக்கு வாய்ப்பாக உள்ளதா? என வினா “எங்கப்பா உற்பத்திச் செய்வ எக்ஸ்ச்சுக்கமாக இருக்கு” என்றார். “ஏன் அம்மா, வெளியூர் மக்கள் கீங்கு வந்து வியாபாரம் செய்வாங்க. சிங்களம் பேசுவவர்கள் கூடப் பாதையோரக் கூடகன் வைத்திருக்கிறாங்க. ஏன் நீங்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லையா?” என்றதற்கு “போப்பா! கீங்கு வயசுல கேட்க கூடாத எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டுதான் வியாபாரம் செய்யிறோம். கிரானுவழும் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் எம்மைய வயது வித்தியாசம் பார்க்காது விசில் அடிப்பதும் அசிங்கமாகப் பேசுவதும் மோசமாகக் கிண்டலடிப்பதும் என்று நாள் செல்கிறது. பல்லைக் கடிச்சுக் கொண்டு வேல செய்யிறோம். அதிகாரம் அவர்கள் கையில் தானே! பேசிப் பிரயோசனமில்லை. அதனால் தான் வேறு வழியில்லாமல் தாடினம் ஏச்சுப் பேச்சு எல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு வயிறு கழுவறுதுக்காக கீப்படி வியாபாரம் செய்யிறோம்” என்றார் அந்த அம்மா.

அதிகாரம் மக்கள் கையில் கீல்லாது சுரண்டும் அதிகார வர்க்கத்திலும் அவர்களின் கிரானுவத்தின் கையிலும் இருந்தால் எங்கேயும் நிலைமை கீப்படித்தான் இருக்கும். மக்கள் தமது அதிகாரங்களை மீட்க போராட துணியாத வரை நிலைமைகள் மாறப்போவதில்லை.

15.07.2012

15.07.2012 அன்று, காவத்தை பிரதேசத்திற்கு சென்றோம். நண்பர் ஒருவரின் வீட்டில் அன்றாடம் தங்கினோம். பக்கத்து வீட்டு முற்றத்திலே இருவர் கதைத்துக்கொண்டிருந்தனர். சம்பாஷணை சுவாரஸ்யமாக இருந்ததால், நாமும் அதனை கவனித்தோம். சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களில் ஒருவர் கீள் தொழிலாளி. மற்றவர் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன். இருவரும் பாடசாலைக் கால நண்பர்கள் என எமது நண்பர் கூறினார். “மச்சான் கீந்த பட போதுமா கீன்தூம் கொஞ்சம் வேலுமா?” என்றார் கீள் தொழிலாளி. “என்ன சொல்ல வறா” என்றான் பல்கலைக்கழக மாணவன். “கீல்லா கீழ்முறை நம்ம சப்ரகமுவ மாகாண தேர்தல் நம்ம மலையக கட்சிகள் கூட்டணி அமைச்சு எவ்வளவு பெரிய விஷயம். முன்னேற்றகரமான ஒரு மாற்றம். அது மட்டுமல்ல. கீந்த கூட்டணி தொடர்ந்தாக்க மலையகத்தின் நிலம் மாறும்” என்றார் உழைப்பாளி. மற்றவன் சிரித்துக்கொண்டு கையாண்டித்தனமாக “ஆமா! மலையகத்து குட்டிச்சுவராக்குளது மூதலாமிடம் பெற்றுவரும் கிரண்டாமிடத்திற்கு சொந்தக்காரனும் சில ஊர எமத்திசீட்டு திரிபுறுதுக எல்லாம் கூட்டணி போட்டா அது முன்னேற்றமல்ல சொல்ல முடியுமா மச்சான். நம்மள அறவே எழுப்ப விடாம குறிதோண்டிப் பொதைக்கத்தான் கீந்த ஏற்பாடு. பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிற கூட்டணியே கீந்த நிலம். கீங்கு ஏற்கனவே இருந்தும் ஒன்னத்த சாதிக்கல. ஒரு குண்டுகி வாங்க வேணுமுனாலும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்டுட்டு செய்யற மாகாண சபையில எப்படிடா மாற்றுப் வரும்? மாற்றுத்தப்பத்தி பேசுது சந்தோஷமா கிடக்கடா. மாற்று வேணும்னா நாம எல்லாம் சேரணும்டா. நல்ல சக்திகள் தேடிணும்டா” என்றான். கீப்படி ஒரு கதைய கேட்ட எமக்கு பெரிய கைத்தட்டல் கொடுக்கணும் போல இருந்திச்சு. வேலை முடிஞ்சதும் சும்மா நேரம் போக்காது அடுத்த வீட்டு கதைகளை போட்டு கீடிக்காது, நம்மையும் நோட்டையுட உலகத்தையும் பற்றிய அக்கறையோடு சுருத்து மோதினாலே காலம் மாறும்.

20.07.2012

ரத்தவத் மேற்பிரிவு தோட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒய்வு பெற்ற தொழிலாளிக்கு மாதாந்த தேயிலை பொதி கிடைக்கவில்லை என்று தோட்டத்து பெரிய தொாய பார்த்து கேட்க, தொர கேட்டாராம் “நீ எத்தன வருஷம் வேல செய்?” “ஆமா! 25 வருஷமும்” என்று தொழிலாளி சொல்ல, “நீ கீந்த தோட்டத்திற்கு உழைச்சி குடுத்தது போதாது. நீ தொயில சகையில வாங்கு. உன் மகன்மாடுமல்லாம் பெரிய பெரிய வேல செய்யுதுங்க தானே. அப்பறம் என்னா தேயில அது கீதுன்னும்... ம... போ” என்றாராம் தொர. ஒய்வு பெற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் தேயிலைப் பொதி வழங்க வேண்டியது நிர்வாகத்தின் கடமையாகும். அதை கேட்டு பெறுவது தொழிலாளர்களின் உரிமையாகும். தொழிலாளர்களின் 25-30 வருட கால உழைப்பிற்கு நிர்வாகிகள் (முதலாளிகள்) கொடுக்கும் மரியாதை கீந்த மாதிரித்தான் இருக்கின்றது. தொழிலாளர்களுக்காக குரல் கொடுக்கும் தொழிற்சங்கங்களோ உழைத்து ஒய்ந்தவர்கள் பற்றி ஒருபோதும் பேசப்போவதில்லை. விழிப்புணர்வுள்ளவர்கள் கீவ்வாறானவற்றை மக்களுக்கு விளக்கி அவர்களோடு கிணைந்து உரிமைகளை கோர முன்வரல் வேண்டும்.

01.08.2012

குறித்தவொரு பாடசாலை கல்விச் சுற்றுலா ஒன்றை மேற்கொண்டு திரும்பி வந்துக்கொண்டிருக்கும் போது பேருந்து கார் ஒன்றுடன் மோதி விபத்திற்குள்ளாவதிலிருந்து மயிரிழையில் தப்பியது. கார்தான் பிழையான பக்கம் வந்திருக்கின்றது, பேருந்து ஒட்டுருக்கும் கார் செலுத்தநருக்கும் கிடையே வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. பின் பேருந்து புறப்பட்டது. ஆனால் பிலிமதலாவ பொலிஸ் காவலரணில் வைத்து பஸ் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. பொலிஸாரினால் ஒட்டுநரின் ஆவணங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. கீவ்வாறு பேருந்தை தடுக்க உத்தரவிட்டவர் அந்த காரில் இருந்த உயர் சட்ட அதிகாரி ஆவார். அவ் அதிகாரியிடமும் அவரது கார் ஒட்டுருடன் வாய்த் தர்க்கம் புரிந்ததாலையோ அல்லது அதிகாரியை அவமதித்ததாலையோ கீந்த நிலை. அந்த அதிகாரி தன்னை மதிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது நியாயம் என்று வைத்துக் கொள்வோமே. உயர் சட்ட அதிகாரியின் கார் தவறான பக்கம் செலுத்தப்பட்டிருக்க கூடாதல்லவா? அதேபோன்று அமைச்சர் ஒருவர் நீதிபதியை போனில் பிரிட்டலாம், நீதிமன்றத்தை கூட தாக்கலாம் அவமதிக்கலாம். அதற்காக அமைச்சுப் பதவி ஏதும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதா? கீல்லையே உயர் சட்ட அதிகாரியின் கார்ச் சாரதியுடன் பேருந்து சாரதி வாய்த்தர்க்கம் புரிந்ததால் ஆவணங்கள் பறிமுதல்செய்யப்படுகின்றன. பதவியிலிருப்பவனுக்கு ஒரு நீதி, பஸ் சாரதி போன்ற சாதாரண மக்களுக்கு ஒரு நீதி என்பதுதான் எங்கள் சமூகநாயகம். நிலைமையை யாரிடம் சொல்ல. மக்கள் விழித்தபோது வரை கீவ்வாறான அடாவடித்தனங்கள் தொடரத்தான் போகின்றது.

சைக்கிள் தோழர்கள்

புதிய நீதி

Puthiya Neethi

පුද්‍ය නීඨි

முரசம் 01, ஓகஸ்ட்-செப் 2012, பக்கம் 16, வீலை ரூ.30. முழுக்கம் 02

இல. 15/4இ மகிந்தாராம வீதி, கல்கிசை
தொ.பேசி: 0716 745 642, 0779 774 427 தொ.நகல்: 0112 473 757
WEB: www.ndpsl.org Email: puthiyaneethi2012@gmail.com

இலங்கை இனவாதத்திலும் மதவாதத்திலும் மிதக்கும் ஒரு நாடு என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்விரண்டும் ஆட்சி அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் இருந்து தொடங்கி அடிமட்டம் வரை பரவி நிற்பது நம் கண்முன்னே காணும் யதார்த்தமாகும். நன்றாக ஊறித் திளைத்த இவ் இன - மதவாதங்களுக்குப் பின்னால் கெட்டியாக உறைந்து காணப்படுவது வர்க்க நலன்கள் என்பதைப் பலர் கண்டு கொள்வதில்லை. சொத்து சுகம் படைத்தவர்களும் அவர்கள் சார்பான ஆளும் அதிகார வர்க்கத்தினரும் எப்போதும் தமது இருப்பதற்கும் நீடிப்பிற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் இவ் இன மத வாதங்களையே கவசங்களாகவும் அரண்களாகவும் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இன்றும் அதன் தொடர்ச்சி கச்சிதமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

தனது கால்களை மடக்கியவாறு முடங்கியவாறு நித்திரை செய்த துட்டகைமுறுவை ஏன் இவ்வாறு கிடக்கிறாய் எனத் தாய் கேட்டதற்கு தெற்கே கடலும் வடக்கே தமிழர் (சோழ அரசின் அனுராதபுர ஆட்சி) ஆட்சியும் உள்ள போது எப்படி நான் நீட்டி நிமிர்ந்து கிடக்க முடியும் எனக் கூறியதாக மகாவம்சக் கதையில் கூறிய கட்டுக் கதையின் ஊடாகவே இன்றும் பௌத்த பேரினவாதம் பயணித்தப்படி இருக்கிறது. அதன் நீட்சியையும் இருப்பையும் பாதுகாத்து முன்னெடுத்து வருவதில் எந்தவொரு ஆட்சி அதிகாரத்திற்கான கட்சியும் கைவிட்டதில்லை. அதன் நவீன வடிவமே "ஒரே நாடு ஒரே மக்கள்" என்ற மகிந்த சிந்தனையின் பேரினவாத முழுக்கமாகும்.

அண்மைய கிழக்கு மாகாண சபை தேர்தலுக்காக அங்கு சென்ற ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச தனது வழமையான உத்தடளவு ஐக்கியம் பேசினார். நாம் ஒரே நாட்டு மக்கள். ஒரே தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள். எல்லோருக்கும் நாட்டில் சம உரிமை உண்டு என்பதையே இன மத பேதங்கள் இல்லை. அவற்றைத் தூண்ட சிலர் முற்படுகின்றார்கள். இவ்வாறு ஜனாதிபதி பேசியது கிழக்கின் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் முன்பாகும். ஆனால் அவரது உள்ளத்தில் நிறைந்திருப்பது இன மத மொழி வேற்றுமைகளைக் கொண்ட பௌத்த சிங்கள பேரினவாதமாகும். அரசாங்க கட்சிகளிடமும் எதிர்க் கட்சிகளிடமும் நிறைந்து காணப்படுவதும் அதுதான்.

இத்தகைய இன மத மொழி அடிப்படையிலான இன உணர்வு வாதங்கள் குறுகிய அரசியல் சமூக நிலைப்பாடுகளுடன் தமிழர்கள் மத்தியில் நிறையவே உள்ளன. பேரினவாத ஒடுக்குமுறையை அதன் வரலாற்று வளர்ச்சியின் ஊடாக வர்க்க வேர்களில் இருந்து அடையாளம் கண்டு எதிர்ப்பதற்குப் புதிதாகத் தமிழர்கள் மத்தியில் குறந்தேசியவாத நிலைப்பாட்டில் நின்றி எதிர் நிலை இன

மதவாதங்களை முன்வைத்து வந்தமை அரசியலில் தவறுகளையும் முடக்கங்களையும் இறுதி நேரத்தில் தோல்விகளை மட்டுமன்றி அழிவுகளையும் ஏற்படுத்தியது. பிற்போக்குத்தமான இன மத மொழி வெறிகொண்ட பேரினவாத ஒடுக்குமுறையை எதிர் கொள்வதற்கு அதே அளவினான தமிழ் இனவாத மதவாத பிரதேசவாத

அணுகுமுறையைக் கையாண்டு இன மத முழுக்கங்களை முன்வைப்பது அரசியல் மடமைத்தனமாகும். அவ்வாறு முன்வைப்பது மேலெழுந்தவாரியான உணர்ச்சிகளைத் தூண்ட உதவும். ஆதனை வாக்கு வங்கிகளாகவும் மாற்றலாம். பாராளுமன்ற அரசியலுக்கு அதனை நன்கு பயன்படுத்தியும் கொள்ளலாம். ஆனால் ஏகப் பெரும்பான்மையான சாதாரண தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் எந்தவொரு பொருளாதார, அரசியல், சமூக, பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகளுக்கும் குறுந்தேசியவாதத்தில் தீர்வு தேட முடியாது. இதனை இலங்கை அரசியலில் நிறையவே கண்டுவிட்டோம். இவ்வாறான இன மத மொழிவாதங்களால் நன்மையடைந்தவர்கள் பயன்கள் பல பெற்றவர்கள் எல்லா இன மக்கள் மத்தியிலும் சொத்து சுகம் பெற்ற வசதிவாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் மட்டுமேயாவர். இன்றைய ஜனாதிபதியும் அவரது சகோதரர்கள் குடும்பத்தினர் அவர்களைச் சுற்றியுள்ளோர் ஆட்சி அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் நிலைத்து நிற்குபதன் அடிப்படை ஆதாரமாக காணப்படுவது இன மத மொழிப் பேரினவாதமேயாகும்.

இப் பேரினவாத ஒடுக்கு முறையை எதிர்ப்பதற்கு வெறுமனே பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவமோ மாகாண சபை ஆட்சியோ பயனற்றவைகளாகும். இவற்றுக்கான தேர்தல்களில் பேசப்படுபவைகள் இன மத மொழி அடிப்படையிலான வக்கிரப் பேச்சுக்களேயாகும். அங்கு மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வாதாரத்தோடு சம்பந்தமுடைய பொருளாதார சமூகப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசப்படுவதில்லை. உதாரணம் அண்மைய மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல் பிரசார

உரைகளாகும். அங்கெல்லாம் பேசியவை மக்கள் சார்பற்ற வெறும் தேர்தல் வெற்றிக்கான இன மத உணர்ச்சிப் பேச்சுக்களையாகும். அவற்றால் மக்களை வாக்குபோட வைக்க முடியுமே தவிர மக்களுக்கு எதுவும் கிடைக்கச் செய்ய முடியாது. ஆனால் வென்றவர்களும் அதிகாரம் பெறுவோரும் சூளை சூளையாகத் தமக்குரியவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். இது கடந்த அறுபது வருடங்களுக்கு மேலான பாராளுமன்ற அரசியலின் அனுபவமாகும்.

எனவே பேரினவாத ஒடுக்குமுறையையும் வர்க்க ஒடுக்குமுறையையும் ஏனைய ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்ப்பதற்கு உரிய சரியான அரசியல் தளம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அந்த தளம் பேரினவாதம் என்ற பெருந்தேசியவாதத்தையும் பிற்போக்கான தமிழ்த் தேசியம் என்ற குறந்தேசியவாதத்தையும் மீறிய ஒன்றாகக் கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும். அவ்வாறு நோக்கும் சிங்கள மக்களிடையே திணிக்கப்பட்டு கட்டிக் காத்து வரப்படும் பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதம் உடைக்கப்பட வேண்டும். அதனை எதிர்த்து அதன் தலைகைகளுக்கு மேலாகச்

செல்லக் கூடிய நேர்மையான இடதுசாரி முற்போக்கு இயக்கம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அவசியம் தேவைப்படுகிறது. அதனை முளைக்கவைப்பதும் வளரச் செய்வதும் வரலாற்றின் தேவையாக உள்ளது. அதேவேளை தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் மத்தியில் நீடித்து வந்த பிற்போக்குத் தமிழ் தேசியத்தை நிராகரித்து முற்போக்கான தமிழ்த் தேசியம் முன்னெழுந்து வரவேண்டும். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பும் தமிழரசுக் கட்சியும் தமிழ்த் தேசியத்தை இறுக்கி முடியுமொன்றாக்கி தமது மேட்டுக்குடி ஆதிக்க அரசினுக்குரியதாக மீளநோக்கி இழுத்துச் செல்ல முன் நிற்கின்றார்கள். அதனைத் தடுத்து நிறுத்தி முற்போக்குத் தமிழ்த் தேசியம் ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். அதனோடு இணைந்து பயணிக்க நேர்மையான இடதுசாரி, ஜனநாயக, முற்போக்கு சக்திகள் முன்வரல் வேண்டும்.

இவ்வாறு தெற்கிலும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் மேற்கூறிய அடிப்படைகளில் அரசியல் தளங்கள் திறக்கப்படுவது உண்டே இன மத மொழி அடிப்படையிலான குறுகிய சம நலன் மிக்க அரசியல் காலாசாரத்தை முறியடிக்கக் கூடிய ஒரே வழியாகும். இவ்வாறான சூழலிலேயே வர்க்க அரசியலை முன்னிறுத்தும் மாக்கிசு லெனினிச இயக்கம் பலம் பெறும் பாதையில் முன்னேற முடியும்.

ஆசிரியர் குழு

வடக்கு கிழக்கில் விவசாயிகளும் மீனவர்களும்

வெகுஜனம்

இலங்கை விவசாயப் பாரம்பரியம் மிக்கதும், மீன்பிடித் தொழிலை பாரம்பரிய வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளையும் மீனவர்களையும் கொண்டதுமான ஒரு நாடாக உள்ளது. எனினும் விவசாயிகளும் மீனவர்களும் இந்த நாட்டில் தொடர்ச்சியாகத் துன்பத்தினை அனுபவித்து வருவதுடன் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக ஆளும் வர்க்கத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். தாராள இறக்குமதி, நீர், நிலம், உரம், கிருமி நாசினி, எரி பொருள், சந்தை வாய்ப்பு, உத்தரவாத விலை, வெள்ளம், வரட்சி, கொடிய வன விலங்குகள் போன்றவற்றால் விவசாயிகள் தொடர்ச்சியாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். நவ தாராளவாதப் பொருளாதாரத் திட்டங்களாலும் அரசின் எதே ச்சதிகாரம், ஊழல், மோசடி போன்றவற்றால் மோசமடைந்து வரும் மேற்படி பிரச்சினைகளாலும் விவசாயிகள் வீதியில் இறங்கி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். விவசாயத் துறையை மேம்படுத்தி விவசாயத்திற் தன்னிறைவு அடையும் உள்ளார்ந்த ஆர்வமோ முறையான திட்டங்களோ இலங்கையை ஆண்டு வந்த எந்த அரசிடமும் இருந்த கிடையாது. கண்துடைப்பாகச் சில திட்டங்கள் காணப்படாலும் அவை தேர்தல் வாக்குக்களைக் குறிவைத்தவையாகவே இருந்தன, இன்னமும் இருக்கின்றன. போடப்படும் அரை குறைத் திட்டங்களும் முறையாக நிறைவேற்றப் படுவதில்லை.

அதேபோல், மீனவர்களின் பிரச்சினைகளும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் நெருக்கடிகளும் பாரதாரமானவையாகவே உள்ளன. நாற்புறமும் வளமான ஆழ்கடலைக் கொண்டிருந்த போதிலும் மீன்பிடி மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே இருந்து வருகின்றது. அதனால் இன்றும் தகரத்தில் அடைத்த மீனும் கருவாட்டு வகைகளும் இறக்குமதியாகும் நிலை காணப்படுவதுடன் பெறுமதியானதும் அரியதுமான கடலுணவுகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எரிபொருள், மீன்பிடி உபகரணங்கள், வள்ளங்கள், கட்டுமரங்கட்கான செலவு, புயல், வெள்ளம், பருவநிலை மாற்றங்களின் பாதிப்புகள், சந்தைப்படுத்தல், விலை நிர்ணயம் போன்றவற்றால் ஏகப் பெரும்பான்மையான மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். சுமார் எட்டு வருடங்களுக்கு முன் ஏற்பட்ட சுனாமியின் பாதிப்பிலிருந்து இன்னமும் மீன முடியாத நிலையில் கணிசமான மீனவர்கள் உள்ளனர்.

இந்நிலை நாடு முழுவதிலும் பொதுவானதாகக் காணப்படும் அதேவேளை, வடக்கு கிழக்கின் விவசாயிகளும் மீனவர்களும் எதிர்நோக்கி நிற்கும் பிரச்சினைகளும் நெருக்கடிகளும் விசேடமானவை. அவர்கள் உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் என்பதுடன் இன ஒடுக்குமுறையின் கோர்ப்பிடிக்கும் ஆளாகக் கப்பட்டு வருகின்றனர். இந்நிலை தமிழ் மக்கள் மீது யுத்தம் திணிக்கப்பட்டு வந்த காலத்திலும் அது முடிவடைந்து முன்றாண்டுகளிற்குப் பின்பும் தொடர்கின்றது.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாக, தமது கரும் உழைப்பிலான உற்பத்திகளை இறக்குமதிகளுடன் போட்டி போட்டுச் சந்தைப்படுத்த முடியாது விவசாயிகள் நடமாடக்கின்றனர். எரிபொருள் விலை உயர்வாலும் உரம், கிருமி நாசினி, விதிகள், விவசாய உபகரணங்கள் போன்றவற்றின் அதிகரித்துச் செல்லும் விலையினாலும் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். மேலும் நெற்பயிர்ச் செய்கையில் சரியான உத்தரவாத விலையில்லாமலும், நெல் கொள்வனவில் ஈடுபடும் அரசியற் காலடியாளும் அவர்கள் தொடர்

ச்சியான பாதிப்புக்கு உட்பட்டு வருகின்றனர். இவற்றுக்கு மத்தியில், தமது உற்பத்திகளை விற்று உற்பத்திச் செலவைக் கூடப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது தவிக்கின்றனர். அதே வேளை, யுத்தத்தால் கரும் பாதிப்புக்குள்ளான வடக்கு கிழக்கு விவசாயிகள் யுத்தம் முடிந்த பின்பும் பேரினவாத ஒடுக்கு முறையினால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

விவசாயிகளின் வயல், தோட்டம், குடிநிலங்கள் பலவற்றில் இருந்து அரசுப் படைகள் இன்னும் முற்றாக விலகவில்லை. இராணுவ, கடற்படை முகாம்கள் அமையப்பெற்றுள்ள இடங்கள் மக்களுக்கு மீளக் கையளிக்கப்படாமல், மேலும் பல ஏக்கர்களால் விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. இவை வடக்கு கிழக்கில் ஐம்பது ஏக்கரில் தொடங்கி ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர்களாக விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன. மேலும், சிவில் நிர்வாகம் என்பது ராணுவ நிர்வாகத்தினால் வழிநடத்தப்படும் குழுவில் இராணுவத்தின் தீர்மானங்களே சகல விடயங்களிலும் மேலோங்கி நிற்கின்றன. விவசாயப் பிரதேசங்களில் இவ்வாறான பெருந்தொகை நிலச்சுவீகரிப்பானது, குறிப்பாக வடக்கில், திட்டமிட்ட சிங்கள குடியிருப்புக்களை உள்ளார்ந்த ரீதியில் நிறுவித் குடியேற்றங்களாக மாற்றும் செயற்திட்டமாக முன்னெடுக்கும் போக்கையே காட்டுகின்றது. உதாரணத்திற்கு யாழ் மாவட்டத்தின் வலிகாமம் வடக்கில் மக்கள் குடியிருந்த பகுதிகளும் தோட்டங்கள் நிறைந்த பகுதிகளும் மக்களுக்கு மீளக் கையளிக்கப்படவில்லை. பலாலி ராணுவ முகாமின் கிழக்கே இடைக்காடு, தொண்டமானாறு வரையிலும் மேற்கே கீரிமலை, மாதகல் வரையும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருவதாகவே உள்ளது. அதே போன்று உட்கிராமங்களும் மக்களுக்கு கையளிக்கப்படவில்லை.

எங்கெங்கே ராணுவ கடற்படை விமானப்படை முகாம்கள் உள்ளனவோ அங்கெல்லாம் முகாம் விஸ்தரிப்புக்களும் நில ஆக்கிரமிப்புக்களும் நிலப்பறிப்புக்களும் தொடர்கின்றன. இவற்றால் விவசாயிகள் தமது நிலங்களைத் தொடர்ச்சியாக இழந்து வருகின்றனர். வடக்கின் ஐந்து மாவட்டங்களிலும், அவ்வாறே திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களிலும் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களின் பாரம்பரியப் பிரதேசங்கள் பறிபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன. திருகோணமலையின் சம்பூரில் வாழ்ந்துவந்த தமிழ் மக்கள் தமது பாரம்பரியப் பூமியில் இருந்து விரட்டப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் விவசாயிகளும் மீனவர்களும் அதிகமானோராவர்.

இவ்வாறு வடக்கு கிழக்கின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் விவசாயிகள் மீதும் அவர்களது விளைநிலங்களும் வாழ்விடங்களும் தொழில்கள்களும் பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக் கரங்களால் நசுக்கப்பட்டு வருவதுடன் பொருளாதார திட்டங்கள் என்ற பெயரில் தமிழர் தேசியக் கூட்டமைப்பின் எசமானர்களான இந்தியாவின் பெரு முதலாளிகளுக்காகவும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு வருவது நிதர்சனமாக காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறே வடக்கு கிழக்கு மீனவர்களின் நிலங்கள் மட்டுமன்றி அவர்களது தொழில் இடங்களான கடலும் கரைகளும் பேரினவாத அச்சுறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகி வருகின்றது. வடக்கு-கிழக்கின் முல்லைத்தீவு மாவட்டக் கரையோரங்களிலும் மன்னார் மாவட்டக் கரையோரங்களிலும் பாரம்பரியமாக மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்த அப்பிரதேசத் தமிழ் மீனவ மக்கள் இன்று அத்தொழிலைச் செய்வதில் பல இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்கின்றனர். அங்கே, மேலே விவரித்த முகாம் விஸ்தரிப்பு, நிலப் பறிப்பு, ஆக்கிரமிப்பு என்பவற்றால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவது போல, மீனவர்களும் திட்டமிட்ட வகையில் சிங்களக் குடியேற்ற அபாயத்தையும் பொருளா

தாரத் திட்டங்கள் என்ற பெயரிலான கடல் மற்றும் கடல் சார்ந்த வள கொள்ளையையும் எதிர்நோக்குகின்றனர். வளமான கடற் பிரதேசங்கள் சீன, ஜப்பான் கம்பனிகளுக்கும் தெற்கு தரகு முதலாளிகளுக்கும் வழங்கப்படுகின்றது.

முப்பது வருட யுத்தத்தில் மீனவர்கள் தமது தொழிலையும் உயிர் உடைமைகளையும் இழந்தனர். பல்வேறு கட்டுப்பாடுகட்கும் அடக்குமுறைகட்கும் கீழேயே அவர்கள் அரை குறையாகத் தமது தொழில்களைச் செய்து துன்பங்கள் மத்தியில் வாழ்கையை நடத்தி வந்தனர். தரையிலும் கடலிலும், இடப்பெயர்வுகட்கும் யுத்தக் கொடுமைகட்கும் ஆளானவர்கள் வடக்கு கிழக்கு மீனவர்கள். அத்தனை உயிர் உடைமை இழப்புக்களோடு அரைகுறை வாழ்வோடும் அன்றாட எரிபொருள் விலை உயர்வு, கடலில் ராணுவக் கட்டுப்பாடு, அனுமதி முறை போன்றவற்றால் மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட வண்ணமே உள்ளனர். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் கரையோரங்கட்குச் சிங்கள மீனவர்களை திட்டமிட்டே வரச் செய்வதிலும் அவர்களுக்கு போதிய வசதிகளையும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் வழங்குவதிலும் அவர்களை நிரந்தரமாக அங்கு வதியச் செய்யும் தீவிர நடவடிக்கைகளிலும் அரசு முனைப்படும் அரைகுறை வாழ்வோடும்

முன்பு முல்லைத்தீவுக் கரையோரங்களில் பருவகால மீன்பிடிக்கு வரும் சிங்கள மீனவர்கள் வந்து தற்காலிக இருப்பிடங்களில் தங்கியிருந்து மீன்பிடியில் ஈடுபட்டு திரும்பிச் செல்வார்கள். அதனால் தமிழ் சிங்கள மீனவர்களை மத்தியில் பாரிய முரண்பாடு காணப்படவில்லை. ஆனால் இப்போது அரசாங்க அதிகாரிகளும் ராணுவத் தரப்பினரும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்ற எண்ணத்துடன் தமிழ் மீனவர்களின் தொழில் செய்யும் இடங்களில் அத்துமீறியும் நிலங்களில் நிரந்தர இருப்பிடங்களை அமைத்தும் வருகின்றனர். இதன் மூலம் தமிழ், சிங்கள மீனவ மக்களிடையே பகைமையை வளர்த்து தமது பேரினவாத நோக்கங்களை அடைந்து கொள்ள ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருப்போர் தீவிரமாகச் செயற்பட்டு வருவதுடன் அதற்கான மொட்டை நியாயங்களையும் கூறி வருகின்றனர். இத்தகைய பேரினவாத உள்நோக்கக் குடியேற்றங்களின் முன்னோடி நடவடிக்கையாக பொளந்த விகாரைகளையும் திறந்த வெளிகளிலும் சந்தியில்லும் கடற்கரைகளிலும் புத்தர் சிலைகளை நிறுவித் தமது ஆதிக்கத்தை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். இவற்றை நியாய சிந்தனையுள்ள எந்த சிங்களவரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். ஆனால் இனவெறியர்களான பேரினவாதிகள் வெவ்வேறு நியாயங்களைக் கூறியே நிற்கின்றார்கள்.

இவ்வாறான திட்டமிட்ட பேரினவாத நடவடிக்கைகளை எதிர்ப்பதும் நீதிக்காகப் போராடுவதும் தமிழ் மக்கள் முன்னால் உள்ள தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும். அதனை முன்னெடுக்கும் போது, நாம் இனவெறியும் இனத்துவேசமும் பேசிக்கொண்டு நியாயத்துக்காக போராட முடியாது என்பதைத் தமிழ் மக்கள் உணர வேண்டும். தமிழ் மக்கள் தமது நியாயமான உரிமைகளுக்காக புதிய திசையில் பயணிக்க முன்வருகின்றார்கள் என்ற செய்தி சாதாரண சிங்கள மக்களுக்கு எட்ட வேண்டும். அது அவர்களுக்கு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும் என்பதுடன், ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தில் சகலரும் இணைய வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிகளும் வெகுஜனப் போராட்டங்களும், பேரினவாதத்திணையும் சகல உழைக்கும் மக்களுக்கும் எதிரான நவகொலந்த்துவ, தாராளமைவாத ஆபத்துக்களையும் தடுத்து நிறுத்துவதாக அமையும்.

கல்வி மலையகத்தை மாற்றுமா?

சு. விஜயகுமார்

மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகப் பேசும் எவரும் அன்று தொட்டு இன்று வரை முன்வைக்கும் தீர்வு ஒன்று உள்ளது. கல்வியில் முன்னேறினால் மலையகம் முன்னேறிவிடும் என்பதே அது. கல்வி ஒரு சமூகத்தை மாற்றவல்லதுதான். அதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இன்று இருக்கின்ற கல்வி “தனிநபர் முன்னேற்றத்திற்கு” உகந்தது எனினும் ஒரு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய அடிப்படைகளை கொண்டிருக்காமையை மறந்து விடமுடியாது. தன்னையும் தனது சமூகத்தையும் விளங்கி மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றுவதே கல்வியின் நோக்கமாயிருக்க வேண்டும். இன்று சுயநலத்தை உயர்த்தி, சுய கௌரவம், சமூக அக்கறை என்பனவற்றை மிதிப்பதாகவே கல்வி உள்ளது. அண்மைக் காலத்தில், மலையகத்தில் பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள், ஏனைய துறைசார் நிபுணர்கள் எனக் கற்றவர்கள் அதிகரித்துள்ள போதும் மலையக மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் அவர்களோ அல்லது கற்றவர்களின் எண்ணிக்கையின் அதிகரிப்போ எவ்விதமான குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இந் நிலையில், கல்வி மலையகத்தை மாற்றும் என்ற பரப்புரை மலையக மக்களை அவர்களின் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் இருந்து திசைதிருப்புவதையும் மக்களையும் இளைஞர்களையும் அரசியல் நீக்கம் செய்வதையும் நோக்கத்தையும் கொண்டதாகும்.

கல்விதான் மலையகத்தை மாற்றும் என மலையகத்திற்கு பரப்புரை செய்பவர்கள், கல்வி தொடர்பாக விளக்கமாகப் பேசுவதைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். விளக்கமாகப் பேசினால் அவர்கள் பேச மறுக்கும் அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பாகப் பேசவேண்டி ஏற்படும் என்பதே அதற்கான காரணம். சிலர், விளக்கமின்றி, மற்றவர்கள் கூறுவதால் தாமும் கூறுகின்றனர். வேண்டுமென்றே அவர்கள் பேசவும் காணவும் மறுக்கும் விடயங்களைத் தேட வேண்டிய பொறுப்பு இன்று மலையகத்தின் எதிர்காலம் பற்றி உண்மையாக ஆர்வம் கொண்டுள்ளவர்களுக்கு உள்ளது.

மலையகத்தில் கர்ப்பிணித் தாய்மார்களில் 41.8% பேர் குறை நிறையுடையோர். குறை நிறையுடன் பிறக்கும் குழந்தைகள் ஏனைய மாவட்டங்களை விட நுவுரெலியா மாவட்டத்தில் அதிகம். இக் காரணிகள் நேரடியாக மாணவர்களின் கல்வியில் தாக்கம் கொண்டவை. நேரடியாகக் கல்வியில் இருக்கும் பிரச்சினைகள் என்று பார்க்கும் போது, ஐந்தாம் தரத்திற்கு பின்னர் பாடசாலையில் இருந்து இடைவிலகுவோர் மலையக மாணவர்களில் 8.5% ஆக உள்ளனர். பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது. வளப் பற்றாக்குறை மலையகப் பாடசாலைகளை வாட்டுகிறது. இதன் வெளிப்பாடாகவே தேசிய மட்டத்தில் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளில் மலையகப் பாடசாலைகளின் பெறுபேறுகளின் அமைகின்றன. கல்வி முன்னேற்றம் பெற இப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். இப் பிரச்சினைகள் நேரடியாக அரசியல் காரணிகளோடு தொடர்பு கொண்டவை. கல்வியின் வளர்ச்சியை

“கல்விதான் மலையகத்தை மாற்றும் என மலையகத்திற்கு பரப்புரை செய்பவர்கள், கல்வி தொடர்பாக விளக்கமாகப் பேசுவதைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். விளக்கமாகப் பேசினால் அவர்கள் பேச மறுக்கும் அரசியல் விடயங்கள் தொடர்பாகப் பேசவேண்டி ஏற்படும் என்பதே அதற்கான காரணம். சிலர், விளக்கமின்றி, மற்றவர்கள் கூறுவதால் தாமும் கூறுகின்றனர்”.

இவற்றை விடுத்து நோக்க முடியாது. மலையகத்தைச் சார்ந்த கல்வியியலாளர்கள் கல்வி வளர்ச்சியில் உள்ள இப் பிரச்சினைகளைச் சுட்டிகாட்டாது மலையக மாணவர்கள் எப்படியாவது ஆங்கில அறிவையும் கணணி

அறிவையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என அறிவுரை வழங்குவது அவர்களின் நேர்மையினத்தையே வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்று வழங்கப்படும் கல்வியை மலையகம் முழுமையாக பெற்றுக் கொள்ள, அடிப்படையான பொருளாதார, சமூக, அரசியல் காரணிகள் முக்கியமானவை. கல்வி கற்கப் போசாக்கான உணவு அத்தியாவசியமானது. நியாயமான சம்பளம் இல்லாமல் போசாக்கான உணவை மலையக மாணவர்கள் எப்படிப் பெற முடியும்? அத்தோடு கல்வி பேருக்கு மட்டுமே இலவசம் என்றாகியுள்ள இன்றைய நிலையில், அடிப்படையிலேயே, கல்வியைப் பொருளாதாரத்தில் இருந்து பிரிக்க முடியாதுள்ளது. பொருளாதாரம் என்றால் மலையக மக்களைப் பொறுத்தவரை சம்பளம்; சம்பளம் என்றால் கூட்டு ஒப்பந்தம்; கூட்டு ஒப்பந்தம் என்றால் தொழிற்சங்கங்கள்; தொழிற் சங்கங்கள் என்றால்

அரசியல். எனவே அரசியல் கல்வியோடு பேசப்பட வேண்டிய விடயம் பொருளாதாரம். நிலம் இல்லை, வாழத் தகுந்த வீடு இல்லை, இருக்கும் வீடும் சொந்தமில்லை, ஏன் முகவரி கூட இல்லை. இந்த இல்லாமைகளுக்கு மலையகத்தில் நிலவும் மக்கள் நலனுக்கு விரோதமான பேரினவாதக் கட்சிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஆட்சியை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் அரசியலே காரணம். தமது அதிகாரத்தை நிலைநாட்ட மலையக கல்வியில் எவ்வித கரிசனையும் இன்றி ஆசிரியர், அதிபர் நியமனங்களில் அரசியல் தலையீடு இடும்பெற்று வருகிறது. தமது காட்டுப்பாட்டிற்குள் பாடசாலைகள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மலையக தலைமைகள் நுவலெலியா மாவட்டத்தில் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் தேசிய பாடசாலை ஒன்றை பெற்றுக் கொடுக்க மலையக அரசியல் தலைமைகள் இன்று முன்நிற்பதில்லை.

இத்தனை பிரச்சினைக்கு அப்பாலும் ஒவ்வொருவரும் கற்றால் முன்னேரலாம், அப்படி எல்லோரும் முன்னேறினால் பிரச்சினை முடிந்து விடும் என்ற மந்திரத்தை ஒப்புவிக்கும் மலையக மக்கள் பற்றி பேசும் பற்றாளர்களும் இருக்கின்றார்கள். இந்த மந்திரத்தின் குறைபாடுகள் பற்றி இங்கு நீட்டிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. முதலாளித்துவம் வளர்ந்தால் எல்லோருரிடமும் காசும் பெருட்களும் பெருகும் என்று முதலாளிகள் கூறுவது போலத்தான் இதுவும். மலையகத்தில் உயர் தரம் முடிக்கும் மாணவர்களில் பல்கலைக்கழகத்துக்கும் கல்வியியற் கல்லூரிகளுக்கு மலையக மக்களின் சனத்தொகையின் அடிப்படையில் அண்ணளவாக முறையே 600, 250 மாணவர்கள் செல்ல முடியும். பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் செல்லும் மலையகப் பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கை இன்று அதிகரித்து வரும் நிலையில் அரசியல்வாதிகளின் தலையீட்டின்றித் தகைமைக்கு ஏற்ற தொழிலைப் பெறுவது இன்று பாரிய சவாலாகியுள்ளது. தேசிய மட்டத்தில் இன்று பட்டதாரிகளின் தொழிற் பிரச்சினை தேசிய பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது.

எனவே மலையக மக்களின் விடிவு என்பது கல்வியில் தான் என்று கூறி அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை விலக்கி வைப்பதன் அபாயங்களையும் நேர்மையற்ற தன்மையையும் உள் நோக்கங்களையும் மலையக மக்கள் விளங்கிக் கொள்வது இன்று தேவையாக உள்ளது. மலையக மக்களின் கல்வி உரிமை என்பது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு கல்வியில் பரபட்சங்கள் இன்றிச் சமவாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு வேண்டும் என்பதில் எமக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. ஆனால் கல்வியை மலையகத்தின் விடிவு என்று கூறி மலையக மக்களின் உண்மையான அரசியல் பிரச்சினைகளை மறைத்து மக்களையும் இளைஞர்களையும் திசைதிருப்பும் நேர்மையற்றவர்களின் துருத்திரை கிழிக்கப்பட வேண்டும். மலையக மக்களும் தமது அரசியல் பாதை தொடர்பாக சிந்திக்க வேண்டும். அரசியல் மற்றத்திலேயே கல்வி உரிமை மட்டுமன்றி மலையக மக்களின் இருப்பும் எதிர்காலமும் தங்கியுள்ளது.

செல்வா தங்கள் நகைகளை விற்றுச் சேர்த்த 75 ஆயிரம் ரூபாயையும் கடனாகப் பெற்ற 125,000 ரூபாயையும் சேர்த்து மொத்தமாக 2 இலட்சம் ரூபாயை பெறியகல்வாற்றை சேர்ந்த தம்பதிகளான கமலாதேவியும் சிவகாந்தனும் பெற்றுள்ள போதும், அவர்களின் ஒரே மகனான கஸ்தூரியின் இதயத்தில் ஏற்பட்டிருந்த துவாரத்தைச் சரி செய்வதற்கான சத்திரசிகிச்சைக்கு அது போதாது. வங்கா தனியார் வைத்தியசாலையானது கஸ்தூரியின் உயிருக்கு 5 இலட்சம் என விலை விதித்துள்ளது. கூடவே, அதனை இரண்டு மாதத்தில் செலுத்திச் சத்திரசிகிச்சையைச் செய்தால் மட்டுமே கஸ்தூரியைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற எச்சரிக்கை. கூலி வேலை செய்யும் கமலாதேவியையும் சிவகாந்தனையும் நம்பி இதற்கு மேலும் கடன் கொடுக்க யாரும் முன்வரவில்லை. உதவிக்கும் யாரும் இல்லை. வேறு வழியின்றி தங்களின் ஒரே பிள்ளையான கஸ்தூரியைக் காப்பாற்ற மக்களிடம் காசு சேர்ப்பதற்கு வீதிக்கு இறங்கி விட்டனர். தமது நண்பரிடம் ஒருவரின் முச்சக்கர வண்டியை உதவிக்கு எடுத்துக் கொண்டு அதில் கஸ்தூரியின் டிடிடில் படம் ஒன்றை முச்சக்கர வண்டியின் பின் பக்கம் இட்டு மட்டக்களப்பு நகரத்தில் தங்கள் பிள்ளையின் சத்திரசிகிச்சைக்காக கமலாதேவியும் சிவகாந்தனும் பணம் சேர்க்கின்றனர். ஊர் இளைஞர்கள் சிலரும் பணம் சேர்க்க உதவி வருகின்றனர்.

தங்காலையைச் சேர்ந்த ஏழு வயது நிரம்பிய திலினிக்கு நுரையீரலில் ஏற்பட்டுள்ள நோய்க்கான சிகிச்சையைக் கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் செய்ய வசதிகள் இல்லையாம். திலினியின் பெற்றோராகிய அமரேயும் ஞானவதியும் கூலி விவசாயிகள் என்ற போதும் தங்களின் பிள்ளையைக் காப்பாற்ற வங்கா வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்றனர். அங்கு திலினியைப் பரிசோதித்த வைத்தியர்கள் நுரையீரலில் ஒரு கட்டி இருப்பதாகவும் அதைச் சத்திரசிகிச்சை மூலம் குணப்படுத்த முடியும் என்றும் கூறினர். 4 லட்சம் ரூபா இருந்தாலே சத்திரசிகிச்சையைச் செய்ய முடியும் என்றும் வைத்தியர்கள் கூறினர். திலினியின் பெற்றோர் குழந்தையை காப்பாற்ற முடியும் என்று சந்தோஷம் அடைந்த போதும் 4 இலட்சத்தை எவ்வாறு பெறுவது என்று நினைத்துப் பெருங் கவலையுடன் இருந்துவருகின்றனர். ஊரில் உள்ள இளைஞர்கள் நிலைமையைக் கேள்விப்பட்டும், திலினியை காப்பாற்ற மக்களிடம் பணம் சேர்க்க தங்கள் உதவி செய்வதாக உறுதியளித்தனர். அது திலினியின் பெற்றோருக்கு மன ஆறுதலைக் கொடுத்தது. அம்பாந்தோட்டை, மாத்தறை, காலி எனப் பல நகரங்களில் ஒரு மாதம் வரை சுற்றி 2 இலட்சத்தி 80 ஆயிரம் வரை அவர்கள் சேர்த்துள்ளனர். இன்னும் 2 மாதங்களில் மிச்சப் பணத்தை எப்படி சேர்ப்பது என்ற அச்சத்துடன் திலினியின் பெற்றோர் தமது பிள்ளையைக் காப்பாற்றும் பேரார்ட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

முப்பயர்மானம்

... மாததளையில் வசித்த நான்கு பிள்ளைகளின் தகப்பனான ஹசன் ஹோட்டல் ஒன்றில் சமையற்காராக நாட்கூலிக்குத் தொழில் புரிந்து தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி வந்தார். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஹசன் மாறடைப்பினால் இறந்தமையால் குடும்பத்தை நடத்தும் முழுப் பொறுப்பும் ஹசனின் மனைவி நுஸ்லா ஏற்கவேண்டியது யிற்று. நுஸ்லா தனது சகோதர ஒருவரின் உதவியுடன் இடியப்பம் அவித்துக் கடைகளுக்கு விற்றுத் தனது குடும்பத்தை நடத்தி வந்தார். ஒரு நாளைக்கு 500 இடியப்பம் அவிக்கும் அவளது கைகளின் வடுக்கள் உழைப்பின் அடையாளச் சின்னம். ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் நுஸ்லாவிற்கு இதயமே வெடிக்கும் செய்தி ஒன்று எட்டியது. நான்கு வயது நிரம்பிய அவளது கடைசி பிள்ளையான மாஜீக்கு வயிற்றில் ஒரு கட்டி வளர்வதாகவும் அதனை வெட்டியுயற்றும் சிகிச்சையைக் கொழும்பு தேசிய வைத்தியசாலையில் செய்ய வேண்டும் எனவும் தம்புள்ள

... ஜனாதிபதி செயலகத்தில் சிறு உதவித் தொகை கொடுப்பாங்களே என்று நீங்க யேசிக்கீங்கப் போல. அது சத்திரசிகிச்சை செய்து முடிஞ்சு பின் தான் கொடுப்பாங்க. அடுத்தது, சில குறிப்பிட்ட நோய்களுக்கு மட்டுந்தான் அந்த உதவி கிடைக்கும். சரி, இந்த பிஞ்சுக் குழந்தைகள் போல பல குழந்தைகள் காசு இருந்தா மட்டுந்தான் உயிர் வாழ முடியும் என்று ஆகியுள்ளதே இது சரியா என்று கொஞ்சம் சிந்தித்திருப்போமா? ஏன் இந்த நிலை என்று நம்முள்ளே கேள்வி கேட்புருக்கிறோமா?

வைத்தியசாலையின் சிரேஷ்ட வைத்தியர் கூறியதே அச் செய்தி. தேசிய வைத்தியசாலைக்குச் சென்று விசாரித்த போது சில விசேட மருந்துகளை உடனடியாக வைத்தியசாலையில் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருப்பதால் அவற்றைத்

தனியார் பாடசியில் வாங்கிக் கொண்டு விரைவாகப் பிள்ளையை வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்குமாறு வைத்திய கலாநிதி ஒருவர் நுஸ்லாவை அறிவுறுத்தினார். மருந்துகளில் விலை ரூபா 75000 வரை வரும் என்று வைத்தியர் குறிப்பிட்டார். நுஸ்லாவின் வாழ்நிலையைக் கேட்டறிந்த அந்த வைத்தியர் நாங்கள் என்ன செய்வது நாட்டின் சுகாதார சேவையின் தரத்தை நீங்கள் அன்றாடம் டி.வியில், பத்திரிகையில் பார்க்கின்றீர்கள் தானே என்று தனது மன ஆதங்கத்தைக் கண்டிவிட்டுச் சென்றார். பள்ளிவாசலின் உதவியை பெற்று தனது உறவினர்களிடம் கடனைப் பெற்று தனது மகனை காப்பாற்றுவதற்கான பிரயத்தனத்தில் நுஸ்லா தற்போது ஈடுபட்டு வருகிறாள்.

... ஜனாதிபதி செயலகத்தில் சிறு உதவித் தொகை கொடுப்பாங்களே என்று நீங்க யேசிக்கீங்கப் போல. அது சத்திரசிகிச்சை செய்து முடிஞ்சு பின் தான் கொடுப்பாங்க. அடுத்தது, சில குறிப்பிட்ட நோய்களுக்கு மட்டுந்தான் அந்த உதவி கிடைக்கும். சரி, இந்த பிஞ்சுக் குழந்தைகள் போல பல குழந்தைகள் காசு இருந்தா மட்டுந்தான் உயிர் வாழ முடியும் என்று ஆகியுள்ளதே இது சரியா என்று கொஞ்சம் சிந்தித்திருப்போமா? ஏன் இந்த நிலை என்று நம்முள்ளே கேள்வி கேட்புருக்கிறோமா?

கல்வி பயற்றிய கவலைகள்

சிவா

கல்வி என்பது ஒரு புறம் தனிமனித மேம்பாட்டுக்கானது. தன்னைச் சூழவுள்ள சமூகத்தையும் இயற்கையையும் அறியும் தேவையைக் கல்வி நிறைவேற்றுகிறது. அதைவிட முக்கியமாக, ஒருவர் தான் வாழும் சமூகத்தின் நலன்கட்காகவும் உயர்வுக்காகவும் உச்சமான பங்களிக்கக்கூடிய ஆற்றல்களையும் மன நிலையையும் கல்வி ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்குகிறது. ஒவ்வொரு சமூகமும், தனது வளர்ச்சி நிலைக்கேற்பவும் எதிர்கால வளர்ச்சி நிலைக்கேற்பவும் எதிர்கால நோக்குக்கு அமையவுமே கல்வியை வழங்குகிறது. இலவசக் கல்வி என்பது உண்மையில் ஒரு சமூகம் தனது எதிர்காலத்திற்கு இடம் முதலீடு தான். அரசாங்கம் என்பது அந்த முதலீட்டை வசதிப்படுத்துகின்ற ஒரு கருவி மட்டுமே. கல்வி பற்றிய எதிர்பார்ப்புகள் வெறுமனே தனிமனிதக் கண்ணோட்டத்தில் அமையும் போது, தனிப்பட்டவர்களின் உயர்வும் நலனும் மட்டுமே முக்கியமாகின்றன. எனவே, சமூக முன்னேற்ற வாய்ப்புகள் குறைந்த சூழ்நிலைகளில், கல்வி என்பது தனி மனிதர்களிடையான கரும் போட்டிக்கும் உரிய களமாகிறது. இளவயதிலேயே உருவாகும் இவ்வாறான போட்டி, சமூக நோக்கற்ற சுயநலமிகளை உருவாக்குகிறது.

முதலாளியம் வளர்ச்சி பெற்று வந்த சூழலில், அனைவருக்குமான அடிப்படைக் கல்வியும் உயர் பாடசாலைக் கல்வியும் மட்டுமன்றிப் பலருக்குமான உயர் கல்வியும் இலவசமாகவே வழங்கப்பட்டு வந்தது. முதலாளிய வளர்ச்சி மனித இருப்பில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நுகர் பொருளாகவும் விற்பனைப் பண்டமாகவும் மாற்றும் போக்கு உலகமயமாக்கத்துடன் தீவிரமடைந்தது. அதையொட்டிக் கல்வியும் ஒரு விற்பனைப் பண்டமாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தீய விளைவுகளை எதிர்த்து முன்னேறிய முதலாளிய நாடுகளில் மக்கள் போராடி வருகின்றனர்.

மூன்றாமுலக நாடுகளில் உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்றவற்றின் நெருக்குவாரங்களின் கீழ்க் கல்வியை வணிகப் பண்டமாக்கும் தனியார்மயமாக்கல் முயற்சிகள் ஏறத்தாழ முடிந்ததைத் தவிர ஆண்டுகளாக இலங்கை உட்பட பல நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதன் விளைவாக அனைவருக்கும் “இலவசக் கல்வியின்” தரம் திட்டமிட்டே தாழ்த்தப்பட்டு வருவதையும் வசதிபடைத்தோருக்கான தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் பல வடிவங்களிலும் நிலைபெற்று வருவதையும் நாம் காணுகிறோம்.

இன்று பாடசாலைக் கல்வி வீழ்ந்துள்ளதைப் பற்றிய பலவாறான கவலைகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றில் பல, கல்வித் தரத்தின் வீழ்ச்சியை முடிக்கக்கூடிய விதமாகச் சிக்கலாகவும் விசாலமாகவும் வெளிப்படுகின்றன. கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துகிற விதமான நடைமுறைத் திட்டங்கள் எதுவும் நம்மிடையே இருப்பதாகக் கூற இயலாது. நமது கண்முன் தெரியக் கூடிய முக்கியமான குறைபாடுகளைப் பட்டியலிடுவோமானால் முதலில் மனதிற்கு வருவன,

1. வகுப்பில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு
2. பாசாலைகளுக்கிடையிலான பாரிய ஏற்றத்தாழ்வுகள்
3. “புகழ் பெற்ற” பாடசாலைக்கான போட்டியின் காரணமாகச் சில பாடசாலைகளில் அளவு மீறிய மாணவர்களின் சேர்வும் அதன் பயனான ஊழல்களும் மாணவர்களின் கல்வியின் மீதான பாதகமான விளைவுகளும்
4. பாடசாலை ஆசிரியர்கள் பலரது போதாமைகள் ஒரு புறமிருக்க, கல்வி புகட்டலுக்கும் மேலாகப் பயனற்ற நிருவாகப் பணிகளில் அவர்களுடைய காலவிரயம்
5. 5ம் வகுப்பு, க.பொ.த.(சா.த.), (உ.த.) பரீட்சைகளில் உள்ள போட்டியின் பயனாகத் தனியார் போதனையின் வளர்ச்சி. (இலங்கையில் உள்ள ற்பூட்டரிகள் என்பன தனியார் போதனையின் மிக வக்கிரமான ஒரு வடிவம் எனலாம்)
6. பரீட்சைகளில் போட்டியை முதன்மைப்படுத்துவதன் பயனாக விளையாட்டு, கலை-இலக்கியத் துறைகள், சமூக உறவாடல்கள் போன்ற உளவள முன்னேற்றச்

செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடாமை.

7. மாணவர்களுக்கு ஓய்வு நேரம் போதாமை. (இது முன்னிலைப் பாடசாலைகளில் ஒரு பாரிய பிரச்சனையாக உள்ளது).
8. மாணவர்களது கற்றல் முறையின் சீரழிவு. (விடயங்களை விளங்கி அறியவும் தர்க்கரீதியாக ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வருவதற்குமான ஆற்றல்களைப் புறக்கணித்து ஏராளமான தகவல்களையும் இயந்திரப்பாங்கான முறையில் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதையும் ஊக்குவிக்கும் போக்கு இன்று ஆதிக்கத்தில் உள்ளது).

ஓரளவு வசதிபடைத்த மாணவர்கள் கற்கும் பாடசாலைகளின் ஆசிரியர்கள் பாடசாலைக் காலத்திற்குள் பாடவிதானத்தை நிறைவாக்காமல் தாம் அல்லது தமக்கு நெருங்கினோர் நடத்தும் தனியார் போதனை வகுப்புக்குக், குறிப்பாக க.பொ.த. விடயத்தில், ற்பூட்டரிகளை நோக்கி மாணவர்களைச் செல்லுமாறு வெளிப்படையாகவே துண்டுவதையும் நாம் அறிவோம்.

பாடசாலை, தேவையான அடிப்படை அறிவாற்றலை வழங்கத் தவறுகிறது. எனவே பரீட்சையில் உயர் சித்தி வேண்டி மாணவர்கள் தனியார் வகுப்புகளை நாடுகின்றனர். அங்கே பாடசாலையில் தவறவிடப்பட்ட அடிப்படை ஆற்றல்களை எவரும் வழங்குவதில்லை. மாணவர்கள் பரீட்சையில் உயர் சித்தி பெறுவதற்காகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். பரீட்சையில் தேறுவதற்காகப் பாடமாக்கவும் வரக்கூடிய வினாக்களை ஊகித்து அவற்றுக்கு விடையெழுதவும் வழங்கப்படும் பயிற்சிகள் மாணவர்களின் சுதந்திரமான சிந்தனையாற்றலை மழுங்கடிக்கின்றன. எந்தவொரு கேள்விக்கும் “சரியான” விடையை அறிவது போதுமானதாகவும், எதையும் காரண காரிய முறையில் ஆராய்ந்து விடைதேடுவது பயனற்றதாகவும் மாணவர்கள் பயிற்றப்படுகின்றனர். இது

தாய் மொழிக் கல்வி என்பது தாய்மொழியில் அடிப்படையான மொழியாற்றலையும் தாய்மொழி மூலம் புகட்டலையும் குறிப்பது. தாய் மொழியின் கற்பதனால் மாணவர்களின் கீரகீப்பு ஆற்றல் வலுவடைவது ஒருபுறமிருக்க முறையாகத் தாய் மொழிக் கல்வி கற்ற எவருக்கும் இன்னொரு மொழியைக் கற்பது கடினமல்ல. இன்றைய நமது குறைபாடு, ஆங்கில மொழியறிவுப் போதாமையை விடப் பன்மடங்கு முக்கியமாகப், பொதுவான விஞ்ஞான, சமூக விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத் தகவல்களையெல்லாம் தமிழிலோ சிங்களத்திலோ மாணவர்கள் கற்றறிவதற்கு ஏற்ற நூல்களின் போதாமையும் வாசிப்பு பழக்கப் போதாமையுமே. இவ்விரண்டு காணங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையன.

பாடசாலைக் கல்விக்கு ஒரு எதிர்கால நோக்குத் தேவை. பாடசாலைக் கல்வியை முடித்த அனைவரும் பட்டப் படிப்பை நாடுவதில்லை. நாடுவது அவசியமானதில்லை. ஆனால் பாடசாலைப் படிப்பின் பின்பு தமக்கும் சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படும் விதமாக அவர்களுடைய கல்வி அமையாவிடின் பாடசாலைக் கல்வி பயனற்றதாகிவிடும். எனவே தான் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் இல்லாமல் திட்டமிட்ட கல்வி சாத்தியமில்லை.

மாணவர்கள் கல்விக்காகச் செலவிடும் நேரம் மிகுதியாக உள்ளது போகப், பல சமயங்களில் பல காரணங்களால் கல்விக்கான பிரயாண நேரமும் மிகுதியாக உள்ளது. இவை எல்லாம் மாணவர்களின் உள வளர்ச்சிக்கு கோடானவை. பாடசாலைகள் சமூகச் சார்ந்தனவாகவும் பாடத் திட்டங்கள் சமுதாயத் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டும் அமையாத போது, கல்வி முறை பயனற்றதாகிறது.

அவர்களுடைய உயர் கல்வியின் போதும் பிற்கால வாழ்விலும் அவர்களுடைய திறமைகளை முடக்குகிறது. அதனிலும் முக்கியமாகத், தாம் வாழும் சமூகத்தின் பயனுள்ள, சமூக உணர்வுள்ள குடிமக்களாகக் செயற்பட இயலாதவர்களாக அவர்கள் இருப்பதற்கும் பங்களித்தனர். இப் பின்னணியில், நமது கல்வி முறை எவ்வாறு போதிய முதலீட்டின்மையாற் சீரழிந்துள்ளது என்பதை நாம் கவனிக்கலாம். கல்வியிலும் உயர் கல்வியிலும் முதலீட்டைக் குறைக்கும் விதமாகவே நாட்டின் உயர் கல்வி விருத்திபெற்றுள்ளது.

1970ம் ஆண்டு உருவான தரப்படுத்தலை அடுத்துப் பாடசாலையில் விஞ்ஞானச் செய்முறைக் கல்வி திட்டமிட்ட முறையில் ஓரங்கட்டப்பட்டது. இன்று முறையான ஆய்வு கூடங்கள் இல்லாமலே பாடசாலைகளில் விஞ்ஞானக் கல்வி போதிக்கப்பட்டுகிறது. அதைவிட, நாட்டின் தொழில் விருத்தி பற்றிய அக்கறையின்மையைப் பிரதிபலிக்கும் விதமாகப் பாடசாலைக் கல்வியில் கணித விஞ்ஞான ஆற்றல்களையும் செய்முறை ஆற்றல்களையும் வளர்ப்பதில் முதலீடுகள் போதாமலுள்ளமைக்கும் தகுதிவாய்த் ஆசிரியர்கள் இல்லாமைக்கும் அரசு முதலீட்டின் போதாமை முக்கியமான காரணமாகும்.

மாணவர்களின் மொழியாற்றலும் கடந்த முயற்சிகளின் பெருஞ் சரிவைக் கண்டுள்ளது. எனினும் இப் பலவினத்தை வெறுமனே ஆங்கில அறிவினமை என்று அடையாளப்படுத்தி ஆங்கில மூலம் கற்பிக்கும் முயற்சிகள் “முன்னிலைப்” பாடசாலைகள் பலவற்றில் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் பயனாக ஆங்கிலம்

“மாணவர்களின் மொழியாற்றலும் கடந்த முயற்சிகளின் பெருஞ் சரிவைக் கண்டுள்ளது. எனினும் இப் பலவினத்தை வெறுமனே ஆங்கில அறிவினமை என்று அடையாளப்படுத்தி ஆங்கில மூலம் கற்பிக்கும் முயற்சிகள் “முன்னிலைப்” பாடசாலைகள் பலவற்றில் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் பயனாக ஆங்கிலம் தெரிந்த ஆனாற் கணித, விஞ்ஞான அறிவற்றவர்களும் கணித, விஞ்ஞான அறிவற்றவர்களும் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகங்கள் வரை ஆங்கில வழி ஆசிரியர்களாகவும் பணியாற்றுவதைக் காண்கிறோம்”.

தெரிந்த ஆனாற் கணித, விஞ்ஞான அறிவற்றவர்களும் கணித, விஞ்ஞான அறிவிருந்தும் ஆங்கில அறிவு போதாதவர்களும் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகங்கள் வரை ஆங்கில வழி ஆசிரியர்களாகவும் பணியாற்றுவதைக் காண்கிறோம்.

உண்மையிலேயே நாம் தவறவிட்ட விடயங்கள் எவை என்பதை நமது கல்விக்கொள்கையாளர்கள் விளங்கிக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. விளங்கிக் கொண்டவர்களால் அவற்றையிட்டு அதிகம் செய்ய முடிந்ததாகவும் தெரியவில்லை.

தாய் மொழிக் கல்வி என்பது தாய்மொழியில் அடிப்படையான மொழியாற்றலையும் தாய்மொழி மூலம் கல்வி புகட்டலையும் குறிப்பது. தாய் மொழியின் கற்பதனால் மாணவர்களின் கீரகீப்பு ஆற்றல் வலுவடைவது ஒருபுறமிருக்க முறையாகத் தாய் மொழிக் கல்வி கற்ற எவருக்கும் இன்னொரு மொழியைக் கற்பது கடினமல்ல. இன்றைய நமது

குறைபாடு, ஆங்கில மொழியறிவுப் போதாமையை விடப் பன்மடங்கு முக்கியமாகப், பொதுவான விஞ்ஞான, சமூக விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பத் தகவல்களையெல்லாம் தமிழிலோ சிங்களத்திலோ மாணவர்கள் கற்றறிவதற்கு ஏற்ற நூல்களின் போதாமையும் வாசிப்பு பழக்கப் போதாமையுமே. இவ்விரண்டு காணங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடையன.

பாடசாலைக் கல்விக்கு ஒரு எதிர்கால நோக்குத் தேவை. பாடசாலைக் கல்வியை முடித்த அனைவரும் பட்டப் படிப்பை நாடுவதில்லை. நாடுவது அவசியமானதில்லை. ஆனால் பாடசாலைப் படிப்பின் பின்பு தமக்கும் சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்கும் பயன்படும் விதமாக அவர்களுடைய கல்வி அமையாவிடின் பாடசாலைக் கல்வி பயனற்றதாகிவிடும். எனவே தான் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் இல்லாமல் திட்டமிட்ட கல்வி சாத்தியமில்லை.

மாணவர்கள் கல்விக்காகச் செலவிடும் நேரம் மிகுதியாக உள்ளது போகப், பல சமயங்களில் பல காரணங்களால் கல்விக்கான பிரயாண நேரமும் மிகுதியாக உள்ளது. இவை எல்லாம் மாணவர்களின் உள வளர்ச்சிக்கு கோடானவை. பாடசாலைகள் சமூகச் சார்ந்தனவாகவும் பாடத் திட்டங்கள் சமுதாயத் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டும் அமையாத போது, கல்வி முறை பயனற்றதாகிறது.

மாணவர்கள் தமது எதிர்காலத்தை அந்நிய நாடுகளிலும் அந்நியக் கம்பனிகளிடமும் எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பது மிகவும் தவறான ஒரு போக்காகும். ஆயினும் நமது அறிஞர்கள் எனப்படுவோர் பலரும் ஆங்கில அறிவையும் தகவல் தொழில் நுட்ப அறிவையுமே இன்றைய கல்வித் தேவைகளாக வலியுறுத்துவதைக் காணுகிறோம்.

இன்றைய “ஸற் ஸ்கோல்” அல்லமும் பாடசாலை அனுமதிகள் தொடர்பான ஊழல்களும் பாடசாலைகளில் நிகழும் ஒழுங்கீனங்களும் கல்வித் தரத்தின் வீழ்ச்சியும் அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் கல்வியில் முதலீட்டைத் தொடர்ந்து குறைத்து வந்ததனாலும் கல்வித்துறை நாட்டின் பொருளாதார, சமூகத் தேவைக்கு ஏற்றதாக அமையாததாலும் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு கல்வி நெருக்கடியின் விளைவுகளே.

நமது கல்வித் துறையை அதன் நெருக்கடியில் இருந்து மீட்பதானால் நமது கல்விக்கொள்கையை அடிப்படையில் இருந்து மீள நோக்க வேண்டும். வெறுமனே வேறெங்கோ கேள்விப்பட்ட கல்விப் புகட்டல் சிந்தனைகளை வாய்ப்பாட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவதை விட முக்கியமானது சமூக ஈடுபாட்டுடன் கற்கும் ஆசிரியர்களையும் சமூகப் பயனுள்ள கல்வியில் அக்கறையுடைய ஒரு சமூகச் சூழலை உருவாக்குவதாகும். கல்வி என்பது ஒரு ஓட்டப் போட்டியல்ல. அது தாமும் உயர்ந்து பிறரையும் உயர்விக்கும் ஆற்றல்களை விருத்தி செய்யும் ஒரு துறை என்பதை யாவரும் நன்குணர்வது முக்கியமானது.

•••••

வட்டுக்கோட்டையில் இருந்து முல்லைத்தீவு வரை

19

வெகுஜனம்

23.02.2002ல் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கஹவும் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் வே. பிரபாகரனும் கையெழுத்திட்ட போர் நிறுத்தப் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் பற்றி முன்னைய பகுதியில் பார்த்தோம். அன்றைய சூழலில் அரசாங்க இராணுவ வலிமையும் புலிகளின் இராணுவ வலிமையும் சமநிலையில் இருப்பது போன்ற ஒரு தோற்றம் காணப்பட்டது. இந் நிலையில் மேற்படி போர் நிறுத்த ஒப்பந்தமும் அதன் கீழான சமாதானாள்ச் சூழலும் நீண்டு வந்த யுத்தத்தின் மத்தியில் ஒரு முக்கிய புள்ளியை கடக்கும் ஒரு நிலையைக் குறித்தன. ஏற்கனவே பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் கீழ் நோர்வே அனுசரணையில் தொடங்கிய பேச்சுவார்த்தை குறைந்தபட்ச இணக்கத்தைக்கூட காண முடியாத நிலை ரணில் தலைமையிலான அரசாங்கத்தின் கீழும் தொடர்ந்தது. இரு தரப்பினதும் உட்கிட்டுக்கையில் நெகிழ்வுப் போக்கு எதுவும் காணப்படவில்லை. ரணில், தரகு முதலாளித்துவத் தாராளவாதியாகக் காணப்பட்டாலும், பேரினவாத அடிப்படைகளைக் கெட்டியாகப் பற்றி நிற்கும் ஒருவராக இருந்து வந்தார். அவர் அமெரிக்க மேற்குலக விசுவாசியாக மட்டுமன்றி தனது குருவான ஜே.ஆர். போலன்றி, இந்தியாவை நேரடியாகப் பகைக்காத நிலைப்பாட்டை முன்னெடுத்தும் வந்தார்.

அதேவேளை, மறுபுறத்தில், பிரபாகரனும் அவர் தலைமைதாங்கிய விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், இளந்தலை முறைத் தமிழர்களின் கொண்டு வந்த போதிலும், பழைமையான தமிழ் ஆதிக்க அரசியல் தலைமைகள் முன்மொழிந்த தமிழீழக் கோரிக்கையை இறுகப் பற்றியிருந்தனர். “புலிகளின் தாமத தமிழீழத் தாயகம்” என்பது அதன் பிரதிபலிப்பாக இருந்தது. இதில் புலிகள் மிக இறுக்கமாக நின்றனர். இவ்விடத்திலே ஓர் உண்மையைக் கண்டு கொள்ளல் அவசியம். ஆளும் பேரினவாத தரப்புக்களின் நிலைப்பாட்டில் இன ஒடுக்குமுறை கெட்டியாகப் பதிந்திருந்தது. அதேவேளை புலிகளின் தமிழீழப் பிரிவினை கோரிக்கை சாத்தியமற்றதாகவும் பழைமையானதைப் பற்றி நின்று ஜனநாயக மறுப்பையும் அராஜகத்தையும் கைப்பிடித்திருந்த போதிலும் அவர்களது பக்கத்தில் ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளாகி நிற்கும் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் நியாயமான அபிப்பிராயங்கள் உள்ளடங்கியிருந்தமையை எவ்வகையிலும் நிராகரிக்க முடியாது. இது இரு தரப்பிற்குமிடையில் அனுசரணையாளர் பாத்திரம் வகித்த நோர்வேக்கும் அதன் பிரதிநிதியான எரிக் சொல்ஹெமுக்கும் மிகச் சவாலாகவும் கரும் முயற்சியாகவும் அமைந்திருந்தது.

இருப்பினும், புலிகளின் சர்வதேச அணுகுமுறையானது இந்தியாவைவிட அமெரிக்க மேற்குலகச் சார்பு நின்ற தமக்குரியவற்றை மட்டுமன்றித் தமது இறுதி இலக்கையும் வென்றெடுப்பதை விரித்து நின்றது. அதன் காரணமாக அமெரிக்கப் பின்புலத்தில் சமாதானத்தின் வடிவமாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட நோர்வேயின் அனுசரணையினைப் புலிகள் இயக்கம் மறுப்பின்றி ஏற்றுக் கொண்டது. அதன் மூலம் நோர்வே ஊடாகத் தம்மைப் பலப்படுத்தக் கூடிய பலநிலை உதவிகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர். இந்நிலையிலேயே, இலங்கை இந்தியா தவிர்ந்த மேற்குலகச் சார்பு நாடுகளின் தலைநகரங்களில் பேச்சுவார்த்தை இடம்பெறுவதைப் புலிகள் வற்புறுத்தியதுடன் அதுவே நடைமுறைக்கும் வந்தது.

ஏற்கனவே பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் கீழ் நோர்வேயின் அனுசரணையுடன் சந்திரிகா ஜனாதிபதியாக இருக்கையில் அரசாங்கத்துக்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வேளை, அரசாங்கத் தரப்பிற்கு நிமல் சிரிபாலடி சிலவாவும் புலிகள் தரப்பிற்கு அன்டன் பாலசிங்கமும் தலைமைதாங்கினர். இரு தலைவர்கள் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் அரசாங்கத் தரப்பு “கொடாக் கண்டன்” நிலையிலும் புலிகள் தரப்பு “விடாக் கண்டன்” நிலையிலும் இருந்தனர். ரணில் விக்கிரமசிங்க பிரதமராகப் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தத்தம் ஏற்பட்ட பின்னான பேச்சுவார்த்தைகளும் இணக்கப்பாட்டுடன் இடம்பெற்றதாகக் கூறமுடியாது. அதேவேளை, அமெரிக்கப் பின்புலத்தில் நோர்வே இயங்கியதால் ரணில் நெகிழ்வுப் போக்கிற்கான சில சைகைகளைக் காட்ட முன்வந்தார். அதேவேளை, புலிகள் தமது அமெரிக்க மேற்குலகு சார்புத் தன்மையால் சிறு விட்டுக்கொடுப்புடன் நடந்துகொள்ள முற்பட்டனர்.

இதன் அடிப்படையிலேயே ஒஸ்லோ பிரகடனம் என்பது இருதரப்பும் இணங்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. ரணிலின் அரசாங்கம் அதனை விவாதித்து அரசியல் தீர்வு நோக்கிச் செல்லத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறியது. புலிகள் இயக்கமும் ஒஸ்லோ பிரகடனம் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து பேச்சுவார்த்தையை முன்னெடுப்பதை ஆதரித்தது. இது பற்றி 2002ன் டிசம்பர் 2-5 திகதிகளில் இடம்பெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளைப் பற்றிய ஒரு உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையினை நோர்வே அரசாங்கம் டிசம்பர் 5ல் வெளியிட்டது. அதில் உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை அடிப்படையில் ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் வடக்குக் கிழக்கில் ஒரு சமஷ்டி முறையை உருவாக்கி இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வை நோக்கிச் செல்வதற்கான வழிமுறைகளை விரிவாக

வகுத்துக்கொள்வது எனக் கூறப்பட்டது. இச்சமஷ்டி முன்மொழிவானது இனப்பிரச்சினைக்கு நீண்டகால நோக்கில் தீர்வு காணும் என நம்பப்பட்டது.

இவ் ஒஸ்லோ பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கம் ஒரு முன்மொழிவைத் தயாரித்து புலிகள் இயக்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்தது. அதனைப் புலிகள் கம் ஏற்றுக் கொள்ளாது நிராகரித்தது. அதனால் எரிக் சொல்ஹெமின் முயற்சியால் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் இரண்டாவது தடவையாகவும் முன்னைய விட வித்தியாசமான தீர்வு முன்மொழிவெனக் கூறி புலிகளுக்கு அனுப்பி வைத்தது. அதனைப் பரிசீலித்த புலிகள் இயக்கம் அவை ஒஸ்லோ பிரகடனத்தின் அடிப்படைகளை எவ்வகையிலும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யவில்லை எனக்கூறி நிராகரித்தது. இக்காலப் பகுதியானது புலிகள் இயக்கம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் ஏகப் பிரதிநிதிகள் தாமே என்பதை பறைசாற்றி நின்ற காலப் பகுதியாகும். அவ்வாறெனில் புலிகள் இயக்கம் தமது சொந்த முன்மொழிவினை பேச்சுவார்த்தையில் ஏன் முன்வைக்கக்கூடாது என்ற கேள்வி எழுந்தது. இந்நிலையில் புலிகளின் பின்னால் இருந்து வந்த உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் உள்ள சில குறிப்பான தமிழ் உயர்நிலைப் “புத்தி ஜீவிகள்” என்போரின் வழிகாட்டலுடன் புலிகள் இயக்கம் ஒரு முன்மொழிவு வரைவை முன்வைத்தது. இதுவே இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான வரைவாக அமைந்திருந்தது. அதில் 23 அம்சங்களும் அவற்றிடையே உப அம்சங்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. இவ் இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையானது இந்தியாவில் பின்பற்றப்படும் மாநில சுயாட்சிக்கு மேலானதாகவும் அமெரிக்க மாநில சமஷ்டி அதிகாரங்களுக்குக் குறைவானதாகவும் அமைந்திருந்தது. இதனை உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை

ரது பொதுசன ஐக்கிய முன்னணியும் ஏற்கவில்லை. தெற்கின் பேரினவாதச் சக்திகள் இதனைத் தமிழீழத்திற்கான புலிகளின் நயவஞ்சகத்திட்டம் என்றும் அதற்கான முதற்படி என்றும் தீவிர பேரினவாதப் பிரசாரத்தில் இறங்கின. வழமையாகவே ஒரு உடன்பாட்டிற்கான எந்தவொரு நகல் வரைபும் முன்வைக்கப்படும் போது பெளத்த சிங்களப் பேரினவாதிகளும் தீவிர இன வெறியர்களும் உச்ச ஆட்டம் போடும் நிகழ்வு இதுவும் இடம்பெற்றது. எனவே புலிகளால் தனித் தமிழீழம் என்பதற்கு பதிலாக முதன் முதலாக முன்வைக்கப்பட்ட ஒரு முன்மொழிவான இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபை, இறுதியில் பேசாப் பொருளாக்கப்பட்டது.

அதேவேளை, மறுபுறத்தில் இலங்கைக்கு உதவி வழங்கும் நடவடிக்கைக்கான அமெரிக்கா, மேற்குலகு, யப்பான் ஆகியவற்றின் முன்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. நோர்வேயின் அனுசரணையுடனான அரசாங்கம் - புலிகள் இயக்கப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்ந்து கொண்டிருந்த சமகாலத்தில் மேற்படி உதவி வழங்கும் நோக்கிலான ஒன்றுகூடல்கள் இடம்பெற்றன. இதன் முதற் கூட்டம் 2002ல் நவம்பரில் 25ல் நோர்வேயில் நடைபெற்றது. இதில் புலிகள் இயக்கமும் இலங்கை அரசாங்கமும் கலந்து கொண்டன. அதன் பின்னரான உதவி வழங்குவதற்கான வாஷிங்டன் கருத்தரங்கிற்கு புலிகள் இயக்கம் அழைக்கப்படவில்லை. அதற்கு கூறப்பட்ட காரணம் புலிகள் இயக்கம் அழைக்கப்படவில்லை. அதற்கு கூறப்பட்ட காரணம் புலிகள் அமைப்பு அமெரிக்காவில் தடைசெய்யப்பட்ட இயக்கம் என்பதே. இதனை புலிகள் இயக்கத்திற்கு ஒரு வகை அடியாகவும் அவமதிப்பாகவும் அமெரிக்கா செய்து கொண்டது. அதனால் புலிகள் சினம் கொண்டனர். இதற்கு பதிலடி கொடுப்பது போலவே 2003 யூன் 10ம் திகதி ஜப்பானில் தலைநகர் டோக்கியோவில் இடம்பெற்ற இலங்கைக்கான புனரமைப்பு அபிவிருத்தி பற்றிய மாநாட்டில் புலிகள் இயக்கத்திற்கு அழைப்புக் கிடைத்த போதும் அதில் பங்குபற்ற மறுத்து விட்டனர். இருப்பினும் இணைத் தலைமை நாடுகள் என்றழைக்கப்பட்ட ஜப்பான், அமெரிக்கா, நோர்வே, ஐரோப்பிய ஒன்றியத் தலைமை என்பன தலைமைத்தாங்கி அம்மாநாட்டை நடாத்தின. ஜப்பானியப் பிரதமர் இலங்கைப் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க ஆகியோர் ஆரம்ப உரை நிகழ்த்தினர். இலங்கைப் பிரச்சினைக்கான ஐப்பானிய விசேடப் பிரதிநிதி யசுசி அகாசி அங்குரார்ப்பண உரை நிகழ்த்தினார். டோக்கியோ மாநாட்டில் இந்தியா, சீனா உட்பட முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் கலந்து கொண்டன.

“2001ம் ஆண்டின் மாவீரர் தின உரையில் பிரபாகரன் இவ் உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார். இவ் உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை என்பது ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் 1993 அளவில் புதிதாகப் புகுத்தப்பட்ட, பிரிந்துசெல்லும் உரிமையை மறுக்கும் ஒரு கோட்பாடாகும்”

இம் மாநாட்டில் இலங்கை இனப் பிரச்சினை பற்றியும், யுத்த நிறுத்தம், புனரமைப்பு, அபிவிருத்தி என்பன உட்பட, மோதல் தவிர்ப்பின் மூலம் அரசியல் தீர்வின் மூலம் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தல் போன்ற விரிவான ஒரு பிரகடனம் ஆக்கப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் வடக்கு கிழக்கை முக்கியத்துவமுடைய பிரதேசமாக இணங்கண்டு புனரமைப்புத் திட்டங்களை உள்ளடக்கிய பன்முகப்பட்ட அபிவிருத்திக் கேள் 45 ஆயிரம் கோடி அமெரிக்க டொலர் உதவி வழங்குவதையும் மாநாடும் பிரகடனம் முடிவாக்கிக் கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இம் மாநாடு, பிரகடனம், பெருந்தொகை உதவி என்பனவற்றுக்குப் பின்னர் அமெரிக்க மேற்குலக சக்திகளின் உள்நோக்கங்கள் நிறைந்திருந்தன. இந்தியா, சீனா, பாகிஸ்தான் போன்றவற்றின் செல்வாக்கு இலங்கையில் நீடித்து வந்த நிலைக்கு எதிர் நிலைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதில் மேற்படி இணைத்தலைமை நாடுகள் எனப்பட்டவை முன்னின்றன. குறிப்பாக இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை அரங்கில் இருந்து இந்தியாவை ஓரங்கட்டும் உள்ளார்ந்த முயற்சிகள் இதில் இடம்பெற்றன. அதற்கு வசதியளிக்கும் வகையில் ரணில் தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கமும், சிலவகை முரண்பாடுகள் இருப்பினும் புலிகள் இயக்கமும் அமெரிக்க மேற்குலகத்துடன் ஒத்துப் போயினர். எவ்வாறான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்ட போதிலும் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையாளர்களான பெளத்த சிங்கள ஆளும் வர்க்க சக்திகளைக் கட்டிநீர்ந்து கொண்டு வர அமெரிக்க மேற்குலக சக்திகளால் முடியவில்லை. அதே போன்று விடுதலைப் புலிகளையும் ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளிக்கு அப்பால் நகர்த்த இயலவில்லை. 45 ஆயிரம் கோடி அமெரிக்க டொலர் பணப் பொதியைக் காட்டியும், இரு தரப்பினரும் அதற்கு மருளளவோ அதனை எட்டிப்பிடிக்கவோ முற்படாது தத்தமது நிலைப்பாட்டில் இருந்து வந்ததையே காண முடிந்தது.

அதேவேளை பேச்சுவார்த்தைகள் இழுப்பது செல்கையில் பேசப்பட்டவை கூட உருப்படியாக முன்சென்றதாகத் தெரியவில்லை. போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தில் இணங்கப்பட்டு உள்ள நாட்டு வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட போர் நிறுத்த கண்காணிப்புக் குழுவால் இரு தரப்புகளினதும் போர் நிறுத்த மீறல்களைப் பதிவு செய்வதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்யமுடியவில்லை. அரசாங்கமும் புலிகள் இயக்கமும் பரஸ்பரம் போர் நிறுத்த மீறல் குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்தி வந்தன. புலிகள், புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தின்படி அரசியல் வேலைகளைச் செய்த அதேவேளை, அதன் ஊடாகத் தமது வழமையான புலனாய்வு வேலைகளையும் முன்னெடுத்து வந்தனர். ராணுவம் தமது அவதானிப்பிலும் தகவல்களை சேகரிப்பிலும் ஈடுபட்டது. அதாவது 'ஒப்பந்தம் தமது கைகளைக் கட்டிக் போட்டுள்ளதே தவிர கண்களைக் கட்டிவிடவில்லை' என்று ராணுவத்தினர் கூறிக்கொண்டதன் மூலம் யாவற்றையும் அவதானித்து பதிவு செய்து வருகின்றன என்பதைக் மறைமுகமாக கூறிக் கொண்டனர். இதன் விளைவைப் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் முடிவடைந்து போர் தொடங்கியதும் ஆங்காங்கே காண முடிந்தது. இராணுவம் சேகரித்த தகவல்களின் அடிப்படையில் பலர் கொல்லப்பட்டனர். பலர் காணாமற் போயினர். மேலும் 2004ம் ஆண்டு டிசம்பர் 26ல் இலங்கையின் கிழக்கு, தெற்கு, வடக்குக் கரையோரங்களையும் மேற்கின் குறிப்பிட்ட கரை யோரப் பகுதிகளையும் தாக்கிய சனாமி பேரழிவை ஏற்படுத்த

எனக்கூறியே புலிகள் முன்வைத்தனர். ஏற்கனவே 2001ம் ஆண்டின் மாவீரர் தின உரையில் பிரபாகரன் இவ் உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார். இவ் உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை என்பது ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பில் 1993 அளவில் புதிதாகப் புகுத்தப்பட்ட, பிரிந்துசெல்லும் உரிமையை மறுக்கும் ஒரு கோட்பாடாகும். அதாவது மாக்கிச உலக நோக்கின் ஊடாக தோழர் லெனினால் முன்வைக்கப்பட்டு ஸ்டாலினாலும் பின்வந்த மாக்கிசத் தலைவர்களாலும் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்ட சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டின் மறுப்பாகும். அத்தகைய பலவீனமான கோட்பாட்டையே புலிகள் இயக்கம் தாம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான அடிப்படையாக்கிக் கொண்டனர்.

இவ்வாறு புலிகள் இயக்கம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகார சபையானது ஐந்து வருடங்களுக்கு நீடித்து இருக்கக்கூடியதாகவும் அக் காலப்பகுதியில் வடக்கு கிழக்கில் ஒழுங்கு முறையான நிர்வாக உட்கட்டமைப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு, இயல்பு வாழ்வு, யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான நிவாரணம் புனர்வாழ்வு என்பனவற்றைக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறப்பட்டது. இவ் பிரச்சனைக்கு இறுதித் தீர்வு காணப்பட்டு நடைமுறைக்கு வரும் வரை இவ் இடைக்கால சபை செயற்பாட்டில் இருக்கும் எனவும் கூறப்பட்டது. இவ் இடைக்கால சபை நிர்வாகமானது கிழக்கில் முன்று மாவட்டங்களான அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலையும் வடக்கின் ஐந்து மாவட்டங்களான வவுனியா, மன்னார், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய எட்டு மாவட்டங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கும் என இடைக்கால சபைக்கான வரைபு கூறியது. முஸ்லிம் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் உரிய பிரதிநிதித்துவத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். புலிகளின் பிரதிநிதிகளும் அரசாங்கம் நியமிக்கும் பிரதிநிதிகளும் உள்ளடங்குவதையும் உறுப்பினர்களின் அறுதிப் பெரும்பான்மை புலிகளின் பிரதிநிதிகளாக இருப்பதையும் அவ்வரைபு உறுதி செய்திருந்தது.

ஆனால் புலிகள் இயக்கத்தின் இத்தகைய தன்னாட்சி அதிகார சபைக்கான முன்மொழிவு வரைபை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கமும் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் ஏற்கவில்லை. அதேபோன்று, ஜனாதிபதி சந்திரிகாவும் அவ

உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் யாருடைய நலனுக்காக செயற்படுகின்றன?

ஜி.எஸ்.எம்.

உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் கடந்த அறுபது ஆண்டுகளில் சாதித்தது என்ன என எழுத முற்பட்டபோது எனக்கு 1953ம் ஆண்டு ஹர்த்தால் குரூபகம் வந்தது. அந்த ஹர்த்தால் இடம்பெற்று 59 ஆண்டுகளாகின்றன. இலங்கை வரலாற்றில் 1953ம் ஆண்டின் ஹர்த்தால் நாடளாவிய முறையில் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்வாகும். அப்போதைய யு.என்.பி அரசாங்கம் உலக வங்கியின் ஆணைப்படி அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளையும், தபால் போக்குவரத்து கட்டணங்களையும் உயர்த்தியிருந்தது. இன்றைய படுமோசமான விலை உயர்வுகளையும் கட்டண அதிகரிப்புகளையும் அனுபவிக்கும் போது அன்றைய விலை உயர்வுகளுக்கு எதிராக இடதுசாரிகளால் தலைமைதாங்கப்பட்ட 1953 ஆகஸ்ட் 12ம் திகதிய நாடுதழுவிய ஹர்த்தாலே நினைவுக்கு வருகிறது. இன்றைய விலை உயர்வுக்கும் உலக வங்கியும் சர்வதேச நாணய நிதியமும் காரணமானவை. ஐரோப்பிய சமூகமும் யப்பானும் தமது நாடுகளில் பசுக்களை வைத்திருப்பவர்களுக்கு மானியம் வழங்குகின்றன. அதன் காரணமாக அந்த நாடுகளில் பண்ணை உற்பத்திகளின் உற்பத்திச் செலவு குறைவாகக் காணப்படுகிறது. இலங்கையில் விவசாயிகளுக்கு மானியம் வழங்கப்படுவதை உலக வங்கி அனுமதிக்காது. எனவே இங்கு பண்ணை உற்பத்திகளின் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. மேலை நாடுகள் தமது நாட்டு விவசாயிகளை பாதுகாத்துக் கொண்டு தமது பண்டங்களை மூன்றாம் உலக நாடுகளில் கொட்டுகின்றன.

உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் அவற்றின் அறுபது வருட வரலாற்றில் சாதித்தது என்ன?

எழு நூறு கோடி உலக சனத்தொகையில் 350 கோடி மக்கள் தினமொன்றிற்கு ஒரு டொலருக்கும் குறைவான வருமானத்தையே பெறுகின்றனர். முன்னூறு கோடி மக்கள் முறையான சுகாதார வசதிகள் இன்றி வாழுகின்றனர். 130 கோடி மக்கள் சுத்தமான குடி நீர் வசதியின்றி வாழ்கின்றனர். இது மட்டுமல்லாது, நூறு கோடி மக்களுக்கு எழுத வாசிக்கவோ, கையெழுப்பமிடவோ தெரியாத நிலையில் காணப்படுகின்றனர். உலகம் முழுவிலும், 27 கோடி மக்கள் வேலையில்லாதுள்ளனர். அதேவேளை ஒரு வீதமாக உள்ள செல்வந்தர்கள் உலக முழுச் செல்வத்தையும் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றனர். அமெரிக்க பங்குச் சந்தைகளும் இராட்சத வங்கிகளும் அமைந்துள்ள வால் ஸ்ட்ரீட்டில் (Wall Street) நாங்கள் 99 வீதமானவர்கள் என்ற பதாகையுடன் தொடர்ச்சியாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்து வருவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இந்தச் சர்வதேச நாணய நிதியத்தையும் உலக வங்கியையும் றொத்தல்சைல்ட் குடும்பத்தினரோடு சேர்ந்து வேறு 13 வங்கியாளர்கள் குடும்பங்கள் உடைமை கொண்டுள்ளதன் கட்டுப்படுத்தியும் வருகின்றன. பெற்றுக் கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு டொலர் கடனுக்காகவும் வளர்ச்சியடைந்து வருகும் நாடுகள் 13 டொலர்களை மீள்ச் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில் ஆட்சி மாற்றங்களுக்கு உள்ளான நாடுகளின் மத்திய வங்கிகள் சர்வதேச வங்கிகளின் வலையமைப்பில் அடங்கியிருக்கவில்லை என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

2001ம் ஆண்டில் வெவ்வேறு நாடுகளில் தலையிட்டு அந்த நாடுகளின் வங்கிகளை பொறுப்பேற்கும் மூலோபாயம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. லிபியா, சூடான், ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான் போன்ற நாடுகளின் ஆட்சிகள் கவிழ்க்கப்பட்டன. சிரியா, ஈரான், வட கொரியா, கியூபா என்பன அடுத்த இலக்குக்களாக உள்ளன.

சமத்துவமற்ற வளப் பகிர்வு

இன்று உலக முதலாளித்துவ நிதி நிலைமை ஆரோக்கியமாக இல்லை. செல்வந்தர்கட்கும் வறியவர்கட்கும் நடுவிலான இடைவெளி அதிகரித்தவண்ணமுள்ளது. உலகின் 48 நாடுகளின் அடாவடி உலகின் கார் பங்களினரின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியானது உலகின் செல்வந்த நாடுகளின் செல்வத்தை விடக் குறைவானதாக காணப்படுவது ஏன்? வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் 20 சதவீதமானவர்கள் உலகில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களில் 86 சதவீதத்தை நுகர்கின்றனர். உலக நீர்வளத்தில் 85 சதவீதத்தை முதலாம் உலகின் 12 சதவீதமானவர்கள் பயன்படுத்துவது எவ்வாறு நிகழ்கின்றது? ஒரு சில கோடிவளவர்களின் சொத்தானது 250 கோடி மக்களின் சொத்துக்கு சமமாய் இருப்பதேன்? 2004ம் ஆண்டில் 0.13 சதவீதமான செல்வந்தர்கள் உலகின் சொத்துக்களில் 25 சதவீதமானவற்றைக் கட்டுப்படுத்தினர். உலகின் 400 செல்வந்தர்களின் சொத்து 300 கோடி மக்களின் மொத்தச் சொத்துக்கு நிகரானது. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய சமூக நாடுகளின் இராட்சதக் கம்பனிகள் கேனிக்குக்காசு செலவிடும் தொகையினை உலகம் முழுவதும் வறுமை ஒழிப்புக்கும் சுத்தமான நீர் வழங்கவும் பயன்படுத்தலாம்.

உலகின் வளங்களின் சமனற்ற பகிர்விற்குக் கொலனி ஆதிக்கமே முக்கிய காரணியாக விளங்கியது. அது இப்போது நவ கொலனியம் என்ற வடிவில் தொடர்கிறது. 1900 ஆண்டளவில் 84 சதவீதமான நிலம் ஐரோப்பிய, வட அமெரிக்க கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அன்று உலகில் 35 சுதந்திர நாடுகளே இருந்தன. இன்று 193 சுதந்திர நாடுகள் உள்ளன. ஆனால் அவற்றில் அரைவாசி நாடுகள் மிகவும் வறிய நாடுகளாக இருக்கின்றன. இந்நிலை ஏன்? ஒரு காலத்தில் நாடுகள் நேரடியாக கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இன்று அந்தக்

கைங்கரியத்தை உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் செய்து வருகின்றன. உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் கைகோத்துச் செயற்பட்டுக் கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய கடனை நாடுகளுக்கு வழங்குகின்றன. அதன் காரணமாக இந்த நாடுகள் முன்னைய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காகப் புதிதாகக் கடன் பெறும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. பெற்ற கடனை திருப்பிச் செலுத்துவதை உறுதிசெய்யும் வகையில் "அமைப்பு ரீதியான சீர்திருத்தங்களைச்" செய்யும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுவதனால் நாடுகள் வறுமையிலிருந்து மீள முடியாதுள்ளன. சுகாதாரம், கல்வி, அபிவிருத்தி, உட்கட்டமைப்பு என்பனவற்றிற்கான செலவைக் குறைக்க உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் நிர்ப்பந்திப்பதனால் குறித்த நாடுகளின் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியாதுள்ளது. 1980ல் வளர்ச்சியடையும் நாடுகளின் மொத்தக் கடன் 56,700 கோடி டொலர்களாயிருந்தது. இது 1992ல் 141,900 கோடியாயிற்று. ஆனால் இப்போது அந்த நாடுகள் செலுத்த வேண்டிய கடன் தொகையானது 166,200 கோடியாய் உயர்ந்தது. வட்டிக்கு வட்டி தாமதத்திற்குத் தண்டனை வட்டி என்றெல்லாம் கூட்டிக் குறித்த தொகை பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பழைய கடனைத் தீர்க்கப் புதிய கடனைப் பெற வேண்டியதாயிற்று. வளர்ச்சியடையும் நாடுகள் வருடந்தோறும் 16,000 கோடி டொலர்களை குறித்த வங்கிகளுக்கு கடன் மீளளிப்பு செய்கின்றன.

வறிய நாடுகள் வறிய நாடுகளாகவே இருக்கின்றன. உலக வங்கியும் ஐ.எம்.எவ்வுமும் எப்போதும் "தாராளமயப்படுத்தப்பட்ட" பொருளாதார அமைப்பை வலியுறுத்துகின்றன. ஏற்றுமதிக்கு ஊக்கமளிக்கும் முறைமையைக் கோருகின்றன. ஏற்றுமதிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கையில் உள்நாட்டுத் தேவையை எவ்வாறு பூர்த்தி செய்வது? தனியார்மயமாக்கலால் உள்நாட்டுக் கைத்தொழில்கள் அற்றுப் போகின்றன. நாணயம் மதிப்பிறக்கப் படுகிறது. வட்டி வீதம்

“எழுநூறு கோடி உலக சனத்தொகையில் 350 கோடி மக்கள் தனமொன்றிற்கு ஒரு டொலருக்கும் குறைவான வருமானத்தையே பெறுகின்றனர். முன்னூறு கோடி மக்கள் முறையான சுகாதார வசதிகள் இன்றி வாழுகின்றனர். 130 கோடி மக்கள் சுத்தமான குடி நீர் வசதியின்றி வாழ்கின்றனர். இது மட்டுமல்லாது, நூறு கோடி மக்களுக்கு எழுத வாசிக்கவோ, கையெழுப்பமிடவோ தெரியாத நிலையில் காணப்படுகின்றனர். உலகம் முழுவிலும், 27 கோடி மக்கள் வேலையில்லாதுள்ளனர். அதேவேளை ஒரு வீதமாக உள்ள செல்வந்தர்கள் உலக முழுச் செல்வத்தையும் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றனர். அமெரிக்க பங்குச் சந்தைகளும் இராட்சத வங்கிகளும் அமைந்துள்ள வால் ஸ்ட்ரீட்டில் (Wall Street) நாங்கள் 99 வீதமானவர்கள் என்ற பதாகையுடன் தொடர்ச்சியாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்து வருவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

கூட்டப்படுவதுடன் உணவுக்கான மானியம் அகற்றப்படுகிறது. அந்நிய முதலீட்டைக் கவர்வதற்காக நாணயம் சம்பந்தப்பட்ட சட்ட விதிகள் தளர்த்தப்படுகின்றன. ஜி-20 நாடுகள் எனப்படுவன உலக உற்பத்தியில் 90 சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ளன. அவை உலக வர்த்தகத்தில் 80 சதவீதத்தைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. அது மட்டுமல்லாது உலக வங்கியையும் ஐ.எம்.எவ்வையும் கட்டுப்படுத்தும் வாக்குப் பலத்தையும் ஜி-20 நாடுகள் கொண்டுள்ளன. அந்நிய நாடுகள் எந்த ஒரு நாட்டிலும் தமது இஷ்டப்படி சொத்துக்களை வாங்கவும் நாட்டுக்கு வெளியே பணத்தை (அந்நிய செலவாணியாக) தங்குதடையின்றிக் கொண்டு செல்லவும் வழி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வறிய 48 நாடுகள் உலக ஏற்றுமதி வர்த்தகத்திற்கு 0.4 சதவீதப் பங்களிப்பையே அளிக்கின்றன. அந்த நாடுகளில் உள்நாட்டு தொழில்கள் "சுதந்திரமான" இறக்குமதிக் கொள்கையால் நாசமாக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் நுவரெலியா உருளைக் கிழங்கு விட மலிவாக இறக்குமதியான உருளைக்கிழங்கு சந்தையில் உள்ளது. அவ்வாறே வடக்கின் வெங்காயத்தினதும் மிளகாயினதும் நிலை. அரசியல்வாதிகள் தனியார்மயத்தைத் தயக்கமின்றி முன்னெடுக்கின்றார்கள். அதன் மூலம் கொமிசனும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். "அமைப்புரீதியான சீர்திருத்தங்கள்" என்பது இலஞ்சம், ஊழலுக்கு வழிவகுக்கிறது. மக்களுக்கு விசுவாசமில்லாமல் மேற்குத் தேச வங்கிகளுக்கு

விசுவாசமாயுள்ளனர். குறித்த வங்கிகளில் இருந்து கடனைப் பெறும் நாடுகள் என்றுமே வறிய நாடுகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது விதி.

கடன் பெறுவதற்கான நிபந்தனைகள்

உலக வங்கியில் இருந்து கடன் பெறுபவர்களுக்கு 67 நிபந்தனைகள் விதிக்கப்படுகின்றன. உலக வங்கியுடனும் ஐ.எம்.எவ்வுடனும் உடன்படிக்கைகளில் 111 விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படும். இதில் நாட்டின் பிரதான சொத்துக்களான நீர், மின்சாரம், எரிவாயு போன்றவற்றை விற்பதற்காக அரசியல்வாதிகளுக்கு இலஞ்சம் கொடுப்பதும் அடங்கும். அதற்கு இணங்காதவர்கள் ஆட்சியில் இருந்து அகற்றப்படுவார்கள். நிர்ப்பந்தங்கள் மூலம் "தாராளமயத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தி ஆபிரிக்கா 5 இலட்சம் சிறுவர்களை இழந்தது. ஆபிரிக்க அரசாங்கங்கள் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் விலைகளைக் குறைந்த மட்டத்தில் வைப்பதற்காக வழங்கிய சலுகைகளை நிறுத்துமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன. சுகாதாரம், கல்வி, சமூக தேவைகளுக்கான அரசின் செலவுகளைக் குறைக்குமாறும் வரிகளைக் கூட்டுமாறும் பணிிக்கப்பட்டன. முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள் இருந்து கொண்டு ஆபிரிக்கா மீட்சி பெற முடியுமா? எம்ப்பியாவில் தனியார்மயப்படுத்தலால் 60,000 பேர் வேலை இழந்தனர். பஸ் கட்டணங்கள் கூட்டப்பட்டன. கிராமப்புற பஸ் சேவைகள் நிறுத்தப்பட்டன. நைஜீரியாவில் மண்ணெண்ணெயின் விலை 60 மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டது. தொலைத்தொடர்பு 500 மடங்கினாலும் மின்சாரக் கட்டணம் 88.3 மடங்கினாலும் அதிகரிக்கப்பட்டன. அவை யாவும் அமைப்புரீதியான சீர்திருத்தங்கள் என்று கூறப்பட்டன. உகண்டா அரசு நிறுவனங்களை தனியார்மயப்படுத்தி அரசு சேவையின் அளவை குறைத்து, சமூக சேவைக்கான செலவினத்தைக் குறைத்ததனால் 170,000 பேர் வேலை

இழந்தனர். மாலாவியில், உரத்திற்கான மானியங்களை அகற்றியதால் விவசாயிகள் கூடிய விலையில் உரத்தை வாங்கக் கட்டியாப்படுத்தப்பட்டனர். மொசாம்பிக்கின் தொழிற்சங்கச் சம்பளமனைத்தின் தகவலின்படி, 1969ல் 502 கம்பனிகள் அரசால் தனியார்மயப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் இன்று 25 சதவீதமானவையே இயங்குகின்றன. இதன் மூலம் 37,000 பேர் வேலை இழந்தனர். 1950களில் அமெரிக்கா உலகில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் அரைவாசியை வழங்கியது. இன்று உலக சந்தையில் அமெரிக்கப் பண்டங்கள் 20 சதவீதமாய்க் குறைந்துள்ளது. அமெரிக்காவில் 1950ல் உற்பத்திப் பண்டங்களில் 60 சதவீதமானவை அந்நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இன்று அது 20 சதவீதமாக வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. இன்று அமெரிக்காவின் சில்லறைக் கடைகளில் சீன உற்பத்திப் பண்டங்கள் விற்கப்படுகின்றன. அமெரிக்காவின் கடன் 60 இலட்சம் கோடி டொலர்களாகும்.

இத்தனை உலக நிகழ்வுகளையும் பார்த்து விட்டு உலக வங்கி, ஐ.எம்.எவ்வு, கடனுக்காக நாம் மண்டியிட வேண்டுமா? ஒரு காலத்தில் கிழக்கின் தானியக் களஞ்சியமாக விளங்கிய இலங்கையை நாசமாக்கியது யார்? முதலாளித்துவ அமைப்பின் கீழ் நாடுகள் முன்னேற முடியாது என்பதையும் முதலாளித்துவம் மிகக் கொடுமையானது என்பதையும் இவற்றில் இருந்து நாம் விளங்க வேண்டியுள்ளது.

•••••

இலங்கையின் இருபதாம் நூற்றாண்டு

இமயவரம்பன் 38

தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கும் கொள்கை டி.ல.சு. கட்சியிடம் முன்னரே இருந்தபோதும் தேயிலை வணிகத்தில் அந்நியக் கம்பனிகளுக்கு இருந்து வந்த அதிகாரத்தைக் கருதி அது நீண்டகாலமாக கிடப்பிற் போடப்பட்டிருந்தது. ஐ.மு. தனது தேர்தல் அறிக்கையில் அதைக் கூறவில்லை. எனினும் 1971ம் ஆண்டு ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சியின் பின்னணியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ்த் தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கல் முக்கியத்துவம் பெற்றது. தேயிலைத் தோட்டங்களைத் தேசியமயமாக்கியதன் மூலம், அரசாங்கம், தேயிலைத் தோட்டங்களை நாட்டின் உடைமையாக்க மட்டுமே முயன்றிருந்தால் அது தன்னளவில் மெச்சத்தக்க காரியமாய் இருந்திருக்கும். ஆனால் தேசியமயமாக்கப்பட்ட தேயிலைத் தோட்டங்களில் ஒரு பகுதி அரசாங்கப் பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்திடமும் இன்னொரு பகுதி ஜனவசம அமைப்பிடமும் கையளிக்கப்பட்டன. இத் தேசியமயமாக்கற் திட்டத்தின் பின்னால் ஒரு பேரினவாத வேலைத்திட்டம் இருந்ததை யாரும் மறக்க இயலாது.

தோட்டங்களின் தேசியமயம் மலையகத்தின் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, முக்கியமாக மலையகத் தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களைத் தோட்டங்களில் இருந்து அகற்றும் ஒரு நோக்கத்தையும் கொண்டிருந்தது. சில பிரதேசங்களில் தோட்ட நிலங்களிற் சிறு பகுதி விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. இன்னொருபுறம், புதிதாக நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்ற தோட்டத் துறைமார் தோட்டத் துறை அனுபவமற்ற அரசியல் காரணங்கட்காக நியமிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். எனவே தோட்டங்களின் பராமரிப்பிற் குறைபாடுகள் காணப்பட்டன. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களுக்குள்ளேயே பச்சையான இனத் துவேஷங்கட்கு முகங்கொடுக்கும் சூழ்நிலையும் இக் காலத்திலேயே காணப்பட்டது. தோட்டங்களுக்குள் புகுந்த இனவாதக் காய்ப்புகளின் வன்முறை அதற்கு முன் அறியப்படாத வீடயமாகும்.

தோட்ட நிருவாகச் சீர்குலைவுகள் செம்மைப்படுத்தவதற்கு முன்னரே 1974ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட வரட்சி தேயிலைப் பயிரை மிகவும் பாதித்தது. அதன் பயனாகத் தோட்டங்களில் வாராந்த வேலை நாட்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவடைந்தது. பல இடங்களில் பேரினவாத வன்முறையைவிட முக்கியமாக, வருமானம் போதாமை மலையகத் தமிழரை வாழ்வுத் தேடித் தோட்டங்கட்கு வெளியே விரட்டியது.

இக் காலகட்டத்திலேயே, இலங்கை மீது தனது செல்வாக்கை வலுப்படுத்தும் நோக்கில் இந்திரா காந்தியின் தலைமையிலான அரசாங்கம் சீர்தர பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையிலான அரசாங்கத்துடன் சில உடன்படிக்கைகளைச் செய்தது. அவற்றில் கடலெல்லையை நிர்ணயிப்பது பற்றிய உடன்பாடும் அதனை ஒட்டிக் கச்ச தீவை இலங்கைக்கு விட்டுக் கொடுப்பது பற்றிய உடன்பாடும் காணப்பட்டன. அதேவேளை, அதைவிட முக்கியமாக, மலையகத் தமிழரின் குடியரிமைப் பிரச்சினை பற்றிய சிரிமாவை ஒப்பந்தத்தில் விடுபட்டிருந்த 150,000 மலையகத் தமிழரை இரண்டு நாட்களும் சம அளவில் ஏற்படுத்த உடன்பாடு காணப்பட்டது. சிரிமாவை ஒப்பந்தத்தின் அந்தியான தன்மையை இந்த உடன்படிக்கை எவ்வகையிலும் தீர்க்கவில்லை. எனினும் நாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பல, மலையகத் தமிழரை இலங்கையில் வாழ்வதைப் பற்றி நம்பிக்கை இழக்கச் செய்தது. அதற்குமுன் 1963ம் ஆண்டு ஏற்கப்பட்ட குடியரிமை உடன்படிக்கையை நடைமுறைப்படுத்தவதில் இரண்டு நாட்களின் அரசாங்கமும் அக்கறை காட்டின.

இந்தியாவுக்குப் போவதாக முடிவு செய்தவர்களால் தமது முடிவை மாற்றிக் கொள்ள இயலாத ஒரு சூழ்நிலையில், 1975 முதலாக இந்தியாவுக்கான இடப்பெயர்வு படிப்படியாக வேகமடைந்தது. அதன் விளைவாகப் பல குடும்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. இந்தியாவிற்கு போனவர்களிற் பலர் தமது புதிய சூழலில் தாம் எதிர்பார்த்த புது வாழ்க்கையைக் காண இயலாது விரக்தியடைந்தனர். தமிழகச் சூழலுக்கு பழக்கப்பட அவர்கட்கு பல ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

இன்னொரு பகுதியினர் வடக்கில் கிளிநொச்சி. வவுனியாப் பகுதிகளில் வேகமடைந்து வந்த விவசாய விருத்தியை நம்பித் தோட்டங்களிலிருந்து வடக்கே புலம்பெயர்ந்தனர். அவர்களை முழுமனதுடன் வரவேற்றுக் குடியேற்றுவதில் அக்கறையுடைய தமிழ்த் தேசியவாதிகள் சிலர் இருந்தனர். காந்தியம் என்ற அமைப்பு அவற்றில் முக்கியமானது. எனினும் அவர்களுடைய மலிவான கூலி உழைப்பை மலிவாக கூலிக்கு சுரண்டுவதிலே கண்ணாங்கருத்தமான பல புதிய நிலவுடைமைக்காரர்களும் இருந்தனர். 1972க்குப் பிறகு அந்நியச் செலவாணிப் பிரச்சனையால் சிரிமாவை பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் வெங்காயம், கிழங்கு, செத்தல் மிளகாய் போன்ற பல உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதியைத் தடைசெய்த சூழ்நிலையில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்கு வெளியே கிளிநொச்சி, வவுனியா மாவட்டங்களில் பெருமளவில் பயிர்செய்கையில் ஈடுபட்டவர்களே இவ்வாறான புதிய நிலப்பிரபுக்களாயிருந்தனர். தோட்டங்களில் இருந்து

அனுபவித்தவர்களிலும் பலர் இன்னும் சிரிமாவை பண்டாரநாயக்கவின் 1970-77 ஆட்சிக்காலத்தைப் பற்றி மிகுந்த வெறுப்புடன் இன்றும் இருக்கக் காணலாம்.

இந்த நிலைமைகளின் கீழ் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கட்காகக் குரல் எழுப்பிப் போராடக் கூடிய ஒரு அரசியல்வாதொழிற் சங்கத் தலைமை இல்லாமையைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. 1960களின் பின்பு, ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரசின் சரிவையடுத்த சூழ்நிலையில், செளமியமூர்த்தி தொண்டமான் தலைமையிலான இ.தொ.கா. மலையகத்தில் தன்னை வலுவாக நிலை நிறுத்திக் கொண்டது. வெள்ளையன் அவர்களின் தலைமையிற் பிரிந்த தேசிய தொழிலாளர் சங்கம் போன்றவற்றால் சில பிரதேசங்களுக்கு வெளியே வலிய சவாலாக அமைய இயலவில்லை. பாராளுமன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகளில் சமசமூகக் கட்சிக்கு இருந்து வந்த குறிப்பிடத்தக்க தளமும் 1960களில் பலவீனப்பட்டுவிட்டது. இச் சூழலில் 1960களில் நடுப்பகுதியிலிருந்து வேகமாக வலுப்பெற்று வளர்ந்து சென்ற செங்கொடி சங்கம் 1970 அளவில் உச்ச வலிமையுடன் இருந்ததுடன் தோட்ட தொழிலாளர்கட்கு அரசியல் விழிப்புணர்வுட்டும் பணியையும் முன்னெடுத்து வந்தது.

எனினும் அதன் வழிகாட்டியாயிருந்த (மாக்கிச் செலினிசுக்) கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, செங்கொடிச் சங்கத்தின் பொறுப்பிலிருந்து சந்தர்ப்பவாத தலைவர்கள் சிலரை இனங்கண்டு கொள்ளத் தவறிவிட்டது. 1972இல் அக் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிரிவையடுத்தப் பொறுப்பற்ற முறையில் அதன் தலைவர் சன்முகதாசனைக் கட்சியில் இருந்து நீக்கிவிட்டதாக அறிவித்து வெளியேறிய குழுவினரிடம் செங்கொடி சங்கம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1971 ஏப்பிரல் எழுச்சிக்கு பின் தங்காத போராட்ட முனைப்பை இழந்த சிலர் அக் குழுவில் ஆதிக்க நிலையில் இருந்தனர். எனவே அவர்களுடைய டி.ல.சு.சு. சார்பான சந்தர்ப்பவாத அரசியற் போக்கு செங்கொடி சங்கத்தினரையும்

ஆட்கொண்டுவிட்டது. அதற்கு எதிராக புதிய செங்கொடிச் சங்கம் அமைப்பை நிறுவ மாக்கிய செலினியவாதிகள் எடுத்த முயற்சிகள் எளிதற் கைகூடவில்லை. அதன் பயனாக மலையக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நல்ல அரசியல் வழிகாட்டலும் போராட்டப் பாறைக்கான நெறிப்படுத்தலும் இல்லாமல் தமக்கெதிரான பேரினவாதக் கொடுமைகளையும் எதிர்த்தப் போராட இயலாத அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

1960 முதல் 1970 வரை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து வந்த தொண்டமானுக்கும் டி.ல.சு.சு. தலைமைக்கும் இடையிலான கசப்புணர்வால் 1970ல் அவருக்குப் பாராளுமன்றப் பதவி வழங்கப்படவில்லை. எனவே யு.என்.பி. ஆட்சிக்கு வரும் வரை அதற்கான தருணத்தை எதிர்பார்த்த அவர் காத்திருந்தார். அதன் ஒரு

பகுதியாகவே, 1972ல் புதிய அரசியல் அமைப்பை எதிர்த்து உருவாக்கப்பட்ட தமிழர் ஐக்கிய முன்னணியில் அவர் இணைந்தார் எனலாம். டி.ல.சு. கட்சிக்குள் வலுத்து வந்த பேரினவாத போக்குகளின் ஒரு அம்சமாகத் தோட்டக் குடியிருப்புகள் மீது அரசாங்கக் கட்சியின் அனுசரணையுடன் வன்முறை கட்டவிழ்க்கப்பட்டதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறான வன்முறைகள் கம்பொலவநாவலப்பிட்டிப் பிரதேசங்களில் 1976 அளவில் உச்சத்தைத் தொட்டன.

பேரினவாதத்தின் எழுச்சி மலையகத்தில் திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றங்களுக்கும் தோட்ட நிலங்களில் சிங்கள குடியேற்றக் கிராமங்களை நிறுவவும் முற்பட்ட சூழலில் மக்கள் போராடியதை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. 1977இல் சிவன இவடச்சுமணன் என்ற இளம் தொழிலாளியின் உயிர் தியாகத்தின் மூலம் இத்தகைய திட்டமிட்ட ஒரு சிங்கள குடியேற்றம் டெவன் தோட்டத்தில் முறியடிக்கப்பட்டமை மலையகத் தொழிலாளரின் போராட்டத்தின் முக்கிய ஒரு மைல் கல்லாகும். அதன் காரணமாக திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் சில காலமாக முயலப்படாத போயினும், தொடர்ச்சியான போராட்டத்திற்கான ஒரு வலிய அரசியல் அமைப்பு இல்லாத ஒரு சூழலில் மலையக மக்களுக்கு கிடைத்த வாக்குரிமை பாராளுமன்ற அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு வித்திட்டது. அதன் விளைவுகளை முழுமையாக காண்ப்பதற்குப் பதினைந்து ஆண்டுகள் போதுமானவையாக இருந்தன.

மலையகத்தின் கொடுமை மிகுந்த நாட்கள்

“இந்தியாவுக்குப் போவதாக முடிவு செய்தவர்களால் தமது முடிவை மாற்றிக் கொள்ள இயலாத ஒரு சூழ்நிலையில், 1975 முதலாக இந்தியாவுக்கான இடப்பெயர்வு படிப்படியாக வேகமடைந்தது. அதன் விளைவாகப் பல குடும்பங்கள் பிரிக்கப்பட்டன. இந்தியாவிற்கு போனவர்களிற் பலர் தமது புதிய சூழலில் தாம் எதிர்பார்த்த புது வாழ்க்கையைக் காண இயலாது விரக்தியடைந்தனர். தமிழகச் சூழலுக்கு பழக்கப்பட அவர்கட்கு பல ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன”.

வெளியேறியவர்களைக், “கள்ளத் தோணிகள்” என்று பொலிசில் பிடித்துக் கொடுக்கப் போவதாக மிரட்டுவது உட்பட, பலவாறான வழிகளில் மலையகத் தொழிலாளர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டும் உரிமை மறக்கப்பட்டும் வாழ்ந்தனர். இந் நிலைமை “தமிழ்ப் பேசும் இனம்” என்ற மார்க்சிசுத் திட்டிப் பேசிய தமிழ்த் தேசியவாதிகளுடைய “இனப் பற்றின்” நிசுவடிவத்தைத் தோவரித்துக் காட்டியது.

1974-75 வரட்சிக் காலத்தில் மலையக நகர வீதிகளிற் காணப்பட்ட சில காட்சிகள் வரலாறு காணாத கொடுமைகளாயிருந்தன. தோட்ட வாழ்க்கை கடினமானது என்பதிலோ வருமானங்கள் அடிப்படாத் தேவைகளைச் சந்திக்க மட்டுமட்டாகவே போதுமானவையாயிருந்தன என்பதிலோ ஐயமில்லை. எனினும் தோட்டங்களில் இருந்துவந்த பழைய நிருவாக முறை, உணவு விநியோகம், மருத்துவம் போன்ற தேவைகளைக் குறைந்த அளவிலேயும் கவனித்து வந்தன. ஏனெனில் தொழிலாளர் பட்டினியில் இறந்தால் தோட்ட வேலைக்கு ஆட்கள் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதைத் தோட்ட முதலாளிமார் அறிந்திருந்தனர். தேசியமயமாக்கலின் பின் தோட்டங்களைப் பொறுப்பேற்ற திமிர் பிடித்த நிர்வாகங்களின் அசட்டையும் பொறுப்பீனமும் இனவாதமும் மலையக மக்களின் பொருளாதார அலகத்தை மேலும் மோசமாக்கின என்றே கூற வேண்டும். அதன் விளைவாகத் தோட்டச் சூழலில் உணவுக்கு வழியற்ற அரைப் பட்டினி கிடந்தோர் ஒருபுறமிருக்க, தோட்டங்களிலிருந்து நகரத்துக்கு வந்து தெருக்களில் பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்குக் கணிசமான தொகையில் முதியோரும் பெண்களும் குழந்தைகளும் தள்ளப்பட்டனர். இவற்றை அன்று கண்டவர்களிலும்

உழைப்பில் ஈடுபடாமல்

பணம் சம்பாதிக்கும் வியாபார சூதாட்டம்

நெல்சன் மோகன்ராஜ்

1998-99 காலப்பகுதியில் ஆசிரிய கலாசாலையில் எண்ணூன் கற்ற தூரப் பிரதேச நண்பர்கள் எவருடனும் ஒரு மாதத்திற்கு முன்வரை எந்த விதத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. சில நண்பர்களுடன் தொடர்பு இல்லாமல் போனதைவிட்டு நான் கவலை அடைந்த தருணங்கள் உண்டு அண்மையில் ஒரு நண்பர் எனது தொலைபேசி இலக்கத்தைத் தேடி எடுத்தத் தொடர்புகொண்டு என்னைச் சந்தித்தார். அது பழைய நட்பை புதுப்பிப்பதற்கல்லது மலையகத்தில் இன்று சமூக வியாதியாக இருக்கும் 'Global Lifestyle' என்ற வியாபார சூதாட்டத்தில் என்னைச் சேர்த்துப் பணம் பண்ணவே அந்த "நட்புரிமை" சந்திப்பு. இன்று இந்த வியாதியை, ஆசிரியர்களுக்கு அடுத்தபடியாக, மலையகத்தில் படித்தும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையில் சிக்கிக்கொண்ட இளைஞர்கள் மீது சமத்தம் நடவடிக்கைகள் மலையகம் எங்கும் இடம்பெற்று வருகின்றன. அண்மையில் காவத்தைப் பிரதேசத்தில் இந்த வியாபாரச் சூதாட்டத்திற்கு ஆட்சேர்க்கும் கருத்தரங்கு இடம்பெற்றது. இதில் பல இளைஞர்கள் பங்குபற்றியிருந்தனர். இப் பின்னணியில் இந்த வியாபாரச் சூதாட்டம் தொடர்பாக மலையக மக்களும் இளைஞர்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இந்த சிறு குறிப்பை எழுதுகிறேன்.

இன்றைய உலகமயமாதல், நகர்வுக் கலாசாரத்தில் அனைத்துப் பண்டங்களையும் சேவைகளையும் வியாபாரமாக்கி அதிக இலாபம் ஈட்டுவதற்காக மக்களைச் சுரண்ட கூடிய அனைத்து வழிகளிலும் சுரண்டுக்கின்றனர். அவ்வாறு சுரண்டுபவர்கள் வாழ்கையில் வெற்றி பெற்றவர்கள், அதி பத்திசாலிகள் என ஊடகங்கள் நமக்கு சொல்லித்தருகின்றன. மக்கட்டின் என்பது அப்படி "அதி பத்திசாலித் தனத்தின்" ஊடாக மக்களை ஏமாற்றும் விதத்தை. மக்கள் புத்தி இல்லாதவர்களா? அவர்கள் ஏமாற்றப்படுவதில்லை, அவர்கள் நிரம்பியே பொருட்களை வாங்குகிறார்கள். எனவே எங்களைக் குற்றம் சொல்லாதீர்கள் என இவர்கள் திருப்பிக் கூறுவார்கள். இவர்களின் புத்திசாலித்தனத்தினாலாக மக்களைச் சுரண்டும் செயல் இடம்பெறும் விதத்தை "மல்டி லெவல் மார்க்கட்டிங்" பற்றி அறியும் போது விளங்கிக் கொள்ளலாம். அதாவது, ஒரு தரமில்லாத பொருளை அதனது பெறுமதியிலும் மிகவும் கூடிய விலைக்கு விற்று இலாபம் சம்பாதிப்பதற்குப் பலரை இணைத்து அந்தப் பொருளைச் சந்தைப்படுத்துவதே இந்த விதத்தை. இதைப் பிரமிட் வியாபாரம் என்றும் அழைப்பர்.

நம்நாட்டில் பிரமிட் வியாபாரம் மிகவும் வேகமாகப் பரவி அதே வேகத்தில் மறைந்தும் கொண்டது. "கோல்ட் கோயின்" மற்றும் "டிபென்ஸ்" போன்றவற்றை இவற்றுட் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். இவை பல நாடுகளிலும் தடை செய்யப்பட்ட நிதி நடவடிக்கைகள். நம் நாட்டிலும் இவை தடை செய்யப்பட்டவையாகும். ஆனால் பிரமிட் வடிவ வியாபாரங்கள் இன்றும் Local Ad Click, Global Lifestyle போன்ற பெயர்களில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இனி இதில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம். Local Ad Click வியாபாரச் சூதாட்டத்தில் "60,000" ரூபாய் பெறுமதியான அமெரிக்க டொலர் பணம் செலுத்திப் பதிவு செய்ய வேண்டும். பின் இணையத்தளத்தில் அவர்கள் அனுப்பும் விளம்பரங்களைப் பார்வையிடுவதும். அவ்வாறு குறிப்பிட்டளவு விளம்பரம் பார்த்த பிறகு அவருக்கும் பணம் காசோலை மூலம் வந்த சேரும். அதே நேரம் தனக்கு கீழ்ச் சேரும் இருவரைப் பதிவு செய்தால் அவர்கள் பார்க்கும் விளம்பரத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப இருவருக்கும் கமிஷன் வரும். அவ்வாறு பிரமிட் வளரும் அளவிற்கு ஒருவருக்குக் கிடைக்கும் பணம் அதிர்த்துக் கொண்டே செல்லும். இவ் வியாபாரத்தில் அதிக பணத்தை முதலீடு செய்ய வேண்டியிருப்பதாலும் கணனி அறிவு தேவை என்பதாலும் அநேகமாக உயர் மத்தியத்தர, மத்தியத்தர வர்க்கத்தினரே ஈடுபடுகின்றனர். பொருட்களை வேகமாக பலரிடம் விளம்பரப்படுத்தும் யுக்தியாக இது

பயன்படுத்தப்படுகிறது.

Global Lifestyle வியாபாரச் சூதாட்டம் கணனி அறிவு இல்லாத சாதாரண மக்களும் பங்குபற்றக்கூடிய முறையாக இருப்பது நாம் கவனிக்கத்தக்கதாகும். அவ் வியாபாரச் சூதாட்டத்தில் சில வகைப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும். தனக்குக் கீழ் இவ்வீரண்டு பேர் எனப் பிரமிட்டை வீர்ப்படுத்திப் பணப்பெருக்கத்தை ஆக்கலாம். அதற்குச் சில அடிப்படைகளில் புள்ளிகள் வழங்கப்பட்டு மொத்தம் மூன்று புள்ளிகள் பெறும் போது பணம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த மல்டி லெவல் மார்க்கட்டிங் வியாபாரத்தின் மூலம் பல நாடுகளில் சுரண்டலை மேற்கொள்ளவும், மலிவான பொருட்களை அதிமான விலைக்கு விற்கவும் முற்படுகின்றனர். இந்த வியாபாரச் சூதாட்டத்திலே பிரமிட்டின் உச்சியில் உள்ளவர்களுக்கு அதிக பணம் சம்பாதிக்க முடிகிறது. அவர்கள் ஏலவே பணம் படைத்தவர்களாக இருப்பர். மீண்டும் அவர்களே பணம் பெறுகிறார்கள். குறிப்பிட்டளவுக்கு மேல் அவர்கள் எந்தக் கஷ்டத்தையும் படத் தேவையில்லை. கீழே உள்ளவர்கள் அவர்களை மென்மேலும் உயர்த்திக் கொண்டே போவார்கள். பிரமிட்டின் உச்சியில் உள்ளவர்கள் தங்களின் சொகுசுவாழ்வை விதந்து கூறி, மிக முக்கியமாக, வேலையற்ற மலையக இளைஞர்களைக் கனவுலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர்.

மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்ட பொருட்களை மூன்று வகையான விலைகளில் வாங்க முடியும். முதலாவது வகைப் பொருட்களின் விலை அறுபது தொடக்கம் எழுபது ஆயிரமாகும். அதற்கான புள்ளியாக 0.75 கிடைக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு கீழ் சிலரை சேர்த்து 3 புள்ளிகள் பெற்றவுடன் காசோலையைப் பெறலாம். அதற்காக அவர்கள் அதிகம் கஷ்டப்படத் தேவையில்லை. மற்றையது நற்புத் தொடக்கம் ஐம்பதாயிரம் இடைப்பட பொறுமதியான பொருட்களை வாங்குவதன் மூலம் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும். அவர்கள் 0.5 புள்ளிகளைப் பெறுகின்றனர். அவர்கள் மெலுள்ள பிரிவினரைவிட அதிகமாக சேர்த்துக் கொள்ளும் போதே காசோலையை பெற முடியும். மூன்றாவது வகை இருபதாயிரம் தொடக்கம் முப்பதாயிரம் விலையினைக் கொண்ட பொருட்களை வாங்குவதன் மூலம் தனக்கு கீழ் பதிவு செய்யும் ஒருவருக்கு 0.25 புள்ளிகளை பெறமுடியும். எனவே இவ்வகையினர் மேற்கூறியவர்களை விட அதிகமாக அடக்களை

இன்றைய உலகமயமாதல், நகர்வுக் கலாசாரத்தில் அனைத்துப் பண்டங்களையும் சேவைகளையும் வியாபாரமாக்கி அதிக இலாபம் ஈட்டுவதற்காக மக்களைச் சுரண்ட கூடிய அனைத்து வழிகளிலும் சுரண்டுக்கின்றனர். அவ்வாறு சுரண்டுபவர்கள் வாழ்கையில் வெற்றி பெற்றவர்கள், அதி பத்திசாலிகள் என ஊடகங்கள் நமக்கு சொல்லித்தருகின்றன

சேர்க்கும் போதே "வெகுமதியைப்" பெற முடியும்.

இந்த வகைகள் மூலமே, வேலையற்ற இளைஞர்களும் மாணவர்களும் அதிகமாகக் காணப்படும் மலையகத்தில், தங்கள் பெற்றோரின் ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவுகளையோ அவர்களின் சேமிப்பில் உள்ள பணத்தையோ கொண்டு அல்லது நகைகளை அடகு வைத்துத் தம் பெற்றோர் உழைத்த பணத்தைக் கொண்டு உழைக்காமல் பணம் பண்ணப் போவதாக இந்த வியாபார சூதாட்டத்தில் சேருகின்றனர்.

பணம் படைத்த நடுத்தரத் தொழில் செய்வோரும் ஆசிரியர்களும் உயர் விலையான பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்கின்றனர். மலையகத்தில் ஆசிரியர்கள் தங்களின் தங்க நகைகளை அடகுவைத்தோ வங்கி கடன் பெற்றோ காணியை அடகு வைத்தோ வட்டிக்கு பணம் வாங்கியோ பதிவு செய்து கொள்கின்றார்கள். சமூகத்துக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய ஆசிரியர்களின் அவல நிலை வேதனை தருகிறது.

தடை செய்யப்பட்டுள்ள இந்த வியாபாரம் வெகு விரைவில் நிறுத்தப்படலாம். அப்படி நிறுத்தப்படும் போது இப்போது பிரமிட்டின் அடியில் உள்ளவர்கள் கதி அதோ கதிதான். மற்றது யாரை இவர்கள் தங்களுக்கு கீழ் பதிவு செய்து கொள்வது என்பது முக்கிய பிரச்சினை. தங்களின் நண்பர்களும் இவர்களைப் போலவே வேலையற்றவர்களாகவே உள்ளனர் என்பதை அவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர்.

மலையக மக்கள், உழைப்பின் அடையாளமானவர்கள். தங்களுக்கு எவ்வளவு போதாமல் இருந்தாலும் தாங்களாக உழைத்து வாழ்ந்து பலரையும் வாழ வைப்பவர்கள் என்ற பெருமையாகக் கூறுவார்கள். ஆனால் இன்று மலையகத்தில் தங்கள் உழைக்கும் மக்களிடம் இருந்தே பணத்தை கொள்ளையடித்துக் குறுக்கு வழியில் பணம் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்கள் கண்டிக்கத் தக்கவர்கள். அவர்கள் மலையக மக்களை அறிந்தே சுரண்டுபவர்களுக்கு தயாராகியுள்ளனர். மலையக இளைஞர்கள் இது தொடர்பாக விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இது உங்களுக்கும் உங்கள் சமூகத்தையும் அழிக்கும் நச்சுத் தன்மை வாய்ந்தது என்பதை நீங்கள் உரை வேண்டும். கல்வி உரிமையும் தொழிலுக்கான உரிமையும் மலையக இளைஞர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுவருவதை எதிர்த்து அணிதிரண்டு வருங்கால சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கத் துணிவதையே பொறுப்புள்ள இளைஞர்களிடமும் ஆசிரியரிடமும் இருந்து மலையக உழைக்கும் மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

சிறைக்கூடங்கள் என்பன சமூகத்தைக் குற்றவாளிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்கானவை என்றுதான் நமக்குச் சொல்லப் பட்டு வந்திருக்கிறது. அதன்படி, குற்றவாளிகள் திருந்துவதற்கு அல்லது திருந்துவதற்கு வாய்ப்பில்லாத போது அவர்களுடைய ஆயுட்கால முழுமைக்கும் அவர்களைச் சமூகத்திலிருந்து விலக்கி வைத்திருப்பது தான் சிறைக்கூடங்களின் பயன் எனலாம். சிறைக்கூடங்கள் பலவாறானவை என்பதுடன் அவை காலத்துடன் மாறிவந்துள்ளன. சிறைக் கைதிகளை சிறைநிர்வாகம் நடத்தும் விதமும் காலத்துடன் மாறி வந்துள்ளது. இவ்வாறான மாற்றங்கள் ஜனநாயக உரிமைக்கான நீண்ட தொடர்ச்சியான போராட்டங்களின் விளைவானவை. அவற்றின் பயனாக சிறை வாழ்வின் வேதனைகள் குறைந்துள்ளன என்றாலும் குறிப்பிட்ட ஒரு வகையான கைதிகளைப் பொறுத்தவரை சிறைக் கூடங்களின் கொடுமை பெருமளவும் மாறாமலே இருந்து வந்துள்ளது.

அரசியல் கைதிகள் எனப்படுவோர் வழமையான சட்டங்களின் படி எந்தக் குற்றச்செயலையும் செய்தவர்களாக இருப்பது அரிது. அவர்கள் நாட்டில் உள்ள அரசு நிர்வாக முறையை ஏதோ வகையில் கேள்விக்குட்படுத்துபவர்களாக இருப்பது அவர்கட்குள்ள பொதுவான ஒரு பண்பு. அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கான கருத்துக்களை மக்களில் ஒரு பகுதியினரிடையே அல்லது அனைவரிடையிலும் பரப்ப முயலுவதும் காணக்கூடிய ஒரு பண்பு. அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் சமூக மாற்றத்திற்கான செயல்களில் பங்குபற்றியவர்களாக இருக்கவும் இடமுண்டு.

அச்செயல்கள் சமூக விரோதச் செயல்களாகவோ வழமையான சட்டங்களின் கீழ் குற்றச் செயல்களாகவோ இருப்பது அரிது. எனினும் அரசைக் கவிழ்க்கச் சதி செய்தார் என்ற குற்றத்தின் கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டோரை விட சதி செய்யக்கூடியவர் அல்லது சதி செய்துத்திட்டமிடுபவர் என்ற விதமான சந்தேகங்களின் பேரில் கைதாகிவருபவர்களின் எண்ணிக்கையே கூடுதலாக அமைகிறது.

சிறைச்சாலைகள் என்ன செய்கின்றன?

எவரையும் திருடக்கூடியவர் என்றோ கொலை செய்யக்கூடியவர் என்றோ சட்டம் சிறையிலிருந்து அரிது. ஆனால் அரசிற்கு மிரட்டலாக அமையக்கூடியவர் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் பலர் கைதாகின்றனர். இவ்வாறாக சந்தேகங்களின் பேரில் கைதாவோர் உண்மையான சமூகக் குற்றங்கட்காக கைதாவோரை விடக் கடுமையாக நடத்தப்படுவதையும் நாம் அறிவோம். சமூகக் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்ட

கொள்ளையர்கள், கொலைகாரர்கள், பாலியற் கொடுமையாளர்கள் போன்றோரிடம் சிறை நிர்வாகம் காலப்போக்கில் பரிவுடன் நடந்து கொள்வதுடன் அவர்களுடைய கருவிகளாக்கி அரசியற் கைதிகள் மீது வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதையும் நாம் கண்டுள்ளோம். அரசியற் கைதிகளை விசாரணையின்றி நீண்ட காலத்திற்கு தடுத்து வைத்திருக்க விசேட சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. 9/11 தாக்குதலான 2002 செப்ரம்பர் 11 அன்று மேற்கொள்ளப்பட்ட அமெரிக்கா மீதான தாக்குதலின் பின்பு அமெரிக்கா அத்தகைய விசேட சட்டங்களை வலுப்படுத்தியதுடன் சந்தேகநபர்களை விசாரிப்பதற்குரிய சட்டரீதியான முறைகளுள் சித்திரவதைகளையும் சட்டமுறையாக்கியுள்ளது. ஜனநாயகம் சீரழிந்து வரும் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஆளும் வர்க்கம் தனக்கென ஆக்கிக்கொண்டுள்ள புதிய ஒடுக்குமுறைச் சட்டங்களின் மூலமும் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழும் தன் அரசியல் எதிரிகளை ஒடுக்க முனைகிறது. தனது இருப்பிற்கு ஒடுக்குமுறைக்கும் ஊழல் மிகுந்த ஆட்சிக்கும் எதிரான எவரையும் அரசுக்கு எதிரான சதியாளராகக் குற்றஞ் சாட்டாமல் வெறும் சந்தேக நபராக் கூட நீண்ட காலத்திற்குச் சிறையிலிட அதற்கு முடிகிறது. அத்துடன் வதைக்கும் படுகொலைக்கும் கூட அவர்களை உட்படுத்துகிறது.

இவ்வாறு குற்றஞ் செய்யாமலும், குற்றமெதையும் திட்டமிடாமலும் வெறும் சந்தேகத்தின் பேரில் மனிதரை சிறையிலடைப்பதன் நோக்கம் என்ன? தெளிவான ஒரே நோக்கம். அரசிற்கு எதிரானவர் களையும் அவ்வாறு சந்தேகிக்கக் கூடியவர்களையும் மிரட்டி அடக்கிப் பணியவைத்து அதன் மூலம் அவர்களை என்றுமே அரசுக்கு

எதிராகக் குரலெழும்பாமல் அச்சத்தில் வைப்பதுடன் முழுச் சமுதாயத்தையும் அடக்கி ஒடுக்குவதேயாகும். இவ்வாறான மிரட்டல்கள் மிகக் குறுகிய காலத்திற்கே பயன்படும். நீண்டகாலத்தில் மனிதனின் சுதந்திர உணர்வும் உரிமை வேட்கையும் எல்லா அடக்குமுறைகளையும் மீறி எழுந்து வெல்லும் என்பதை அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் என்றும் உணர்வதில்லை. உரை முற்படுவதுமில்லை.

என்பாடகல்ஸ்

ஒலிம்பிக் போட்டிகள் என்பதை மகாபாரதத்தில் பல நாட்டு இளவரசர்களும் கலந்து கொண்டு தமது போர்க்கலை ஆற்றல்களைப் போட்டியிட்டு

வெளிப்படுத்திய விதமான போட்டிக்களத்துடன் ஒரு வேளை ஒப்பிடலாம். யாராவது வெல்ல வேண்டும் என்பதற்காக வேறொருவரைத் தகுதியற்றவராக அறிவித்து, அந்தத் தகுதி பெறப்பட்டதும் போட்டியையே நடக்கவிடாமற் குழப்பியதும் மகாபாரதத்தில் நடந்தது. கர்ணன் இளவரசனல்ல என்பதால் மறிக்கப்பட்டதும் அவனுக்குக் களத்திலேயே முடிசூட்டப்பட்ட பின்பு அர்ச்சுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் நடக்கவிருந்த போட்டி தவிர்க்கப்பட்டதும் மகாபாரதக் கதைகளை வாசித்தவர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். விளையாட்டாயினும் விரோதமாயினும் போராயினும், முக்கியமாகத் தேர்தலாயினும், போட்டி என்று வரும்போது வெல்லும் நோக்கம் எல்லாவித விழுமியங்களையும் வீழ்த்திவிட வல்லது.

ஒலிம்பிக் போட்டிகள் என்பதை மகாபாரதத்தில் பல நாட்டு இளவரசர்களும் கலந்து கொண்டு தமது போர்க்கலை ஆற்றல்களைப் போட்டியிட்டு வெளிப்படுத்திய விதமான போட்டிக்களத்துடன் ஒரு வேளை ஒப்பிடலாம். யாராவது வெல்ல வேண்டும் என்பதற்காக வேறொருவரைத் தகுதியற்றவராக அறிவித்து, அந்தத் தகுதி பெறப்பட்டதும் போட்டியையே நடக்கவிடாமற் குழப்பியதும் மகாபாரதத்தில் நடந்தது. கர்ணன் இளவரசனல்ல என்பதால் மறிக்கப்பட்டதும் அவனுக்குக் களத்திலேயே முடிசூட்டப்பட்ட பின்பு அர்ச்சுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் இடையில் நடக்கவிருந்த போட்டி தவிர்க்கப்பட்டதும் மகாபாரதக் கதைகளை வாசித்தவர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். விளையாட்டாயினும் விரோதமாயினும் போராயினும், முக்கியமாகத் தேர்தலாயினும், போட்டி என்று வரும்போது வெல்லும் நோக்கம் எல்லாவித விழுமியங்களையும் வீழ்த்திவிட வல்லது.

எனவே ஒரு எல்லைக்கு அப்பால் விளையாட்டுக்கள் என்பன நம்மிடையே உள்ள நட்பு அம்சத்தை நழுவ விடுகின்றன. இன்று வெற்றி பெற்றுகிறவர்கள் போட்டி முடிவிலோ போட்டியின் நடுவிலோ மார்த்தட்டிக் கர்ச்சிப்பதைப் பார்த்தால், அவர்கள் ஏதோ போரில் வென்றதைக் கொண்டாடுவது போலவே தோன்றும். இப்போது, விளையாட்டுகளில் பணமும் ஏராளமாகப் புகுந்து விளையாடுகிறது. எனவே விளையாட்டின் மூலம் மனிதரிடையிலும் நாடுகளுக்கிடையிலும் நட்பு வளர்வதை விடப் பகைமை ஊக்குவிக்கப்படுவதையே நாம் காணுகின்றோம்.

ஒலிம்பிக் போட்டிகள் தொடக்கப்பட்ட போது ஐரோப்பிய நாடுகளின் மேலாதிக்கம் காணப்பட்டது. பின்னர் ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் அமெரிக்காவால் போட்டியிட்டு முன்னால் வர முடிந்தது. 1930களில் அமெரிக்காவை பிரதிநிதித்துவம் செய்த கறுப்பினத்தவர்கள் போட்டிகளில் பிரகாசித்தனர். அதனை ஏற்பு பலருக்குக் கடினமாகவே இருந்தது. முக்கியமாக 1936இல் பேர்லினில் நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டியில் “ஜெஸி ஓவன்ஸ்” என்ற கறுப்பினத்தவர் தங்கப் பதக்கம் பெற்றபோது அவருடன் கைகுலுக்க விரும்பாமல் ஹிட்லர் வெளியேறியமை பாசிச நிறுவாதத்தின் வெளிப்பாடு ஆகும். அந்த நிறுவாத சிந்தனை இன்றும் மேற்கு நாடுகளின் ஆதிக்க சிந்தனையின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது.

கறுப்பு இனத்தவர்களின் உடற்கட்டு சில தடகளப் போட்டிகளில் அவர்களுக்கு சாதமாக அமைந்தமையை எசமான வர்க்கம் ஏற்றாடும் தமது “தேசியப்

3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி (வட்டிக்கோட்டை முதல்...)

தியது. இதனால் முவினங்கனையும் சேர்ந்த கரையோர மக்க் பேரிழப்புகளைச் சந்தித்தனர். குறிப்பாகக் கிழக்கிலும் வடக்கிலும் பலலட்சம் மக்கள் ஒரு சில நிமிடங்களில் அல்லது அரைமணி நேரத்திற்குள் உயிர் உடைமைகளை இழந்து நிரக்கதிகளுக்கு ஆளாகினர். இவ் அழிவை ஏற்படுத்திய சனாமிக்குத் தமிழ் சிங்கள முஸ்லிம் எனும் இன மொழி மத பிரதேச வேறுபாடு எதுவும் இருக்கவில்லை என்பது கவனிக்க வேண்டியதாகும்.

இப் பேரழிவுக்கு முகம் கொடுத்த சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் மக்கள் அனைவருக்கும் சனாமி அழிவுகளில் இருந்து மீள மறுசீரமைப்பும் புனர்வாழ்வும் தேவைப்பட்டன. அதற்கான உள்நாட்டு வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறவும் பெற்றுக் கொண்டவற்றை பயன்படுத்தவும் ஒரு முறையான கட்டமைப்பு அவசர அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது. அதனை நோக்கமாகக் கொண்டே சனாமிக்கு பின்னரான தொழிற்பாட்டு முகாமைத்துவக் கட்டமைப்பு ஒன்றினை (P-TOMS) உருவாக்கும் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் உருவாக்கும் ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதிற் சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் பிரதேசங்கள் உள்ளடங்கி இருப்பதால் அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் புரிந்துணர்வுடன் செயற்பட வேண்டிய சூழலிலேயே மேற்படி P-TOMS கட்டமைப்பை உருவாக்கும் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் தயாரிக்கப்பட்டது. இதில் தமிழ் முஸ்லிம் கரையோரப் பிரதேசங்களான அம் பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய ஆறு மாவட்டங்கள் உள்ளடங்கி இருந்தன. அதற்கான ஒப்பந்தத்திற்கு அரசாங்கமும் புலிகள் இயக்கமும் இணங்கியிருந்தன. ஆனால், வழமை போன்று, தெற்கின் பேரினவாதிகள் போர்க்கொடி தூக்கினர். மேற்படி ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றும் தலைமைப் பணி மனைக்கான அமைவிடம் பற்றிய சர்ச்சை எழுந்தது. அரசாங்கம் அதனைத் திருகோணமலையில் அமைக்க முயன்றது. இவ்விவகாரம் நீதிமன்றம் வரை எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இறுதியாகக் கிளிநொச்சியில் தலைமைப் பணிமனை அமைவது நிராகரிக்கப்பட்டதால் மேற்படி சனாமிக் கட்டமைப்பு ஒப்பந்தமும் நடைமுறைக்கு வராததாகிக் கொண்டது.

இவ்வாறு 2002ம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் உருவாக்கப்பட்ட போர்நிறுத்தப் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் தொடக்கம் சனாமிக் கட்டமைப்பு ஒப்பந்தம் வரையான காலப்பகுதியில் இடம் பெற்ற பேச்சுவார்த்தைகள் இணக்க முயற்சிகள் தீர்வு எத்தனிப்புக்கள் எவையுமே உருப்படியான வழிகளில் முன் செல்ல வில்லை. அதேவேளை, மேற்படி முயற்சிகளின் இயலாமையும் இரு தரப்பினரிடையேயும் உருவாகி வந்த கசப்புணர்வுகளும் குரோத எண்ணங்களும் பகைநிலை நோக்கி வளர்ச்சி கண்டன. அதேவேளை, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் இரண்டு வருட ஆட்சியின் முடிவும் தேர்தல் ஒன்றினை நோக்கிய அரசியல் காயநகர்த்தல்களும் போர் நிறுத்த முறிவை நோக்கி இரு தரப்பையும் இழுத்துச் சென்

விளையாட்டில்

விளையாட்டாயினும் விரோதமாயினும் போராயினும், முக்கியமாகத் தேர்தலாயினும், போட்டி என்று வரும்போது வெல்லும் நோக்கம் எல்லாவித விழுமியங்களையும் வீழ்த்திவிட வல்லது. எனவே ஒரு எல்லைக்கு அப்பால் விளையாட்டுக்கள் என்பன நம்மிடையே உள்ள நட்பு அம்சத்தை நழுவ விடுகின்றன.

பெருமிதமிதத்திற்கு” உதவுமளவுக்குக் கறுப்பினத்தவர்களை பயன்படுத்தியும் வருகின்றது. குறிப்பாக இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்பு, ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் சோவியத் யூனியன் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே முன்னிலையை எட்டியமையும் மேற்குலகின் கறுப்பு இனத்தவரின் தேவையை வலுப்படுத்தியது என்பதில் ஐயமில்லை.

தேசியப் பெருமிதத்துடன் முதலாளிய “சனநாயகம்” சமூகத்தின் மேன்மையையும் எடுத்துரைக்கும் சாதனமாக விளையாட்டுப் போட்டிகள் மாறத் தொடங்கின. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் கியூபாவும் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் பிரகாசித்தது தொடங்கின. இந்த நிலையிலேயே விளையாட்டு உட்கரணங்களின் (சப்பாத்து, கையுறைகள் முதலாக சைக்கிள் வண்டிகளின் அமைப்பு, தலையணி என்பன உட்பட பலவற்றினதும்) பங்கும் முக்கியமாயிற்று. உடற்கட்டையும் ஆற்றலையும் விரைந்த செய்யும் பலவாறான மருந்து வகைகளும் உடற் பயிற்சியை விட முக்கியமானவையாகத் தொடங்கின. விளையாட்டுப் போட்டிக் காலத்திற்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படும் ஊக்க மருந்துகளும் உருவாகின. அவற்றைப் பாவிப்பதற்கெதிரான விதிகளும் கண்டுபிடிக்கும் முறைகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ள போதிலும் ஏமாற்று வழிகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

றன. விரைவாகவே மீண்டும் யுத்தம் மூளுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகரித்து வந்தன. சகல தரப்புகளிலும் மக்கள் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கு மக்கள், தாம் அனுபவித்துவந்த இடைக்கால சமாதான சூழல் மங்கி வருவதையிட்டுக் கவலைகளை வெளியிட ஆரம்பித்தனர். அரசாங்கமும் புலிகள் இயக்கமும் ஒரு வரை ஒருவர் குற்றம் சுமத்தியவாறு அடுத்த கட்டப்போருக்குத் தயாராகிக் கொண்டனர். இது பற்றி அடுத்த பகுதியிற் காண்போம்.

3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி... (வவுனியா...)

மையப்படுத்தி வெகுசன விழிப்புட்டலையும் எதிர்ப்பு வேலைத்திட்டங்களையும் புதிய-ஐனனாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சி மற்றும் சில வெகுஜன அமைப்புக்கள் சுட்டிக்காட்டி மக்களுக்கு விளக்கப் படுத்தியிருந்தது.

இம்மாவட்டத்தின் நான்கு தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரச அதிபர், பிரதேச செயலாளர், நகர சபை செயலாளர் என்போரை அழைத்து விடயத்தை விளக்கிய போதும் அவர்கள் இதுவரை குளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான உரிய வேலைத்திட்டங்களை செய்வதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் நிலலாமல், உள்ளூர்த் தமிழ்க் கூட்டமைப்பு அரசியல்வாதி ஒருவர் குளங்களை அழிக்கும் முயற்சியில் புதிதாக ஈடுபட்டு வருகின்றார். அவ்விழிப்பை நியாயப்படுத்த “பாடசாலை மை தானம்” எனும் “புலாட” ஒன்றையும் விட்டுத்தள்ளுகிறார். அதனை அழகாக படம் பிடித்து தனது Facebook இலும் இட்டுள்ளார்.

இதில் புதுமையானது என்னவெனில், கடந்த காலங்களில் புத்திஜீவிகளும் குள அழிப்பால் பாதிக்கப்படும் மக்களும் அதனை எதிர்த்துக் கதைக்க முற்பட்டால், அவர்கள் அனைவரும் தமிழ்த் தேசியத்துக்கு எதிரானவர்கள் என மிக நுட்பமாக முத்திரை குத்தப்பட்டது. அது மட்டுமன்றித் திருமுருகண்டியில் சிங்கள இராணுவம் நில ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதாகக் கூக்குரலிட்ட சில தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு அரசியல்வாதிகள் குளங்களை அழியச் செய்து மக்கள் இருக்கும் இடங்களைச் சூடுகாடாக்குகின்றனர். பொதுவில் கூட்டமைப்பு சிங்கள குடியேற்றங்களை பற்றி மட்டும் வாழ்கியும்க

கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் மேற்குலகால் சோவியத் யூனியனில் உடைவின் பின் ரஷ்யாவையும் பிற முன்னைய சோவியத் நாடுகளையும் கிழக்கே ரோப்பிய நாடுகளையும் மேவ முடிந்தது. அதன் காரணம் அந்த நாடுகளின் சமூகப்-பொருளாதாரத்தின் சீர்குலைவு எனலாம். எனினும் 1980களில் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் புகுந்த சீனாவின் துரித வளர்ச்சியை மேற்குலகின் நிறுவாதச் சிந்தனையால் தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை.

தடக்கள போட்டிகள் நீச்சல் போட்டிகள் தவிர்ந்த ஏனைய போட்டிகளில் சீனா தங்கப் பதக்கங்களை குவிப்பதை மேற்குலகால் தாங்க இயலவில்லை. எனவே 1970களிலும் 80களிலும் கிழக்கு ஜேர்மனிக்கு எதிராக ஊக்கமருந்து குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்தது போல், சீனாவுக்கு எதிராக 2000ம் ஆண்டு முதல் ஊக்க மருந்துக் குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்பட்டு வந்தது. அது எடுபடாமற் போன பின்பு, இப்போது சீனா விளையாட்டு வீரர்களைப் பயிற்றுவிக்கப் பயன்படுத்தும் முறைகள் மனித உரிமைகளை மீறுவதாக புதிய ஒரு வாதம் திட்டமிட்டுப் பரப்பப்படுகிறது. சரிந்து கொண்டு போகும் தனது உலக மேலாதிக்கம் பற்றிய துயரத்தை மேற்குலகால் தாங்கிக் கொள்ள இயலவில்லை. எனவே திட்டமிட்ட முறையில் இனவாத நிறுவாத அடிப்படையிலான இழிவுபடுத்தலை இப்போது மனிதாபிமானத்தின் பெயரில் அது முன்வைத்து வருகிறது. அதன் ஊடகங்கள் பரப்பும் பொய்களைத் தென்னாசிய ஊடகங்கள் பல, குறிப்பாக இந்திய ஊடகங்களும் மேற்குலகுச் சார்பான இலங்கை ஊடகங்களும் விசாரணையின்றிப் பரப்பி வருகின்றன. அரசியற் காரணங்களை விட ஒரு வகையான தேசியத் தாழ்வு மனப்பான்மையும் இதற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

நமக்கு வேண்டியன ஒலிம்பிக் பதக்கங்களல்ல. ஆரோக்கியமான முறையில் இளம் வயதினரை விளையாட்டுத் துறைகளில் ஈடுபடுத்தித் தமது உடல் நலத்தையும் அதினும் முக்கியமாக உள் நலத்தையும் மேம்படுத்துவதே எந்த மனிதச் சமூகத்திற்கும் தேவையானது. சோஷலிச சீனம் 1970களிலும் கடைப்பிடித்த விளையாட்டுத்துறைக் கொள்கை “நட்பு முதலாவது போட்டி இல்லாவது” என்பதை இப்போது நினைவு கூருவது நல்லது.

கத்தும் அதேவேளை இந்திய எசமானர்கள் இலங்கை அரசு மூலமாக தமிழரின் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விவசாய நிலங்களை தமது முதலாளிகளுக்காக அரசு ஆக்கிரமிக்கும் போதும் வடகிழக்கின் வளங்களைக் குறையாட்டு போதும் அதற்கெதிராக முச்சம் விடுவதில்லை. வட கிழக்கின் நிலங்களைசிங்களப் பேரின வாதம் இராணுவத்தைக் கொண்டு நிலங்களைப் பறிக்கின்றது. கூட்டமைப்பு தமிழ் தேசியத்தின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு குளங்களை அழித்தும் தமது எசமானர்களுக்கு வளங்களை தாரை வார்த்தும் மக்கள் வாழும் இடங்களைப் பாலை வளங்களாக்கிச் சூடுகாடாக்கியும் வருகின்றது.

நில ஆக்கிரமிப்பினை சிங்கள மேலாதிக்கம் மேற்கொண்டாலும், தமிழ்த் தேசிய முகமுடியில் தமிழ் ஆதிக்க சக்திகள் ஆக்கிரமித்தாலும் “கைக்கூலிக்காக” தமது அந்நிய எசமானர்களுக்கு தாரை வார்த்தாலும் அபிவருத்தியின் பெயரால் விளைச்சல் நிலங்கள் ஆக்கிமக்கப்பட்டாலும் அவற்றை நாம் கடுமையாக எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இயற்கை வளங்கள் மீது மேற்கொள்ளப்படும் ஆக்கிரமிப்பை உரிய வகையில் இனங்கண்டு அதற்கெதிராக அணிதிரள் வேண்டும்.

குளங்களையும் நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாக்காமலும் விவசாய நிலங்களைப் பாதுகாக்காமலும் விட்டோமானால் வவுனியா மக்கள் மிகப் பெரும் அவலத்திற்குள் தள்ளப்படுவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. இது முடிவில் வவுனியா மக்களின் இருப்பினை கேள்விக்குள்ளாக்க வல்ல பிரச்சினை என்பது உடனடியாக உணரப்படல் வேண்டும். வவுனியா மக்கள் தமது இருப்பினை கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ள இப்பிரச்சினையில் தமது கடமையை உணர்ந்து செயற்பட முன்வர வேண்டும். எம்முடையதும் எதிர்கால சந்ததியினதும் இருப்பினை தண்ணீர் தீர்மானிக்கும் என்பதனை காலங்கடந்தாவது நாம் உணர வேண்டும்.

அனைவரும் விழிப்புணர்வுடன் எமது குளங்களையும் நிலத்தடி நீரையும் ஏனைய வளங்களையும் பாதுகாக்க சிந்தித்து செயற்படுவோம். வளங்களை அழியச் செய்பவர்களை இணம் கண்டு அவர்களுக்கு எதிராக அணிதிரண்டு போராடுவோம். அழிவிலிருக்கும் குளங்களை மீட்போம்.

யுகச்சக்தி

வவுனியா மாவட்ட தண்ணீர் பிரச்சினை பற்றி “அழிவிலிருக்கும் குளங்களை மீட்போம்” என்ற கோரிக்கையினை முன்வைத்து வவுனியா நகரில் புதிய-ஐனனாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சி நடத்திய துண்டு பிரசுர இயக்க காட்சியை. இதனை அகட்சியின் வவுனியாக்கிணை தோழர்கள் முன்னெடுத்திருந்தனர். இதில் மக்கள் ஆர்வமுடன் பங்கேற்றனர். குள அழிப்பு பற்றி தோழர்கள் மக்களுக்கு விவரமாக விளக்கினர்.

உற்பத்தி சக்தி, உற்பத்தி உறவு, சமூகம் மற்றும் சமூக மாற்றம் பற்றிய வீத

கா. மாக்ஸ் எழுதிய அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்துக்கு ஒரு கருத்துரை முகவுரையில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

டனிதர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைக்காக ஈடுபடும் சமூக உற்பத்தியில் திட்டவாட்டமான உறவுகளில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த உறவுகள் அவர்களுடைய விருப்பங்களில் இருந்து தனித்து நிற்பவையாகும், அதாவது அவர்களுடைய உற்பத்தியின் பொருளாதார சக்திகளின் வளர்ச்சியில் அந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டத்துக்குப் பொருத்தமான உற்பத்தி உறவுகளாகும். இந்த உற்பத்தி உறவுகளின் கூட்டு மொத்தமே சமூகத்தின் பொருளாதார அமைப்பாக, அதன் உண்மையான அடித்தளமாக அமைகிறது. இதன் மீது சட்டம், அரசியல் என்ற மேற்கட்டம் எழுப்பப்பட்டு, அதனோடு பொருந்தக் கூடிய சமூக உணர்வின் குறிப்பிட்ட வடிவங்களும் உருவாகின்றன.

பொருளாதார வாழ்க்கையின் உற்பத்தி முறை சமூக அரசியல், அறிவுலக வாழ்க்கையின் பொதுவான போக்கை நிர்ணயிக்கிறது. மனிதர்களின் உணர்வு அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பதில்லை. அவர்களுடைய சமூக வாழ்க்கை நிலையே அவர்களுடைய உணர்வை நிர்ணயிக்கிறது. வளர்ச்சியின் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில், சமூகத்தின் பொருளாதார உற்பத்திச் சக்திகள் அன்றாடம் கிடுக்கின்று உற்பத்தி உறவுகளோடு-அல்லது அவற்றைச் சட்டபூர்வமான வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துகின்ற சொத்துரிமை உறவுகளோடு-இதுவரை அவை இயங்கி வந்திருக்கின்ற சற்று வட்டத்துக்குள் மோதுகின்றன. இந்த உறவுகள் உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சி

சிக்கான வடிவங்கள் என்பதிலிருந்து அவற்றின் மீது மாட்டப்பட்டிருக்கும் விலங்குகளாக மாறிவிடுகின்றன. இதன் பிறகு சமூகப் புரட்சியின் சகாப்தம் ஆரம்பமாகிறது. பொருளாதார அடித்தளத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், அந்த மாபெரும் மேற்கட்டுமானம் முழுவதையும் சீக்கரமாகவோ அல்லது சற்றுத் தாமதமாகவோ, மாற்றியமைக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களை ஆராய்கிற பொழுது உற்பத்தியின் பொருளாதார நிலைமையில் ஏற்படுகிற பொருள்வகை மாற்றங்களுக்கும் (இயற்கை விஞ்ஞானத்தைப் போல இதைத் துல்லியமாக நிர்ணயிக்க முடியும்) சட்டம், அரசியல், மதம், கலைத் துறை அல்லது தத்துவஞானத் துறைகளில் - சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால் சித்தாந்த துறைகளில் இந்தப் போராட்டத்தை மனிதர்கள் உணர்ந்து கொண்டு அதில் இறுதி முடிவுக்காகப் போராடுகின்ற கொள்கை வடிவங்களுக்கும் வேறுபாட்டைக் காண்பது எப்பொழுதுமே அவசியமாகும். ஒரு தனிநபர் தன்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றார் என்பதைக் கொண்டு நாம் அவரைப் பற்றி முடிவு செய்வதில்லை. அது போலவே இப்படி மாறிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தை அதன் உணர்வைக் கொண்டு முடிவுசெய்ய முடியாது. அதற்கு மாறாக, இந்த உணர்வுகள் பொருளாதார வாழ்க்கையின் முரண்பாடுகள் மூலமாக, சமூக உற்பத்திச் சக்திகளுக்கும் உற்பத்தி உறவுகளுக்கும் இடையே உள்ள போராட்டத்தின் மூலமாகவே விளக்கமுடியும். எந்த சமூக அமைப்பும் அதற்குப் போதுமான உற்பத்தி சக்திகள் அனைத்தும் வளர்ச்சியடைவதற்கு முன்பாக ஒரு போதும் அழிக்கப்படுவதில்லை. புதிய, உயர்வான உற்பத்தி உறவுகள் தாங்கள் நீடித்திருக்கக் கூடிய பொருளாதார நிலைமைகள் பழைய சமூகத்தின் சுற்றுவிட்டத்துக்குள் முதிர்ச்சியடைவதற்கு முன்பே பழைய உற்பத்தி உறவுகளை ஒரு

போதும் அகற்றுவிடவில்லை. மனித குலம் தன்னால் சாதிக்கக் கூடிய கடமைகளையே தனக்குத் தவிர்க்க முடியாதபடி விதித்துக் கொள்கிறது. ஏனென்றால் இந்த பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கூடிய பொருளாதார நிலைமைகள் முன்பே இடம்பெற்ற பிறகு அல்லது குறைந்தபட்சம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதுதான் அந்தப் பிரச்சினையைத் தோன்றுகிறது என்பது நுணுக்கமாக ஆராயும் பொழுது புலப்படும். விரிவான உருவரையில் ஆசிய, பண்டைகால, நிலப் பிரபுத்து, நவீன உற்பத்தி முறைகளை சமூகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கும் சகாப்தங்கள் என்று குறிப்பிடலாம்.

முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைதான் உற்பத்தியின் சமூக நிகழ்வின் கடைசி முரணியல் வடிவம் - முரணியல் என்பது தனிப்பட்ட முரணியல் என்ற பொருளில் அல்ல, தனிநபர் ஜீவனோபாயத்தின் சமூக நிலைமைகளில் இருந்து தோன்றும் முரணியலே. ஆனால் முதலாளித்துவ சமூகத்துக்குள்ளே வளர்ந்துக் கொண்டிருக்கும் உற்பத்திச் சக்திகள் இந்த முரணியலைத் தீர்ப்பதற்குரிய பொருளாதார நிலைமைகளையும் உருவாக்குகின்றன. எனவே இந்த சமூக அமைப்போடு மனித சமூகத்தின் வரலாற்றுக்கு முந்திய காலம் முடிவடைகிறது.

ஜே. வி. பியிலிருந்து எப்போதோ பிரிந்திருக்க வேண்டியவர்கள் இந்த ஆண்டில்தான் தனித்து இயங்குவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளனர். முரண்பாடுகள் எப்போது தோன்றியு என்று கூறுவது கடினம் எனினும் நிச்சயமாக விமர்சனவாத சராஜக்சுவடன் தன்னை நெருக்கமாக அடையாளப்படுத்திய பின்பே உட்கட்சி வேறுபாடுகள் வலுத்திருக்க இயலும் என்பது தெரிகிறது. அப்படியானால் ஜே. வி. பி யின் பாராளுமன்றப் பாதை அதை ஒரு அரசியல் முட்டுச் சந்திரி கொண்டு வந்து விட்டுள்ளது என்பது பகிரங்கமான பின்பே உட்கட்சி போராட்டம் தோன்றியிருக்க வேண்டும். பிரிந்து சென்று முன்னிலை சோசலிசக் கட்சியை அமைத்தவர்கள் ஜே. வி. பி. அரசியலின் எப்பகுதியினை நிராகரிக்கின்றனர் என்பது தெளிவுப்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயமாகவுள்ளது. ஜே. வி. பி யின் தந்திரோபாயங்கள் மட்டுமே இயலாதவையா? அல்லது முழுமையானவையா? பாராளுமன்றப் பாதைகள் உள்ளனவா? அல்லது அப்படியேயே கோளாறுகள் இருப்பதாக முன்னிலை சோசலிசக் கட்சி கருதுகின்றதா என்பது மேலும் விசாரிக்கப்படவேண்டியுள்ளது.

ஜே. வி. பி இவ்வளவு தூரம் ஒரு பேரினக் கட்சியாக சீரழிந்ததற்கு வெறும் தந்திரோபாயக் காரணங்கள் போதிய விளக்கங்களாகா. அது பாராளுமன்ற அரசியலில் காலடி வைத்தது 1980களில் எனினும் அதன் நோக்கம் அன்று பாராளுமன்றம் மூலம் ஆட்சிக்கு வருவதாக இருந்திருப்பது சந்தேகமானது. தேர்தல் வெற்றி வாய்ப்புக் கருதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்கவுடன் 2004ல் செய்து கொண்ட இரண்டாவது உடன்படிக்கையும் பின்பு சராஜக்சுவடன் ஏற்படுத்திய நெருக்கமும் மட்டுமின்றி தேர்தலுக்கான தமது வேலைத்திட்ட அறிக்கையை மகாநாயக்க தேரர்களின் ஆட்சிக்கும் அங்கீகாரத்திற்கும் சமர்ப்பித்து கால்களில் விழுந்தபோதே ஜே. வி. பி யின் சீரழிவு 1970ல் சமசமாசக் கட்சியினர் தளதா மாளிகைக்கு பூத் தட்டுக்களை கொண்டு சென்ற காலத்தை நினைவுபடுத்தலாம்.

இவ்வாறான செயல்கள் மாக்கிய அரசியல் கட்சியொன்றின் சீரழிவைக் குறிப்பன. இவ்வாறான சீரழிவுகள் சந்தர்ப்பவாதப் பாதையில் அக்கட்சி யோகிந்தன விளைவுகளே. ஜே. வி. பி ஒரு உண்மையான மாக்கியக் கட்சியாக இருந்ததில்லை என்பது எமது மதிப்பீடு. ஜே. வி. பி யின் தொடக்கத்திலிருந்தே அதனுள் பேரினவாதம் வலுவாக இருந்தது என்பதும்

தொழிலாளர் வர்க்கத்தை நிராகரிக்கும் முனைப்பும் வலுவாக இருந்ததையும் அறிவோம். எனவே ஜே. வி. பி ஒரு உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாகத் தொடங்கிய பின்பு சீரழிந்தது என்னும் வாதம் செல்லாதது.

ஜே. வி. பி யின் வரலாற்றுத் தவறுகளாக கருதக் கூடிய முக்கிய விடயங்கள் பல உள்ளன.

- 1971ன் கிளர்ச்சியும் நடைமுறைப்படுத்தலும் அதன் சீய விளைவுகளும்.

ஜே. வி. பி மாற்று அணி மாற்றமா? ஏமாற்றமா?

- 1977ல் ரொன் டிமெல் மூலம் ஜே. ஆர். ஐயவர்தனவுடன் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை.
- 1970க்குப் பின்பு பாராளுமன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகளினதும், டி. எ. ச. கட்சியினதும் பொதுக் கூட்டங்களான வன்முறை மூலம் குழப்பியமை.
- 1982ல் ஜனாதிபதி தேர்தலில் வடக்கில் நடந்த பிரசாரக் கூட்டத்தின் போது தமிழினச் சயநிர்ணயத்தை ஆதரிப்பதாகக் கூறிவிட்டு மறுநாளே தெற்கில் எந்த நிலையிலும் பிரிந்து போவதை ஏற்கமாட்டேன் என்று விஜேவீர சேசியமை.
- 1987 இந்திய இலங்கை உடன்படிக்கையை எதிர்ப்பதில் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சலுகைகளை முன்னிருத்தி பேரினவாத பிரசாரம் நடத்தியமை.
- 1988-89 கால கிளர்ச்சியின் போது யு. என். பி. பிரமுகர்களை மட்டுமின்றி இடதுசாரி தலைவர்களையும் கட்சி உழியுர்க்களையும் பிற முற்போக்காளர்களையும் இலக்கு வைத்து கொண்டு அழித்தமை.
- 1987-89 காலத்தில் அரசு படைகளுடன் ஒப்பிடிப்பை குறைவாயினும் மக்கள் விரோத செயல்கள் சிலவற்றில் ஈடுபட்டு தம்மை தனிமைப்படுத்தி அதன் பயனாக பல நல்ல இளைஞர்களின் சாவுக்கு காரணமானமை.
- 1994 சந்திரிக்கா குமார துங்கவுடனான புரிந்துணர்வுடன் பாராளுமன்ற அரசியலில் முழுமையாக அடிவைத்து அதன் பின்பு தேர்தல் இலாபம் கருதி பேரினவாத அரசியலை வலுவாக முன்னெடுத்தமை.

1) கூடங்குளம்

மாவட்டம் மனப்பாடு கிராமத்தைச் சேர்ந்த அந்தோனிசாமி என்ற மீனவப் போராளியே போலீஸின் கொலைவெறிக்கு இலக்கானார். தனது படுகொலை சமூகமாதிரி தாழ்ந்த தமியுக் அரசும் பாசிச ஜெயாவும் அவருடைய தியாகத்திற்கு ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் என விலை வைத்துள்ள துள்ளனர். தொடர்ச்சியாக தென் தமிழகத்தின் சகல கடற்கரை யோர் பகுதிகளையும் சேர்ந்த மக்கள் இணைந்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருவதுடன் அவர்களின் கிராமங்களை தொடர்புப்படுத்தும் பிரதான பாதைகளை எதிர்ப்பதும் பொலிசும் ஆயுதப் படைகளும் துண்டித்துள்ளன. எனினும் மக்கள் காட்டுவழிப்பாதைகளின் ஊடாகவும் கடல் மார்க்கமாகவும் தொடர்ந்து போராட்ட களத்திற்கு வந்துள்ளனர்.

ஆங்கிலேயர் இயற்றிய ஐந்துதகு மேற்பட்டவர்கள் "குற்ற நோக்கில்" வந்து இடத்தில் கூடுவதை தடுக்கும் 1861ம் ஆண்டு குற்றவியல் சட்டத்தின் 144ம் பிரிவு கூடங்குளத்தில் கடுமையாக அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டம் தடுக்கும் குற்றங்கள் பொதுவில் ஆளும் வர்க்கத்தின் இருப்பிற்கே அன்றி சமூகத்தின் நன்மைக்கான தலை. போராட்டத்தினை அடக்க ஜெயா போராடும் நிராயுதபாணி மக்கள் மீது துப்பாக்கி பிரயோகம் மேற்கொள்ள அனுமதியளித்துள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. திங்கட் கிழமை நடைபெற்ற அமைதிவழிப் போராட்டத்தின் மீது தமிழக அரசுப்படைகள் கண்ணீர் புகை தாக்குதலையும் ரப்பர் மற்றும் உலோக குண்டு துப்பாக்கிச் சூட்டினையும் மேற்கொண்டுள்ளது. பொலிஸ் ஆயுதப்படைகளின் தாக்குதலால் கடலுக்குள் சென்ற மக்களை மீண்டும் கரையேறி விடாமல் மனிதாபிமானமற்ற முறையில் மூர்க்கத்தனமாக தாக்கியுள்ளனர். கையில்கிடைத்தவர்களை கொடுமையாக தாக்கி கைதும் செய்திருக்கின்றனர். அதனைத் தொடர் அடுத்தநாள் மீனவர்களின் மக்களும் கடலில் இறங்கி போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனைக் கண்டு மேலும் ஆத்திரமடைந்த அரசு போராட்டக்காரர்களை பயமுறுத்தி களையச் செய்ய விமான மற்றும் கடற்படைகளையும் மக்களுக்கு எதிராக ஏவி விட்டுள்ளது. விமானப்படை போர் விமானங்கள் தொடர்ச்சியாக கடலில் நிற்கும் போராட்டக்காரர்களின் தலைகளுக்கு சில பத்து அடிகள் உயரத்தில் தாழ்ப்புறத்து அச்சுறுத்தி வருகின்றது. போர் விமானங்களின் பேரிரைச்சலால் நிலைகுலைந்து விழுந்த மக்கள் கடல் நீரில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளனர். எனினும் அவர்களை மீனவர்கள் பாதுகாத்துள்ளனர். எனினும் விமானத்தின் பேரிரைச்சலால் நிலைகுலைந்த மீனவர் ஒருவர் சுயநினைவிழந்த நிலையில் தனியார் மருத்துவமனையில் அவசர சிகிச்சைப்

பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பலனளிக்காமல் இறந்துள்ளார். இவர் கூடங்குளம் அமைதிவழிப் போராட்டத்தில் அரசு பவியெடுத்த இரண்டாவது மீனவராவார்.

அரசு எத்தகைய அடக்குமுறையை மக்கள் மீது ஏவினாலும் மக்கள் தொடர்ந்தும் முன்னேறி வருகின்றனர். போராட்ட களத்திற்கு சென்ற மக்கள் வீடு திரும்பாமல் தொடர்ந்தும் போராட்டக்களத்தில் இருக்கின்றனர். பெண்கள் தமது பிள்ளைகள், குழந்தைகளுடன் பக்ககரையில் நடுங்கும் குளிருக்கு மத்தியில் களத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட உழுந்தங்குகூசியை மட்டும் உட்கொண்டு கட்டாந்தரையில் உறங்குகின்றனர். பெரியோர்களும் வாலிபர்களும் நீர், உணவு, பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றனர். கூடங்குளம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் போர்களமாக மாறி வருகின்றது.

கூடங்குளம் இடிந்தகரை மக்களுடைய போராட்டத்துக்கு எதிராக அரசு ஏவிவிட்டிருக்கும் அடக்குமுறை தொடர்கிறது. பெண்கள் சிறுவர்கள் குழந்தைகள் என்று பாராமல் அரசு பாதுகாப்பு படைகளும் போலீசும் தாக்குதல் நடத்தி வருகின்றது. போதாதிரு போராட்டத்தினை திசைதிருப்ப போராட்டத்தில் முன்னிலையில் இருந்து வரும் திரு. உதயக்குமார் வெளிநாடுகளிடம் பணத்தினை பெற்றுக்கொண்டு மக்களை தூண்டிவிடுகிறார் என்ற பிரச்சாரத்தினை தொடர்ந்து செய்து வருகின்றது. மேலும் ஆளும் வர்க்க அடிவருடி ஊடகங்களும் மக்கள்தான் வன்முறையைத் தூண்டியதாக அரசுடன் சேர்ந்து கொண்டு பொய்ப் பிரச்சாரத்தை கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கின்றன. பிந்திய செய்திகளின் படி உதயக்குமாரும் சிலரும் போலீஸாரின் தாக்குதலை தடுக்க தாமத கைதாக முடிவு செய்திருந்த போதிலும் பின்னர் சகபோராட்டக் காரர்களின் முயற்சியால் உதயக்குமார் அம்முடிவை மாற்றியுள்ளார். அரசும் ஊடகங்களும் போராட்டத்திற்கு தலைமைத்துவம் இல்லாமல் செய்வதற்கு பகிரத பிரயத்தனம் செய்து வருகின்றது. தலைமைத்துவத்தினை இல்லாது செய்வதன் மூலம் சாதாரண உழைக்கும் மக்களின் போராட்டத்தினை ஒடுக்கி விடலாம் என அரசு கனவு காண்கிறது. முற்போக்கு சக்திகளும் உண்மையான மனித உரிமை ஆர்வலர்களும் மக்களுடன் தொடர்ந்திருக்கும் அதே வேலை தீர்மானம், தாராளமயத்திற்கு மனித முகம் கொடுக்க முற்பட்டு வரும் அறிவுஜீவிகளும் "மனித உரிமை ஆர்வலர்களும்" நடுத்தர மற்றும் மேல் தட்டு வர்க்கத்தினரும் இது தேவையற்ற பீதி எனவும் அரசு இதற்கு சரியான விளக்கத்தினை அளிப்பது போதுமானது எனவும் கூறுகின்றனர். சில கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஒரு படி மேலே போய் மக்கள் போராட்டத்தினை கைவிட வேண்டும் எனவும் கூறுகின்றன.

இந்திய முதலாளிகளினதும் பல்தேசிய கம்பனிகளினதும்

தொழில்களுக்கு தடையற்ற மின்சாரத்தினை வழங்குவதற்கான மேற்படி திட்டத்தினை எதிர்த்து சுமார் ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாக மக்கள் அமைதி வழியில் போராடிவருகின்றனர். இப்போராட்டத்தினை ஒடுக்க இந்திய ஆளும் வர்க்கமும் தமிழக அரசும் பல்வேறு கூட்டு சக்திகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது. அதன் ஒரு பாகமாக மின்சார உற்பத்தி பற்றாக்குறையை போக்க ஒரே வழி கூடங்குளம் அனுமதி உடைதான் என்ற மாயையை ஏற்படுத்த தொடர்ச்சியான மின்வெட்டையும் அமுல்படுத்தி வந்தது. இந்திய தமிழக அரசுகளினதும் இந்திய பெருவணிக முதலாளிகளினதும் கூட்டு சதியில் கலாம் போன்ற அடிவருடி அறிவுஜீவிகளும் அற்புத சலுகைகளைக்காசில உயர், உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தனரும் பங்களிகளாக இருந்து வருகின்றனர். அரசு போராட்டத்தை ஒடுக்க தமது முற்படைகளையும் ஏவி விட்டுள்ளது. கூடங்குளம் பகுதி இன்னுமொரு முள்ளிவாய்க்காலாக மாறிவிடுமோ என்ற அச்சம் நிலவுகின்றது.

இமாச்சலப்பிரதேசம் தொடங்கி தென் தமிழகம் வரை நேரடியாகவும் இலங்கை உட்பட ஏனைய தென்னாசிய நாடுகளிலும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் போராடும் மக்களை கொன்று குவித்து வரும் கொலைகார இந்திய தமழக ஆளும் வர்க்கங்கள் மூலம் இலங்கை தமிழர்களுக்கு விடிவு வரும் என இந்திய கைக் கூலிக் கூட்டத்தார் எம்மை நம்பி சொல்லுவதும் தமிழகத்தில் தமிழர்களுடைய கொன்று குவிக்கும் தமிழக அரசு தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும் தாக்குதலையும் மேற்கொண்டு படுகொலையை கண்டிப்பதுடன் போராடும் மக்களுடன் தொடர்ந்திருக்கும் இடிந்தகரை மக்களின் இடியாத போராட்டம் இந்திய வரலாற்றில் மறுகாலனியாதிக்கத்திற்கும் முதலாளியத்திற்கும் எதிரான போரில் மக்கள் அதிகாரத்தை நிறுவதற்கான பயணத்திலே

கூடங்குளம் அனு உலை தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல அண்மையில் உள்ள இலங்கைக்கும் ஆபத்தானதே. ஏன் என்க அனு உலை அமைந்தாலும் அது உலகிற்கும் ஆபத்தானதே. எனவே கூடங்குளம் மக்களின் போராட்ட நியாயத்தினை உணர்ந்து அம்மக்களுக்கு எமது ஆதரவினை வழங்குவது நியாயமாக சிந்திக்கும் அனைவரினதும் கடமை என்பதுடன் பொருளாதார திட்டங்கள் என்ற பெயரில் வரும் மக்கள் விரோத திட்டங்களின் முகத்திரையை மக்கள் முன் அம்பலப்படுத்துவதும் எமது கடமையாகும். மேலும் இலங்கையர்களும் இப்போராட்டத்தில் கைகொர்ப்பது தவிர்க்க முடியாத கடமையாகும். புதியநீதி கூடங்குளம் மக்களின் அமைதி போராட்டத்தின் மீது இந்திய தமிழக அரசு தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும் தாக்குதலையும் மேற்கொண்டு படுகொலையை கண்டிப்பதுடன் போராடும் மக்களுடன் தொடர்ந்திருக்கும் இடிந்தகரை மக்களின் இடியாத போராட்டம் இந்திய வரலாற்றில் மறுகாலனியாதிக்கத்திற்கும் முதலாளியத்திற்கும் எதிரான போரில் மக்கள் அதிகாரத்தை நிறுவதற்கான பயணத்திலே

உலகோன்

இஸ்ரேலின் சமூக நெருக்கடியின் எதிரொலி

உலகங்கள் எங்களுக்குச் சொல்லுகின்ற செய்திகளை விட சொல்லாமல் விடுகிற செய்திகள் அதிகம். குறிப்பான சில செய்தி கள் வேண்டுமென்றே இருட்டடிக்கப்படுவது வழமை. இவ்வாறான சூழலிற் தான் ஊடக சுதந்திரம் குறித்து வாய்கிழியப் பேசுகிறோம். ஓபாமாவின் நாய் பற்றியும் நபுகையின் திருமணம் பற்றியும் எழுதுவதற்கு இடமிருக்கின்ற பத்திரிகைகளுக்கு உலகின் சில முக்கியமான நடப்புகளை எழுத இடம் இருப்பதில்லை. அதற்கு மேலாக, மனமிருப்பதில்லை. இவ்வாறு ஊடகங்களால் தவறவிடப்பட்ட ஒரு செய்தியைக் கவனிப்பது முக்கியமானது. கடந்த மாதம், இஸ்ரேலியத் தலைநகரான றெறல் அவ்வீவில் 57 வயதான தொழிலாளியான மோஷே சில்மன் (Moshe Silman) அரசுக் கெதிரான எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் தன்னைத் தானே தீயூட்டி தற்கொலை செய்துகொண்டார். இது இன்று இஸ்ரேலில் உள்ள சமூகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் தீவிரத்தை வெளிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

கடந்த ஓராண்டுக்கு மேலாக இஸ்ரேலில் ஏற்பட்ட வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வையும் சமூகநலத் திட்ட ஒதுக்கீடுகளில் ஏற்படுத்தப் பட்ட வெட்டுக்களையும் எதிர்த்துப் போராடிவந்த இயக்கத்திற்கு தொடர்ச்சியாகப் பங்கேற்ற மோஷே சில்மன் கடன்சுமையாலும் நோயாலும் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கான ஒரு சிறுவியாபாரியாய் இருந்தவர். அவர் ஏழு ஆண்டுகாலம் இராணுவத்தில் பணிபுரிந்தவர் என்றும் எவருக்கும் அவர் எதொத்தவரும் கொடுத்ததில்லை என்றும், இருந்தும் அரசாங்கம் அவரிடமிருந்து அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டதற்குக் குறிப்பாக அவர் வாத நோயாளி பாதிக்கப்பட்டதிலிருந்து அவருக்கான மருத்துவ உதவிகளைச் செய்ய அரசாங்கம் மறுத்து விட்டதென்றும் -அவரை அறிந்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

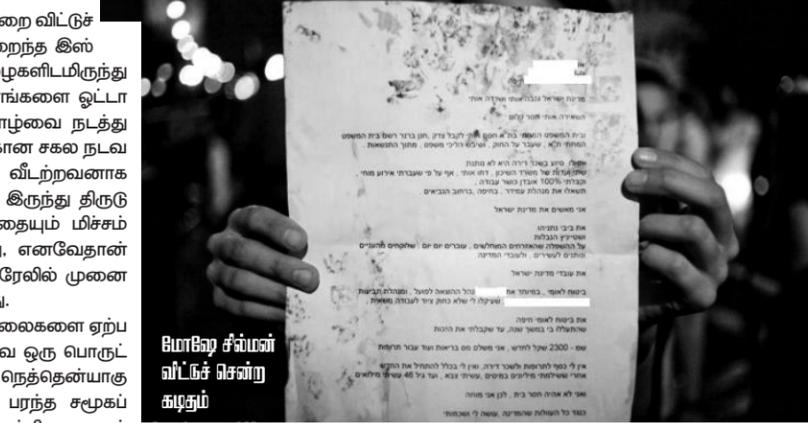
அவர் தீக்குளிக்கும் போது தட்சுசமூகிய தாளாளர் விட்டுச் சென்றார். அதில் "இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் வலிமைகொண்ட இஸ்ரேலியக் குடும்பத்தை அன்றாடம் அவமதிக்கிறது. ஏழைகளிடமிருந்து பணத்தைப் பறித்துச் செல்வந்தர்களுக்குக் கொடுத்து எங்களை ஒட்டாணியாக்குகிறது. அரசாங்கம் நான் என் வழியில் வாழ்வை நடத்துவதை அனுமதிக்காததோடு என் வாழ்வை அழிப்பதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்கிறது. இதுவே என்னை விடற்றவனாக மாற்றியுள்ளது. இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் என்னிடத்தில் இருந்து திருடுகிறது, கொள்ளை அடிக்கிறது. அது என்னிடத்தில் எதையும் மிச்ச வைக்கவில்லை. நான் வீடில்லாமல் இருக்க முடியாது, எனவேதான் இத்தகைய எதிர்ப்பு" என்று எழுதியிருந்தார். இது இஸ்ரேலில் முனைப்பற்று வரும் சமூக நெருக்கடியை கோரிட்டுக் காட்டுகிறது.

இந் நிகழ்வு இஸ்ரேலிய சமூகத்தில் பாரிய அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ள போதும் இஸ்ரேலிய அரசியல் இந் நிகழ்வை ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை. இஸ்ரேலிய பிரதமர் பென்யாமின் நெதன்யாவுக்கு அது ஒரு தனிமனிதரின் சோகம் என்றும் அதற்குப் பற்றாது சமூகப் பொருள் இல்லை என்றும் அது ஒரு மனிதாபிமானச் சூழ்நிலையுடன் தொடர்புடையதன்றி, அரசியலுக்கும் அதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றார். எதிர்க்கட்சித் தலைவரோ அந் நிகழ்வை நிச்சயமாக ஒரு சமூக நீதி எதிர்ப்பிற்கான அடையாளமாகப் பார்க்கக்கூடாது என்றும் அது வெறுமனே தனிப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு மட்டுமே என்று சொன்னார். அடிப்படையில் இஸ்ரேலிய அரசியல் இதை ஒரு பாரிய சமூகப்பிரச்சனையின் கூறாகவோ வெளிப்பாடாகவோ பார்க்க மறுக்கிறது. இஸ்ரேலிய சமூகத்தில் நெருக்கடிகள் நிலவ்வதை ஏற்றுக்கொள்ளாத மனநிலையில் இஸ்ரேலிய அரசியல்கிருக்கிறது. இவ்வாறான ஒரு நிலையைத் தோற்றுவித்ததில் இஸ்ரேலிய சமூகத்திற்குப் பாரிய பங்கு உண்டு.

இஸ்ரேலின் பாதுகாப்புக்காக என்றும் யூதர்களின் பாதுகாப்புக்காக என்றும் பலன்தீனர்கள் மீது திணிக்கப்படும் அடக்குமுறையைப் பெரும்பான்மை யூத இனம் சகித்துக் கொள்கிறது. இல்லை, ஏற்றுக் கொள்கிறது. இஸ்ரேலிய இடதுசாரிகளும் முற்போக்காளர்களும் மட்டுமே சிறிதளவு முரண்பட்டு நிற்கிறார்கள். இஸ்ரேலால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள பலன்தீனப் பிரதேசங்களில் நடந்து வந்துள்ள திட்டமிட யூதக் குடியேற்றங்களை இஸ்ரேலிய மக்களின் பாதுகாப்பின் பேராலும் தேசநலனின் பேராலும் பெரும்பான்மையினர் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதன் விளைவாக யூதக் குடியேற்றங்களை எதிர்த்தும் நடவடிக்கைகளைப் பயங்கரவாதம், இஸ்ரேலிற்கு எதிரான பிரகடனம் என்று கண்டிக்கவோ பலன்தீன மக்களுக்கு எதிராக எடுக்கும் கடும நடவடிக்கைகளை இஸ்ரேலின் பாது

மோஷே சில்மன் ஒரு தீக்குளிப்பு சொல்லும் சொல்லப்படாத செய்தி

மோஷே சில்மன் வீட்டுச் சென்று கழிப்பு

ளும் இஸ்ரேலின் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களையோ அடக்குமுறைக் கொள்கையையோ கேள்விக்குட்படுத்த தயாராக இல்லை. எனவே, சமூகம் படித்தவர்களாலும் மேதைகளாலும் வழி நடத்தப்படுவதைப் பற்றியும் நாம் ஊய்ப்பட வேண்டியுள்ளது.

மோஷே சில்மனுடைய தீக்குளிப்பு தனிப்பட்ட நிகழ்வு என நிறுவ இஸ்ரேலிய ஆளும் அதிகாரவர்க்கம் படாதபாடுபடுகையில் தென் இஸ்ரேலில் இன்னொருவர் தீக்குளிக்கிறார் என்ற செய்தி கிடைத்தது. துனிசியாவின் மக்கள் எழுச்சிக்குக் காரணமானவர் என்று சொல்லப்படுகின்ற தீக்குளித்த சில்மனை வியாபாரி முகம்மட் பொவ்வாசிசி (Mohamed Bouazizi) எவ்வாறு அர்பு எழுச்சிக்குக் காரணமானாரோ அதே போல, இஸ்ரேலிய சமூகம் ஜனநாயகமானதாக மாற்றப்படுவதற்கான தொடக்கப்பள்ளியாக மோஷே சில்மன் காணப்படுகிறார். இன்று இஸ்ரேலில் சில்மனுக்கு ஆதரவாக குரல்கள் எழுந்துள்ளன. ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடக்கின்றன. இவை நல்ல அறிகுறிகளானாலும், முறையாகத் தலைமைதாங்கி வழிநடத்தப்படாத, தன்னெழுச்சியான போராட்டங்கள் எதிர்பார்த்த எதையும் சாதிக்காது என்பதை நாம் அர்பு எழுச்சியினுடே தெளிவாகக் கண்டிருக்கின்றோம். எனவே, இஸ்ரேலின் புரட்சிகர சக்திகள் சமூகத்தை மாற்றுவதற்கான போராட்டத்தின் தலைமைப் பாத்திரத்தை ஏற்று வழிநடத்த வேண்டும். இஸ்ரேலின் நிகழும் சமூக நீதிகளான போராட்டங்கள் இஸ்ரேலிய சமூகத்துக்கு மட்டுமன்றி இஸ்ரேலால் தொடர்ந்து ஒடுக்கப்படுகின்ற பலன்தீனர்களுக்கும் அவசியமானது.

தேசநலன், பாதுகாப்பு, பெருந்தேசிய அகங்காரம் போன்ற காரணங்களுக்காக எல்லாவற்றையும் கண்டிப்பானதாக ஏற்றுக்கொள்கிற சமூகம் எவ்வாறு தனக்குத் தானே கொள்ளி வைக்கிறது என்பதையே நாம் இன்று இஸ்ரேலில் காண்கிறோம். இது இஸ்ரேலிய சமூகத்திற்கானது மட்டுமல்ல, தோற்ற மயங்கங்களினால் அநீதியை ஏற்றுச் சமூக நீதியை மறுக்கும் சகல சமூகங்களிலும் இது நிகழக்கூடியதே. சமூக நீதியானது அனைவருக்கும் பொதுவானது என்பதை ஏற்காது மேலாதிக்கத்தை நியாயப்படுத்துகின்ற சகல சமூகங்களும் இறுதியில் எங்கே சென்றடையும் என்பதை நாம் இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் வழிகாண்கிறோம். ஒடுக்குறிவர்களாகவும் ஒடுக்கலை எதிர்க்க மறுக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிற அல்லது இருக்கவிருப்புகிற சகல சமூகங்களிலும் இஸ்ரேலிய சமூகம் இன்று எதிர்போக்கும் அவலம் நிகழ்வது தவிர்க்கவியலாதது.

காப்பின் பேரால் நியாயப்படுத்தவோ இஸ்ரேலிய அரசாங்கம் தயங்கியதில்லை. இந்த நியாயத்தை இஸ்ரேலிய மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். எப்போதும், இஸ்ரேலிய அரசின் கொடுமைக்கு எதிரான குரல்கள் இஸ்ரேலுள்ளிருந்து எழுந்து வந்துள்ளன. எனினும், சரிக்கும் பிழைக்கும், நியாயத்திற்கும் அநியாயத்திற்கும் வேறுபாடு தெரியாத ஒரு சமூகமாக இஸ்ரேல் சீரழிந்து வந்துள்ளது. இது எப்படி நடந்தது என்று பார்ப்பது முக்கியமானது. ஏனெனின், அவ்வாறான சமூகமாக எமது சமூகமும் இன்று மாறிவருகிறது. இஸ்ரேலின் இன்றைய அப்பட்டமான இனவெறிப் போக்கு வலுப்பெற்று, நாட்டின் ஆதிக்கச் சிந்தனையாவதற்கு அரசியற் கட்சிகளும் ஊடகங்களும் உதவின. அதற்கு அடிப்படையான இனவெறியை யோதிக்கும் அரசியற் தலைமைகளைத் தொடர்ச்சியாக இஸ்ரேலிய மக்கள் தெரிவு செய்ததமையே இன்றைய நிலைக்கான காரணமாகும். இப்போக்கு இஸ்ரேலிய சமூகநலத்தைச் சனநாயகமற்றதாகச் சீரழித்துள்ளது. இது திடீரென நடந்ததல்ல. நீண்டகாலமாகப் பாதுகாப்பின் பேராலும் இஸ்ரேலிய மேன்மையின் பெயராலும் இஸ்ரேலிய அரசின் சகல நடவடிக்கைகளையும் எதுவிதமான கேள்வியுமின்றி ஏற்றுக்கொண்டு அங்கீகாரம் வழங்கி ஆதரித்ததன் விளைவுகளையே இஸ்ரேலிய மக்கள் இன்று அனுபவிக்கிறார்கள். இஸ்ரேலிய சமூகம் ஆய்வறிவாளர்களாலும் அறிஞர்களாலும் வழிநடத்தப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவர்க

அமெரிக்கா: சிகாகோ ஆசிரியர்கள் போராட்டம்! அமெரிக்காவின் மறுபக்கம்

அமெரிக்காவில் உள்ள சிகாகோ நகரில் திங்கள் கிழமை முதல் (செப்டம்பர் 10, 2012) பள்ளி ஆசிரியர்களின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் நடந்து வருகிறது.

- அதிகரித்து வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும்
- ஆசிரியர் யூனியனை முடக்கும் முயற்சிகளை கைவிட வேண்டும்
- தனியார் பள்ளிகளை வளர்த்து விடும் கொள்கைகளை மாற்ற வேண்டும்
- ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வேண்டும்

போன்ற கோரிக்கைகளுடன் நடத்தப்பட்ட பேரணியில் 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் கலந்துகொண்டனர். சிகாகோவில் ஆசிரியர், உதவியாளர், நிர்வாகிகள் என்று சுமார் 29 ஆயிரம் பேர் பள்ளிகளில் பணி புரிகின்றனர். பள்ளிகளில் பெரும்பான்மையானவை அரசால் நடத்தப்படுகின்றன. உயர் பணக்காரர்களின் குழந்தைகள் படிக்கும், அதிக கட்டணம் வசூலிக்கும் தனியார் பள்ளிகள் மிகச் சிலவே உள்ளன. பள்ளி ஆசிரியர்களின் சங்கம் பள்ளிக் கல்வியின் தரத்தையும் ஆசிரியர்களின் நலன்களையும் பாதுகாக்க போராடும் அமைப்பாக இருக்கிறது.

அமெரிக்காவை பீடித்திருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு மத்தியில் பள்ளிக் கூடங்களை நடத்தும் உள்ளூர் அமைப்புகளுக்கு நிதி ஆதாரங்கள் குறைந்தன. அதைச் சரி கட்ட மத்திய அரசிடமிருந்து யோசனையான ஆதரவு இல்லாததால் நகர மேயர் ரஹம் இம்மானுவேல் நகராட்சி முழுவதற்குமான சிக்கன நடவடிக்கைகளை அறிவித்திருந்தார். அவற்றின் ஒரு பகுதியாக பள்ளிக் கல்வி நிர்வாகம் கல்விக் கொள்கையில் பல மாற்றங்களை அறிவித்திருந்தது.

- அரசு பள்ளிகளில் சிலவற்றை மூடி யூனியன்கள் செயல்படாத புதிய பள்ளிகளை திறக்க அனுமதிப்பது
- ஆசிரியர்களின் பணிச்சுமைகளை அதிகரிப்பது
- அதிகரித்து வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு தேவையான புதிய ஆசிரியர்கள் நியமிப்பதை தவிர்ப்பது

மாணவர்கள் தேர்வுகளில் பெறும் மதிப்பெண், தகுதி இவற்றின் அடிப்படையில் ஆசிரியர்களை வேலைநீக்கம் செய்வது, ஆகியவை அடங்கும்.

சிகாகோவில் 80% மாணவர்கள் இவ்வச உணவு பெறும் நிலையில் இருக்கும் ஏழைகள். அவர்களது ஏழ்மையும் குடும்பச் சூழ்நிலையும்தான் அவர்கள் தேர்வுகளில் குறைந்த மதிப்பெண் பெறுவதற்கு முக்கிய காரணங்கள். "சுமுகமான வீட்டுச் சூழல் இல்லாமல், போதிய உதவிகள் இல்லாமல் படிப்பதற்கே சிரமப்படும் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களை நிர்வாகத்தின் விருப்பப்படி வேலை நீக்கம் செய்வதற்கான முயற்சியான புதிய விதிமுறை" என்பது ஆசிரியர்களின் வாதம். இதன் மூலம் அதிக சம்பளம் பெறும் அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்களை நீக்கி விட்டு குறைந்த அனுபவமுடைய ஆசிரியர்களை குறைந்த சம்பளத்தில் நியமிக்க பார்த்துக் கல்வித் துறை.

பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்களை ஆதரிக்கிறார்கள். பேரணி நடக்கும் இடத்தை காரில் கடந்து செல்லும் மக்கள் கார் ஹார

ன்களை ஒலித்து போராட்டத்துக்கு தமது ஆதரவை தெரிவிக்கிறார்கள். ஸ்டீவ் பார்ஸன் எனும் ஆசிரியர் "பள்ளிக் கல்வியை தனியார்மயப்படுத்த முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்" என்று கருத்து தெரிவித்தார். "மேயர் ரஹம் அதிக கட்டணம் செலுத்தி தனியார் பள்ளியில் படித்தவர். அவருக்கு அரசுப் பள்ளிகளில் படிக்கும் சாதாரண மக்கள் பற்றி ஒன்று தெரியாது" என்று மக்கள் ஆத்திரப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது நாளாக தொடரும் போராட்டத்தை பற்றி அதிபர் தேர்தலுக்கான குடியரசுக் கட்சி வேட்பாளர் மிட்ரோம்னி கருத்து கூறுகையில், "ஓபாமாவும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களை புரி வாங்குகிறார்கள். தான் வந்தால் பிரச்சினை தீர்ந்து விடும்" என்று அரசுப் பள்ளிகளையே ஒழித்துக் கட்டும் தனது திட்டத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறார். தனது மாநிலத்தில் நடக்கும் இந்த பிரச்சினையை ஓபாமா கூர்ந்து கவனித்து வருவதாக மட்டும் வெள்ளை மாளிகையில் இருந்து செய்தி வந்துள்ளது. இந்தக் கவனத்தைத் தாண்டி அவரும் ஒன்றும் செய்ய இயலாது.

இதே நேரம் சம்பள உயர்வு, அழுத்தம் தரும் வேலை நேரம் இவற்றை எதிர்த்து நாடு தழுவிய வேலை நிறுத்தத்தில் குதிக்கப் போவதாக இங்கிலாந்து

தின் நாட்டின் தேசிய ஆசிரியர்கள் சங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் ஒரு பக்கம் மாணவர்கள் கல்விக் கட்டண உயர்விற்கு எதிராகவும் கல்வி பெறும் உரிமைக்காகவும் போராடும் கொண்டிருக்க மறுபுறம் ஆசிரியர்கள் சம்பள உயர்விற்காக போராடுகிறார்கள். பள்ளிக் கல்வியை வழங்க வேண்டிய பொறுப்புடைய அரசுகள் தனியார்மய தாராளமய பொருளாதார கொள்கைகளை அமல்படுத்துவதற்கு தோதாக செயல்படுவது அம்பலப்பட்டு நிற்கிறது.

நன்றி: வினவு

பேராசிரியர் சி. தில்லைநான்

LD னிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி என்று அரிஸ்டோட்டல் கூறினார். ஏனைய விவங்குகளைப்போல் அன்றி, விரயத்தை தவிர்ந்து மேலதிகமாக உள்ளவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் நானைய தேவை கருதிப் பாதுகாத்து வைக்கவும் பயிர் விளைக்கவும் மறு நடவு செய்யவும் மனிதன் பழகிக் கொண்டுள்ளான். தான் பட்டனவற்றிலிருந்து படித்துக்கொள்ளும் ஆற்றலும் அவனிடம் உண்டு. சமூக அக்கறையும் உலகம் பயன்பட வாழவேண்டும் என்ற உணர்வும் பகுத்துண்டு பல்லுயிரோம்பும் பண்பும் வளர்ந்தவிடத்து மனித நாசீரீகம் வளம்பெற்றது. சமூகத்தைச் சார்ந்தன்றி வாழமுடியாத மனிதன் சுயநலம் மிகுந்தவனாகச் சமூகத்தைச் சுரண்ட முற்படுமிடத்து அனர்த்தங்கள் தோன்றுகின்றன. மனிதன் தான் வாழும் சமூகத்தைப் பற்றிய விளக்கமும் அக்கறையும் அருகியவனாகவும், தான் வாழுகின்ற சூழலை மாசுபாடாது பாதுகாக்கத் தவறுபவனாகவும், தன் மானிட விழுமியங்களைத் தான் வளர்த்த தொழில் நுட்பம் விஞ்சிவிடாது கட்டுப்படுத்த முடியாதவனாகவும் ஆவது எவ்வாறு என்பது எண்ணிப்பார்க்கப்பட வேண்டிய விடயம்.

பொருளாதார வாழ்வில் தனியார் முதலாளித்துவம் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற சூழ்நிலையில் இலாப வேட்கையே பிரதான உந்து சக்தியாகக்

மானிட இருப்பை அச்சுறுத்தும் இலாப வேட்கை

கருதப்படுகிறது. போடுகின்ற முதலுக்கும் உற்பத்திக்கான பங்களிப்புக்கும் ஈடுசெய்யுமளவுக்கு நியாயமான இலாபத்தை எதிர்பார்ப்பதற்குச் சமூக அடிப்படையிலோ பொருளியல் அடிப்படையிலோ தார்பீக அடிப்படையிலோ மறுப்புத் தெரிவித்தல் சாலாது. ஆனால், அவ்வடிப்படையில் நியாயம் கற்பிக்க இயலாத அளவுக்கு “இலாபம் இலாபத்துக்காகவே” என்ற ஆவேசத்தில் முனைந்து நிற்பது மூர்க்கத்தனத்தை வளர்த்து மானிடப் பண்புகளை மழுங்கடிக்கக் கூடும்.

“ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல... தேசத்திலே யாருஞ் சதமல்ல நின் தான் சதம் கச்சி ஏகம்பனே” என்று பட்டினத்தார் பாடினார். வேறு எதுவும் சதமல்ல இலாபம் ஒன்றே சதம் என்று கருதப்படுகிறபோது உற்பத்திக்கு கூடுதலான பங்களிப்பினை வழங்கும் தொழிலாளர்கள் உற்பத்திச் செலவினங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் உற்பத்திக்கு உபயோகிக்கப்படும் வெறும் கருவிகளைப்போல் நோக்கப்படுகின்றனர். உற்பத்திச் செலவினை இயன்றவரை குறைப்பதும் இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்கான உபாயமாகும். அவ்வாறு இலாபத்தை அதிகரிக்கும் வேட்கையால் உழைக்கும் மக்கள் கூலிகளாக அடிமைகொள்ளப் படுகின்றனர். ஆயிரக்கக் கறுப்பின மக்கள் மனிதர்களாகவன்றி மலிவான உற்பத்திக் கருவிகளாகச் செல்வந்தர்களால் விலைகொடுத்து வாங்கப் பட்டனர். பிஜித் தீவின் கரும்புத் தோட்டங்களுக்குக் கூலிகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டவர்களின் “செக்கு மாடுகள் போலுழைத்து ஏங்கிய” அவலங்களை மகாகவி பாரதி பாடியிருக்கிறார். எங்கள் தேசத்துத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கும் கூலிவேலைக்கு மருட்டியும் விரட்டியும் கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் சுரண்டப்படும் கொடுமை தலைமுறை தலைமுறை யாகத் தொடர்கிறது. இன்று பல தொழில் நிலையங்களில் ஏழைகள் முடக்கப்பட்டு இலாபம் பெருக்கும் சாதனங்களாக உறிஞ்சப்படுகின்றனர்.

“நடவு செய்த தோழர் கூலி நாலணாவை ஏற்பதும் உடலுழைப்பிலாத செல்வர் உலகையாண்டுலாவலும்” ஒவ்வாதென்ற பாரதிதாசன் அவ் வழக்கத்தை மிதித்திட வழிதேடினார். ஆனால், இலாப வேட்கை தொடர்வதை உறுதிசெய்யும் வகையில் அதனை நியாயப்படுத்தும் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகள் கூட முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. கூலியைக் குறைத்துக்கொடுப்பது நல்லதென்றும் கூட்கொடுத்தால் உபரி வருமானத்தை தேவையில்லாத வழிகளில் செலவழித்துத் தீய பழக்க வழக்கங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு விடுவார்கள் என்றும் கூறப்பட்டது. அன்றாடங் காட்சிகளாகக் கூலிகளை வைத்திருப்பதே உசிதமானதாம். தேவையின் நிர்ப்பந்தப் பதைப்பு அற்றவிடத்துக் குளிரையும் வெயிலையும் நோய்நொடிகளையும் பாராது கடுமையாக உழைக்க மாட்டார்களாம். அவர்கள் அடங்கி ஆறுதல்பெற வைப்பதற்குக் கடவுளின் விதி, கர்மவினை என்பன குறித்தும் பேசப்படுகிறது. தீவினை அறுத்து ஈடேற அவைகள் உதவுமாம்.

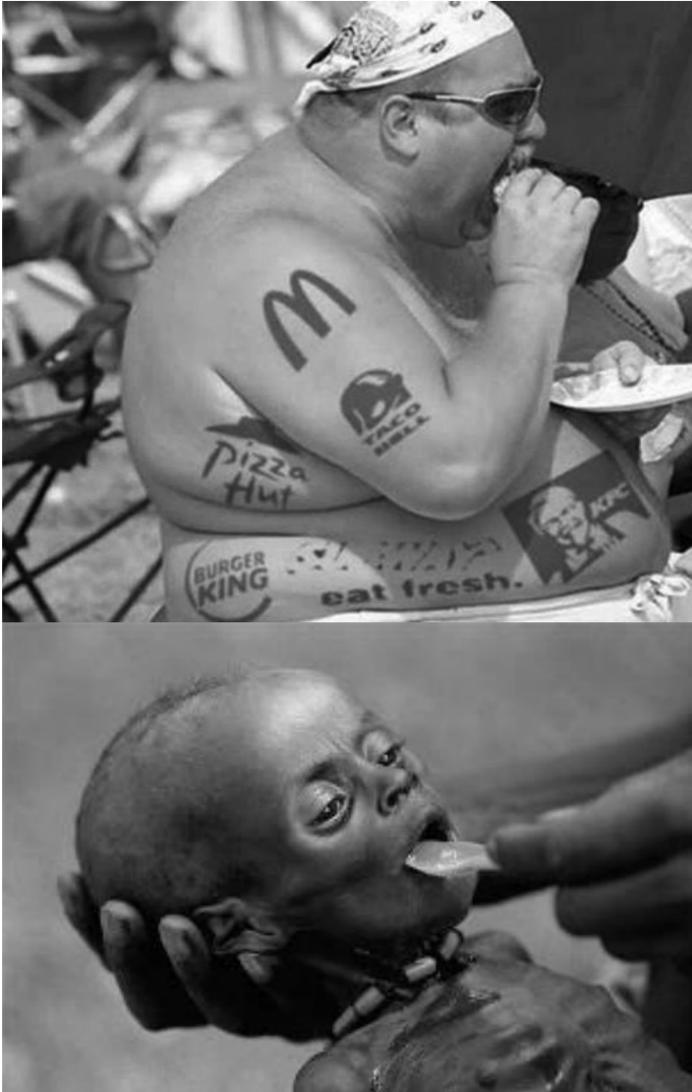
ஏழை மக்கள் துன்பத்தை மறந்து குதூகலத்திலே திளைக்க உதவும் கலை இலக்கியங்களும் சந்தையைப் பிடித்து இலாபத்தைப் பெருக்கி வருகின்றன. திரைப்படத் துறை நல்லதோர் உதாரணமாகும். தமிழர் சமூக வாழ்விலும் அரசியலிலும் அத்த செல்வாக்குச் செலுத்திவரும் சினிமா பயன்ற கற்பனைகளிலும் பகற்களவுகளிலும் பெருவாரியான மக்களை மயக்கிவைத்திருக்கிறது. அதிலே, காற்றிலேறி விண்ணையும் சாடும் வீரம், மதி மயக்கும் காதல், பயங்கரக் கவர்ச்சி என்பவை மட்டுமன்றி, “நான் ஆணையிட்டால் அது நடந்துவிட்டால் ஏழைகள் வேதனைப்பட மாட்டார் ” என்பது போன்ற பாமரரை ஈர்க்கும் பிரகடனங்களும் மலிந்திருக்கும். எழுந்தமானத்துக்குச் சொல்லப்படுகிற நியாயம் என்னவென்றால், பகல் முழுக்கக் கஷ்டப்படுகின்றவர்கள் மாலையில் சிறுபொழுவாது மகிழ்ந்திருக்க வசதிசெய்யும் கைங்கரியத்தை

நிறைவேற்றும்கிறோம் என்பதாகும். ஆனால், கஷ்டப்படுகிறவர்கள் தங்களுடைய அவலங்களையும் அவற்றுக்கான காரணங்களையும் நினைத்துப் பார்க்கவோ விளாங்கிக்கொள்ளவோ விடாதிருப்பது கொள்ள இலாபம் அடிப்பவர்களுக்கு அனுகூலமானதா யிருக்கும் என்பது சொல்லப்படுவதில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்தில்,

“பாமர மக்கள் மகிழ்ந்திட வைத்தல் படங்களின் நோக்கமெனின், நாமம் குழைத்திட வோஅறி வாளர்கள் நற்கலை கண்டார்கள்?”

என்று மடமையை வளர்க்கும் அவ் வஞ்சகத்தைப் பாரதிதாசன் சாடியமை எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது.

இவ்வாறு அறிவாளர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் பல அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, பல்தேசக் கம்பெனிகளும் கூட்டுத்தாபனங்களினதும் கைகளில் அவற்றின் இலாபத்தைப் பெருக்கப் பயன்படுத்தப்படும் அளவுக்குப் பரந்த மானிடத்தின் நன்மைக்குப் பயன்படக் காணோம். அக் கண்டுபிடிப்புகளின் வழிப்படும் உற்பத்திப் பொருட்களைப் பெருமளவில் தயாரிக்கவும் இலாபகரமாக விற்பனை செய்யவும் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற வழிமுறைகளுக்கும் மானிட நலனுக்கு ஊறு விளைப்பனவாக உள்ளன. தொழில்நுட்ப, மருத்துவ, ஆயுத உற்பத்தித் துறைகளில் அசுத்த துலாம்பரமாகக் காணலாம். பொருளாதார, எரிபொருள், உணவு, சுற்றுலா, கல்வி முதலான துறைகளிலும் எல்லைமீறி இலாபம் சம்பாதிக்கும் எத்தனாங்கள் மானிட நலனுக்குப் பங்கம் விளைவிப்பனவாக உள்ளன.

சூழல் மாசடைதல், காலநிலை மாற்றம், புவி வெப்பமடைதல் முதலானவை குறித்து நிறையப் பேசப்படுகிறது.

உற்பத்தியினையும் இலாபத்தையும் எல்லையின்றிப் பெருக்குவதற்காக நுகர்வுக் கலாசாரமும் தேவை தீர்ந்ததும் தூக்கி எறிந்துவிடும் கலாசாரமும் மிதக்கும் (நிலைத்திராத) விழுமியங்களும் வெகு வித்தாரமாக வளர்க்கப் படுகின்றன. பண்டங்களின் நுகர்வு உண்மையான தேவைகளின் அடிப்படையிலன்றிப் பகற்களவுகளால் நிர்ணயிக்கப்படும் நிலை வளர்ந்து வருகிறது. வெகுசன ஊடகங்கள் பகற்களவுகளை வளர்க்கின்றன. அவ்வுடகங்களில் முக்கிய இடம்பெறும் விளம்பரங்கள் மனங்கவரும் வகையில் கெட்டித்தன மாகத் திட்டமிடப்படுகின்றன. ஒருவருடைய சமூக அந்தஸ்து உடல் வலுவின்னாலோ ஒழுக்கத்தினாலோ கல்வியினாலோ அன்றி, நுகரும் தோரணையிலே அடையாளம் காணப்படும் தன்மை வளர்கிறது. மற்றவர் களிடமிருந்து தங்களளை வேறுபடுத்திக் காட்டும் நவீன நடைமுறை பாவனை களை நோடும் போக்கு அதிகரித்து வருகிறது. இஷ்டம்போலத் தேவை முடிந்ததும் கைவிடும் உறவு முறையினை ஒரு ஆடம்பரமாக மதிக்கும் மனப்பான்மை முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இப்படியான நுகர்வோர் சமூகம் நுகர்வோருக்கு வலுவூட்டுவதாகும் என்று சிலர் வாதிட்டாலும், நடை முறையில் அது முதலாளித்துவ விழுமியங்களுக்கு அழுத்தம் தந்து, வறிய மக்களிடமிருந்து செல்வந்தர்களைப் பிரிக்கும் இடைவெளியை அதிகரிக்கச் செய்வதாகவே உள்ளது. அப்படியான நிலையில் மேலாதிக்கம் பெறுவது நுகர்வுச்சார்வாதமேயன்றி நுகர்வோர் அல்லர்.

இன்று மேலெடுக்கப்படும் உலகமயமாக்கலும் பெருமுதலாளித்துவத்தின் சந்தையை எல்லைகடந்து பெருக்கும் வேட்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதுவே. பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக உலகம் உள்ளது. அவ்வகையுறு தன்மையே தன் பேரழகென்றும் பலமென்றும் போற்றப்படுகிறது. ஆனால் பல்தேச முதலாளித்துவத்தை பொறுத்தவரை வேறுபாடுகளை மிதித்து மேலதல் சர்வலோக மேலாதிக்கம் கைகூடுவதை இலகுவானதாகும். அந்தக் கைங்கரியத்தை நவீன தொடர்பாடற் சாதனங்கள் வெகு துல்லியமாக செய்துவருகின்றன. ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான மக்களின் கவனம் அவர்களுடைய பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளிலும் வறுமையிலிருந்தும் திசைதிருப்பப்பட்டு இனத்துவ முரண்பாடுகளிலும் ஆள்புல ஒருமைப்பாடு, மக்களின் இறைமை போன்றவற்றிலும் குவிமையப்படுத்தப்படுகிறது. வர்க்க அரசியலை மறைக்கும் வகையில் இனத்துவ அரசியல் மேலெடுக்கப்படுவது வெள்ளிடமலை. மானிட இருப்பிலோ இருப்பிடத்திலோ எதிர்காலத்திலோ கரிசனை இகந்த, இலாபம் பெருக்குவதையே குறியாகக் கொண்ட எத்தனாங்களின் தாத்தரியங்களைக் கவனத்துக்கெடுக்கையில், இங்கிலாந்திலே தொழிற்சாலைகள் தொடங்கப்பட்டபோது மனிதத்தை மறந்த இலாப நோக்கு மேலோங்கிய மையின் விளைவுகள் பற்றி ஒரு நூலில்; (J.L. Hammond and Barbara Hammond, Rise of Modern Industry, London, 1937) கூறப்பட்ட சில விடயங்கள் சிந்தனைக்கு உரியவையாகும். “இங்கிலாந்து இலாபங்களை வேண்டியது, இலாபங்களைப் பெற்றுக்கொண்டது. எல்லாமே இலாபத்தை நோக்கித் திருப்பின. நகரங்கள் தங்கள் இலாபகரமான அழுக்கையும் தங்கள் இலாபகரமான புகையைத் தங்கள் இலாபகரமான அசுத்த சேரிகளையும் தங்கள் இலாபகரமான சீர்குலைவையும் தங்கள் இலாபகரமான அறியாமையினையும் தங்கள் இலாபகரமான கையறுநிலையையும் பெற்றுக்கொண்டன.... அழகும் மகிழ்வும் ஓய்வும் கற்கையும் நாசீரீகமான பார்வையும் பழக்கமும் புதிய சூழலில் மனிதனுக்குக் கிட்டாமல் போயின”.

நன்றி: புதுவசந்தம்

என் மக்களே!
குருதியால் என் தலை முழுக்கிப்
பிணங்களால் படையளித்து
மகிழ்ந்தீர் உச்சி குளிர்ந்தீர்
என் தூய காற்றை
துவேஷ அணுப் பொடியால் சிதைத்தீர்
மனிதர்களுக்கான என்னிதயத்தை
அறுவைச் சிகிச்சையால் அகற்றினீர்
புத்தனின் யோக முத்திரை அறுத்து
துப்பாக்கி கொடுத்து மகிழ்ந்தீர்
போதி மரம் நட்டுப்
புத்தனை அமரச் செய்து
அபகரிப்பாளனாய் அடையாளச் சின்னமிட்டீர்
உங்கள் அதர்மத்திற்காய்ச்
சிறைச்சாலை செய்து
அங்கே
அப்பாவினை அடைத்துக் குற்றமிகுத்தீர்
கொலைக் கடத்தலோடு
வெள்ளை ஊர்ந்து பறந்து
மாயா ஜாலம் செய்தே
மானுடர் உயிர் குடித்தீர்
எனது சொந்தங்களை அகதியாக்கி
எனதங்கங்களை
அந்நியர் கையிற் கொடுத்து
தேச பக்தரானீர்
அந்நியர் காலில்
அடிமை விசுவாசிகளாய் வீழ்ந்தீர்

விளைந்த பயிரை
குறைவிலைக்குப் பெற்று
மனிதாபிமான முடிக்கமிட்டு
என் வயல் வயிற்றை வற்றச் செய்து
பாலங்களாலும் பாதைகளாலும்
மாநெடு வீதிகளாலும்
துறைமுகங்களாலும்
உள்ளோர் மேலும் வளர
உயர்த்தினீர்
இல்லாதார் எண்ணிலாது கூட
உங்கள் மக்களாட்சியை
உரக்கச் சொல்வீர்

மேடைகள் தோறும்
மார் தட்டி
என் சவத்தின் மீது பன்னீர் தெளித்து
எனது மனித முகத்தை அகழ்ந்து அகழ்ந்து
ஆழத்தில் இட்டுவைத்த பெட்டகம் எடுத்து
வரலாறு புனையையில்
உறுதியிடு உழைப்பாளர்
ஒன்று சேராதபடி
அவர் உணர்வெங்கும்
இனவாதப் போதை பாய்ச்சி
ஆளுவீர்
ஐக்கியம் சிதைத்தீர்
மனிதரை விழுங்கும்
உங்கள் உயரிய சிந்தனையால்
மாட்சிமையோடு
அந்நியரின் ஆட்சியராய்
வலம்வருவீர்
என் வளம் அழிப்பீர்

காவற்கையூர் மகேந்திரன்

அண்மையில் இடம் பெற்ற சிறைப் படுகொலைகளை எதிர்த்து யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெற்ற கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தை படத்தில் காணலாம்

அரசு கல்விக்கு மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 06%னை ஒதுக்க வேண்டும் எனக் கோரி பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மாணவர்களும் அதற்கு ஆதரவாக போராட்டத்தை முன்னெடுக்கின்றனர்.

கூடங்குளம் அணுஉலை திட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து தொடர்ச்சியாக அப்பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் போராடி வருகின்றனர். அதனை ஒடுக்க மத்திய அரசும் ஜெயாவின் மாநில அரசும் பொலீஸ் மற்றும் முப்படைகளை ஏன் மக்களின் அமைதி வழிப் போராட்டத்தை அரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்க முனைந்து நிற்கின்றனர். பொலீஸாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு ஒருவரும் போர் விமானத்தின் இரைச்சலுக்கு மற்றொருவரும் என அரண்டு மீனவர்கள் காவு கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும் அணுஉலையை எதிர்த்து மக்கள் தொடர்ந்தும் போராடி வருகின்றனர். மக்கள் சக்தி மாவெரும் சக்தி என்பதனை கூடங்குளம் போராட்டம் நமக்கு நிரூபித்து வருகின்றது.

புதிய-ஜனநாயக மாக்கிச-லெனினிசக் கட்சியின் 34வது ஆண்டுப் விழாக் கூட்டம் யாழ்ப்பாணம் புத்தூரில் இடம்பெற்றது. இக்கூட்டத்தில் கட்சியின் தலைமைத் தோழர்கள் உரையாற்றுவதையும் கூட்டத்திற்கு வருகை தந்த தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியின் தலைவர் கஜேந்திர குமார் பொன்னம்பலம் கருத்துரை வழங்குவதையும் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டோரையும் காணலாம்.

வெளிப்பிடுபவர்-வெ. மகேந்திரன், இல. 15/4, மகிந்தாராம வீதி, கல்கிள்சை, அச்சிடுபவர்-கொடம் பிரிள்ட் சிஸ்ரம், 1/2, டயஸ் ரிலேஸ், கொழும்பு-12